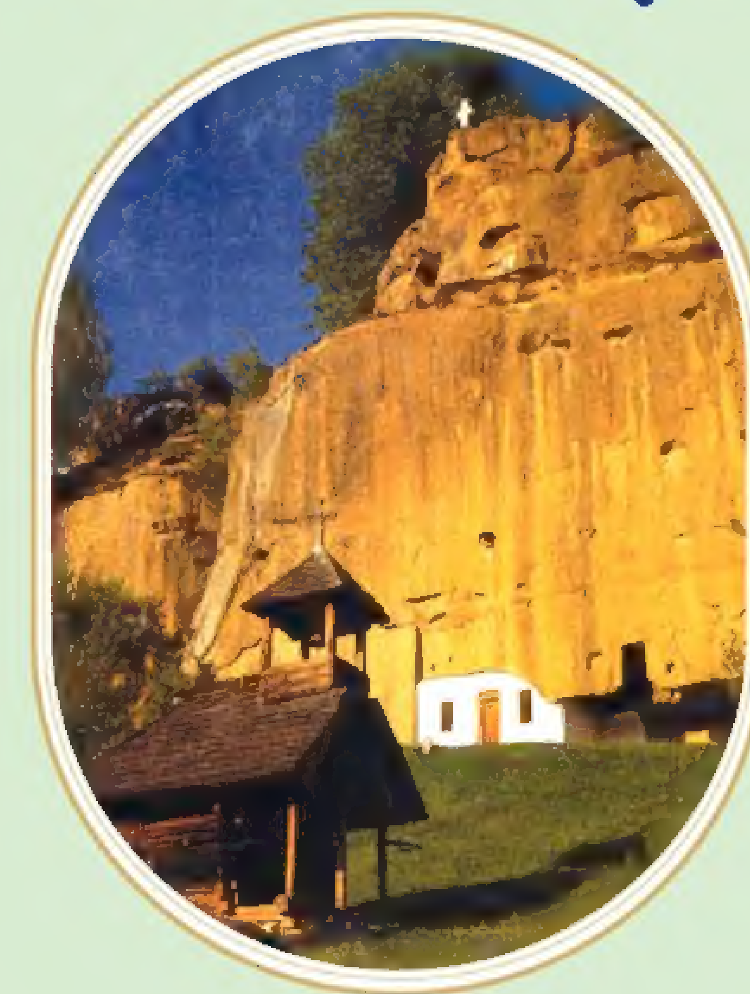

Ion I. Ilinescu
Iuliana-Alina I. Şerban

CORBI-ARGEŞ
Album de suflet

Editura PARALELA 45

CORBI-ARGEŞ. *Album de suflet*
Iuliana-Alina I. Şerban
Ion I. Ilinescu

Situată în zona central-nordică a judeţului ARGEŞ, pe malurile legendare ale Râului Doamnei, la poalele falnicilor Munţi Făgăraş, comuna CORBI, trăinicită pentru eternitate, este şi azi, după multe secole de existenţă şi neclintire, ca stâncile Carpaţilor, locul unde inima Munteniei pulsează cu demnitate în cea mai curată şi înălţătoare simţire românească.

Cu un relief şi o climă binecuvântate de Dumnezeu, cadrul natural al aşezării comunei CORBI reprezintă un minunat colţ de Rai, încărcat de istorie, precum Biserica rupestră din Jgheaburi – ctitorită din vremuri imemoriale –, monument de arhitectură ecleziastică şi pictură murală aparţinând patrimoniului de valori naţionale şi universale.

De asemenea, portul popular şi arhitectura tradiţională s-au înscris cu o structură originală, decorativă şi cromatică, cu opere de certă valoare, în bogata istorie a costumului popular şi arhitecturii muscelene şi argeşene.

Vă invităm să parcurgeţi câteva repere geografice, de interes istoric, cultural şi turistic, din comuna CORBI – străveche aşezare submontană locuită de renumiţi oieri şi harnici gospodari, oameni buni şi inteligenţi, prietenoşi şi ospitalieri, cu dragoste de viaţă şi de frumos!

ISBN 978-973-47-0373-8

Fotografii:
Arhiva sentimentală a locuitorilor comunei Corbi
Arhiva prof. ing. Iuliana-Alina I. Şerban şi a prof. Ion I. Ilinescu
Imagini de actualitate din cele şase sate componente ale comunei Corbi, fotografii prelucrate digital de Emil Bănuţi, Anton Cristian-Adrian şi Daniel-Ionuţ Moisescu, la solicitarea autorilor acestui album tematic.

Consultant editorial: Vlasie Călin
Corectură: Constantin Cârstoiu
Art Designer: Valentin Corneanu
Ilustraţie coperta I: *Mânăstirea Corbii de Piatră* din satul Jgheaburi, comuna Corbi
Ilustraţie coperta IV: Satele Jgheaburi şi Corbi (vedere panoramică)
Prepress: Viorel Mihart

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României
ILINESCU, ION I.
Corbi-Argeş. Album de suflet / Ion I. Ilinescu, Iuliana-Alina I. Şerban ; postf. de Mihai Golescu, Octavian Mihail Sachelarie, Anca Barbu, ... – Piteşti : Paralela 45, 2008
Bibliogr.
ISBN 978-973-47-0373-9

I. Şerban, Iuliana-Alina
II. Golescu, Mihai (postf.)
III. Sachelarie, Octavian Mihail (postf.)
IV. Barbu, Anca (postf.)

908(498 Corbi)

Ion I. Ilinescu Iuliana-Alina I. Şerban

CORBI-ARGEŞ

Album de suflet

ARGUMENT

Există în foarte mulţi dintre noi o nostalgie a ***satului****, fie el satul natal, fie satul părinţilor sau al bunicilor, fie el satul pe care ni-l descrie literatura clasică. Acest sentiment uman dăinuie permanent în sufletul nostru, pentru că* ***satul*** *constituie o comunitate prielnică genezei, păstrării şi valorificării datinilor şi tradiţiilor, istoriei şi legendelor, tezaurului folcloric şi portului popular tradiţional. Într-un cuvânt, aşezarea lui este unică şi irepetabilă.*

La ***sat****, timpul curge mai simplu şi într-un ritm care rezonează mai bine cu cel al veşniciei. Rădăcinile identităţii noastre sunt la sat şi aici putem mai lesne afla adevărul despre noi înşine şi despre eternitatea neamului românesc. Orice sat este o lume în miniatură, un univers integral, unde s-a născut o anume civilizaţie rurală, rostuită în timp pe valori perene, pe principii morale, tradiţii şi obiceiuri menite să dea verticalitate celor care se nasc, cresc şi îşi trăiesc viaţa într-un spaţiu binecuvântat de Dumnezeu.*

Satele componente ale comunei Corbi sunt astfel de sate, aşezate la poalele falnicilor Munţi Făgăraş, în dreptul celui mai înalt pisc al României, vârful Moldoveanu, pe cursul unei ape cu nume domnesc şi încărcat de legende nemuritoare – Râul Doamnei.

Viaţa comunei Corbi curge liniştită ca şi apa Râului Doamnei, iar oamenii muncesc şi înaintează în vârstă, lăsând în urma lor gospodării spaţioase şi frumoase, înălţate pe plaiurile mirifice ale localităţii.

Viaţa de familie se integrează armonios în marea familie creştină a comunităţii locale. Biserica a fost şi este cel mai trainic liant al generaţiilor de corbeni care îşi păstrează cu sfinţenie şi demnitate credinţa ortodoxă strămoşească.

Ospitaliere şi prietenoase, satele comunei Corbi se dovedesc a fi locurile pe care orice vizitator este încântat că le-a cunoscut şi le-a primit în adâncul fiinţei sale.

Albumul „CORBI-ARGEŞ" este o lucrare de suflet, izvorâtă din iubirea permanentă pentru oameni şi locul natal, pentru pitorescul şi farmecul de epocă specifice străvechii vetre de dăinuire românească, Corbii de Piatră, atestate documentar la 15 aprilie 1456.

Prin imagini inedite, de epocă şi de actualitate, autentice mărturii istorice, instrumente accesibile de informare, comunicare şi educaţie estetică, autorii, care s-au născut şi au trăit în mijlocul sătenilor şi tradiţiilor locului, evocă tot ceea ce au considerat mai semnificativ şi mai durabil din trecutul şi din prezentul

economic, social şi cultural aparţinând celor şase sate ale comunei Corbi, aşezare submontană locuită de renumiţi oieri şi harnici gospodari, oameni buni şi inteligenţi, prietenoşi şi ospitalieri, cu dragoste de viaţă şi de cultivare a frumosului spiritual.

Lucrarea constituie, totodată, o sugestie şi o provocare de a cunoaşte mai bine şi de a privi cu obiectivitate trăsăturile vii, de astăzi, ale unei aşezări româneşti care, de la 1 ianuarie 2007, împreună cu întreaga ţară, a aderat la Uniunea Europeană, păstrându-şi identitatea, specificul tradiţional şi valorile naţionale.

Este, aşa cum ne-am propus, şi un exerciţiu de adecvare la lumea de azi, de preţuire a valorilor satului românesc contemporan, dar şi unul de rememorare şi de întoarcere în timp.

Prin acest volum, aducem prinos de recunoştinţă tuturor celor care, părinţi, dascăli, oameni de cultură, ne-au sădit în suflet dragostea de adevăr, de neam şi de pământul strămoşesc.

Autorii

Harta judeţului Argeş

Harta comunei Corbi

***Corbi şi Jgheaburi** – străvechi sate româneşti situate pe cursul mijlociu al Râului Doamnei, pitoreşti localităţi submontane cu potenţial turistic important (vedere panoramică)*

Sediul Primăriei, Consiliului Local şi Căminului Cultural din comuna Corbi *(2008)*

I. INFORMAŢII DESPRE COMUNA CORBI

Pitoreasca localitate Corbi este situată în zona central-nordică a judeţului Argeş, pe cursul mijlociu al Râului Doamnei, la 55 km de municipiul Piteşti, 34 km de Câmpulung şi 31 km de Curtea de Argeş.

Comuna Corbi se învecinează la nord cu comuna Nucşoara, la vest cu comunele Brăduleţ şi Muşăteşti, la sud cu Domneşti şi la est cu Aninoasa.

Relieful este, în general, înalt, fiind cuprins între 500 de metri altitudine în vatra satului Corbi şi 1.143 de metri pe Dealul Plătica din nord-estul localităţii. Frumuseţea dealurilor creează un decor minunat: păduri de fag şi stejar şi suprafeţe ocupate de fâneţe, păşuni şi livezi cu pomi fructiferi. Încă din vechime, păşunile au permis dezvoltarea creşterii animalelor.

Astăzi localitatea păstrează multe dintre „oazele" de viaţă ţărănească de altădată, îmbinând stiluri noi de arhitectură în lemn şi cărămidă cu cele vechi şi foarte vechi.

Cu o populaţie de 4.438 de locuitori, 1.516 de gospodării, 1.778 de locuinţe şi o suprafaţă de 5.652 ha (din care: 400 ha intravilan şi 5.252 ha extravilan), comuna Corbi este formată, în prezent, din satele: Corbi-reşedinţă, Jgheaburi, Poienărei, Corbşori, Stăneşti şi Poduri.

Reorganizate administrativ-teritorial în anul 1968, satele actuale Corbi, Poienărei, Corbşori şi Stăneşti erau deja, în secolul al XIX-lea, comune de sine stătătoare.

Renumiţi ciobani (având peste 35.000 de oi), locuitorii din cele şase sate componente ale comunei se ocupă, cu aceeaşi pasiune, de plantaţiile cu pomi fructiferi şi cultivarea pământului.

Actualmente, în comună sunt cinci şcoli, cinci grădiniţe de copii, opt biserici, trei cămine culturale, cinci biblioteci şcolare, două biblioteci săteşti, trei cabinete medicale individuale, un cabinet veterinar, farmacie, ghişeu poştal, telefonie digitală, sistem informaţional în Primărie (calculatoare moderne pentru fiecare compartiment de specialitate), telecentru cu acces la internet şi telefonie internaţională, televiziune prin cablu, Agenţie CEC, Agenţie Loto, Post de Poliţie, magazine ale cooperaţiei de consum, societăţi comerciale private, mori pentru măcinarea cerealelor, brutărie, centre de achiziţie şi procesare a laptelui, secţii de prelucrare a lemnului, poverne tradiţionale cu cazane de cupru pentru fabricarea ţuicii de prune.

Cu sprijinul Consiliului Judeţean Argeş, în anul 2006 a fost înfiinţat, la Căminul Cultural din Stăneşti, un important Punct de informare turistică.

Cu un relief şi o climă binecuvântate de Dumnezeu, cadrul natural al aşezării comunei Corbi reprezintă un mic colţ de Rai, încărcat de istorie (precum Biserica rupestră din Jgheaburi – ctitorită din vremuri imemoriale –, monument de arhitectură ecleziastică şi pictură murală aparţinând patrimoniului de valori naţionale şi universale), iar portul popular şi arhitectura tradiţională s-au înscris cu o structură originală, decorativă şi cromatică, oferind opere de certă valoare artistică.

În etapa actuală, Primăria şi Consiliul Local Corbi acţionează cu perseverenţă pentru buna gospodărire, înfrumuseţare şi protecţia mediului în cele şase sate componente, pentru întreţinerea fondului de construcţii şi spaţii publice, amenajarea surselor de alimentare cu apă potabilă, consolidarea malurilor din unele zone ale Râului Doamnei ş.a.

În proiectele de investiţii ale localităţii au fost prevăzute extinderea reţelei de alimentare cu apă potabilă, pietruirea, reabilitarea şi modernizarea drumurilor săteşti, construcţia unui pod, cu piloni din beton şi grinzi metalice, peste Râul Doamnei, amenajarea unor zone ale albiei Râului Doamnei, realizarea unei anexe moderne, spaţioase, la Căminul Cultural Corbi, pentru desfăşurarea nunţilor tradiţionale şi crearea de noi spaţii necesare activităţii Primăriei şi Consiliului Local, precum şi asfaltarea în perspectivă a drumului sătesc din Jgheaburi ce duce la Mânăstirea Corbii de Piatră.

Datorită intensei activităţi edilitar-gospodăreşti din anul 2006, comuna Corbi, la concursul „Comună argeşeană-comună europeană", s-a clasat, la nivel judeţean, pe locul III, câştigând suma de 40.000 RON, în cadrul Secţiunii Urbanism, Protecţia Mediului şi Gospodărirea Apelor.

În perspectivă, în satele componente ale comunei vor fi absolut necesare canalizarea, introducerea reţelei de gaze naturale, dezvoltarea unei agriculturi ecologice competitive, înfiinţarea de asociaţii şi ferme mari pentru crescătorii de animale şi pomicultori, utilizându-se noile tehnologii, crearea de servicii de salubrizare moderne, extinderea agroturismului etc., în concordanţă cu normele şi exigenţele actuale ale Uniunii Europene.

În procesul amplu şi complex de integrare europeană, mediul rural din comuna Corbi va trebui să-şi păstreze identitatea, specificul tradiţional şi valorile naţionale.

Răsplata activităţii edilitar-gospodăreşti

CONSILIUL JUDEŢEAN ARGEŞ

DIPLOMĂ

Se acordă LOCUL III - COMUNEI CORBI la secţiunea I - Urbanism, protecţia mediului şi gospodărirea apelor a concursului "Comuna Argeşeană - Comună Europeană" conform Hotărârii Consiliului Judeţean Argeş nr. 4 din 16.01.2007.

Preşedinte C.J. Argeş,
Constantin Nicolescu

Secretar judeţ,
Viorica Răducanu

***Diploma** acordată comunei Corbi la concursul, din anul 2006,*
„Comună argeşeană – comună europeană"

Primarul Mihai Ungurenuş prezentând placheta reprezentativă *a Consiliului Judeţean Argeş, conferită Consiliului Local şi Primăriei Comunei Corbi pentru realizarea obiectivelor edilitar-gospodăreşti şi social-culturale în anii 2006 şi 2007*

FAVORIT

Diploma

Se acordă domnului/doamnei *Ungurenuş Mihai*

titlul **"Primarul Favorit"** din partea postului de televiziune **FAVORIT TV** pentru participarea în cadrul emisiunii **"Primarul Favorit"** din data de

30 martie 2008

Realizator,
Adriana Vişan

Director Executiv
Favorit TV,
Dorin Grama

***Diploma** acordată edilului-şef al comunei Corbi, Mihai Ungurenuş, la emisiunea televizată **„Primarul Favorit"**, autentică manifestare folclorică desfăşurată pe 30 martie 2008, la Bucureşti*

Cu prilejul acestui eveniment, Postul naţional „Favorit TV" a prezentat, într-un amplu spectacol, formaţiile muzical-coregrafice reprezentative şi produsele alimentare tradiţionale din judeţele Argeş, Bistriţa-Năsăud şi Caraş-Severin.

Comuna Corbi s-a remarcat prin Ansamblul folcloric de fluieraşi cu grup vocal „Ciobănaşul", formaţia mixtă de dansuri populare a elevilor Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori, corul de muzică religioasă al Bisericii „Sfânta Treime" din satul Corbi, soliştii vocali de muzică populară.

Dintre produsele tradiţionale alimentare specifice localităţii au fost apreciate brânza de burduf, brânza de coşuleţ, telemeaua de oaie, telemeaua de vacă, caşcavalul, pastrama de berbecuţ, preparatele din carne de vită şi de porc, diferite sortimente de dulceaţă, compot şi cozonac, dar şi băuturile: ţuica de prune, afinata, vişinata, sucurile din muguri de brad, de soc etc.

Primarul Mihai Ungurenuş a prezentat obiectivele importante de interes istoric, cultural şi turistic din comuna Corbi, formaţiile artistice participante, precum şi conţinutul produselor tradiţionale din localitate.

După încheierea întregii emisiuni-concurs, juriul l-a desemnat pe Mihai Ungurenuş „Primarul Favorit", oferindu-i o diplomă cu acest titlu.

Câteva imagini relevante din timpul emisiunii

1.

2.

3.

4.

Locuitori şi artişti din comuna Corbi *(foto 1, 2, 3, 4) – prezenţi la emisiunea de divertisment „Primarul Favorit"*

II. REPERE DE INTERES ISTORIC, CULTURAL ŞI TURISTIC DIN SATELE CORBI ŞI JGHEABURI

Corbi – un sat atât de vechiu şi de curat în vieaţa şi obiceiurile locuitorilor săi

Constantin Rădulescu-Codin

Situate pe malurile legendare ale Râului Doamnei, la poalele falnicilor munţi Făgăraş, sub streaşina dealurilor domoale, a tainicelor şi tihnitelor păduri, satele Corbi şi Jgheaburi din judeţul Argeş, trăinicite pentru eternitate, sunt şi azi, după multe secole de existenţă şi neclintire, ca stâncile Carpaţilor, locul unde inima Munteniei pulsează cu demnitate în cea mai curată şi înălţătoare simţire românească.

Văzute în orice anotimp al anului, satele Corbi şi Jgheaburi – străvechi şi mirifice aşezări – sunt adevărate stampe de epocă, cu patină inconfundabilă, cu o ordine a lucrurilor temeinic făcute de renumiţi oieri şi harnici gospodari, oameni buni şi inteligenţi, prietenoşi şi ospitalieri.

Pe aceste plaiuri mioritice, cu datini şi tradiţii din străbuni, s-au născut doine ciobăneşti, cântece de dragoste şi legende deosebit de frumoase, exprimate prin graiul dulce, corbenesc, prin mărturii de suflet românesc.

În ceea ce priveşte toponimia localităţilor **Corbi** şi **Jgheaburi**, menţionăm următoarele:

Denumirea satului **Corbi** (numele vechi fiind **Corbii de Piatră**) provine de la **corbii** (păsări semirăpitoare, omnivore, cu penele negre şi ciocul puternic) care populau **stâncile de** gresie şi **piatră** friabilă existente pe versanţii ce delimitează, la est şi la vest, localitatea. Prin filiera tradiţiei orale, corbul va deveni un autentic simbol heraldic local.

O motivaţie de ordin toponimic, perpetuată în folclor şi preluată de autorii „Marelui dicţionar geografic al României" (volumul II, 1899), este: *Numele satului provine de la vechea familie Corvin, a cărei proprietate a fost această moşie.*

Evident, motivaţia este determinată de ipoteza istorică a originii corbeneşti a familiei Corvineştilor.

Jgheaburi. Denumirea provine de la jgheaburile (făgaşe) săpate de scurgerea apei izvoarelor şi pârâiaşelor din zona stâncilor de gresie pe stânga Râului Doamnei, existente în aria Bisericii rupestre şi a localităţii.

După reorganizarea administrativ-teritorială a ţării din anul 1968, vechile cătune **Sgheab** şi **Alexandria** au format satul actual **Jgheaburi**.

1. Biserica rupestră din comuna Corbi – unicat în spaţiul ortodox naţional, având primul schit de călugăriţe şi cel mai vechi ansamblu de pictură din Ţara Românească

Săpat într-un masiv stâncos înalt de peste 20 m şi lung de circa 50 m, Biserica rupestră din Corbi se compune dintr-un naos dreptunghiular în plan şi „boltit" în arc frânt (7,60 m x 6,10 m x 4 m Î), un altar bipartit şi un pronaos rectangular în boltă semicilindrică. În plan, altarul prezintă două abside, cu mese liturgice rezervate în stâncă.

Frecvent întâlnit la bisericile rupestre din Capadocia, tipul arhitectonic al altarului bipartit pledează pentru datarea acestuia în perioada secolelor X-XIV.

Considerându-l *cel mai vechi ansamblu de pictură cunoscut până în prezent în Ţara Românească*, databil prin *stil, iconografia şi caracterul arhaic al programului altarului* către sfârşitul secolului al XIII-lea sau în primele decenii ale veacului al XIV-lea, cercetătoarea Carmen Laura Dumitrescu apreciază că acest locaş de închinăciune argumentează existenţa unor centre ortodoxe monastice de tip anahoretic în spaţiul geografic cuprins între Munţii Carpaţi şi Marea Neagră.

(Dumitrescu Carmen Laura **„Biserica rupestră Corbii de Piatră, cel mai vechi ansamblu de pictură – cunoscut astăzi – din Ţara Românească"**, în **„Studii şi cercetări de istoria artei"**, seria Arta plastică, tomul 22, Editura Academiei Române, 1975).

***Masivul stâncos de gresie din satul Jgheaburi**, comuna Corbi, în care este amplasată Biserica rupestră*

Biserica rupestră din comuna Corbi *– unicat în spaţiul ortodox românesc (imagine din anul 1966)*

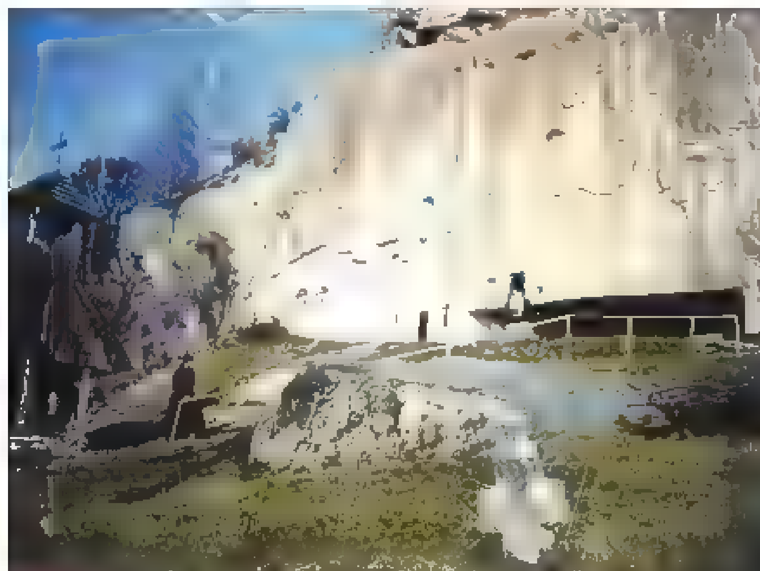

Vedere generală a Bisericii rupestre*, cu clopotniţa de lemn amplasată, iniţial, în partea dreaptă a aşezământului monahal (august 1983)*

Imaginea actuală a Bisericii rupestre

(fotografii 1, 2 şi 3, în planuri îndepărtat şi apropiat)

Pentru a ieşi mai mult în evidenţă grandoarea şi frumuseţea întregului monument arhitectonic natural, în anul 1987 clopotniţa de lemn a fost mutată şi aşezată la baza (partea stângă) poieniţei bisericii rupestre.

1.

2.

3.

Străvechiul aşezământ monahal din Corbi este propus, în prezent, să facă parte din patrimoniul internaţional U.N.E.S.C.O.

Exprimându-ne metaforic, acest monument arhitectonic natural, încărcat de dragoste şi istorie milenară este un capăt de lume la un început de cer, unde pătrunzi în miezul tainelor pentru ■ înţelege că Dumnezeu este aproape de noi.

Primul schit de călugăriţe din Ţara Românească – la Biserica rupestră din Corbii de Piatră

În secolul al XV-lea, Muşa (fiica boierului Neagoe din neamul Craioveştilor), călugărită sub numele de monahia Magdalina (văduva jupanului Hamza, comis), a înfiinţat, la Corbii de Piatră, primul schit de maici din Ţara Românească (*Nicolae Iorga* „***Istoria Bisericii Române***”, cap. V, p. 269).

Încă din anul 1512, mânăstirea de călugăriţe din Corbi purta hramul „Fecioara Maria”. În anul 1515, aşezământul ecleziastic [redacted] fost transformat în schit de călugări, prin mutarea provizorie a stareţei Magdalina, împreună cu maicile, la mânăstirea de călugăriţe Valea, cu hramul „Adormirea Maicii Domnului” din Ţiţeşti-Muscel, pe care o ridicase ea însăşi în 1506. Din anul 1809, aşezământul monahal de la Corbi va funcţiona ca biserică de mir, întrucât numărul credincioşilor înregistrase o creştere considerabilă, prin afluxul de populaţie provenită din Ardeal, în secolul al XVIII-lea, în urma persecuţiilor pentru credinţa ortodoxă. În perioada anilor 1780-1810, necesitatea extinderii spaţiului pentru oficierea serviciului religios a impus efectuarea unor amenajări interioare, prin separarea tindei (destinate femeilor) de naos şi reconstruirea tâmplei de zid, principalul osârduitor fiind Iosif, episcopul cărturar al Argeşului. Dislocarea unei părţi din stâncă în noaptea de Paşti a anului 1889, fără a produce, însă, victime în rândul credincioşilor, [redacted] determinat obştea satului să întreprindă măsuri radicale de restaurare şi consolidare a bisericii, angajând, în acest scop, meşteri pietrari italieni, care au refăcut, cu dale de piatră, legate cu mortar, porţiunea afectată pe latura vestică.

Necesare fixării structurii lemnoase a construcţiilor, scobiturile din peretele vertical al masivului bisericii rupestre confirmă existenţa anterioară a unor chilii.

Pentru reînnodarea firului vieţii monahale, la iniţiativa P.S. Calinic, episcop al Argeşului şi Muscelului, a fost reînfiinţată, la 22 februarie 1996, sfânta Mânăstire Corbii de Piatră, fiind aduşi, în martie 2003, trei călugări de la Mânăstirea din Slănic-Argeş. Stareţul actual al mânăstirii din comuna Corbi este ieromonahul Ignatie Gorunescu. Astfel, Mânăstirea Corbii de Piatră redevine un loc important de credinţă, meditaţie religioasă şi linişte sufletească.

Aşa cum se ştie, pacea sufletească şi continua încântare a inimii şi a minţii, pe care le trăim în decursul vieţii noastre, străbat şi încununează şi alte localităţi din judeţul Argeş, impresionând prin densitatea şi frumuseţea lăcaşurilor de cult. Să amintim doar mânăstirile Robaia, Slănic, Nămăeşti şi Cetăţuia.

Interiorul Bisericii rupestre din comuna Corbi este împodobit cu **cea mai veche pictură murală din Ţara Românească** – mărturie elocventă a unei vieţi religioase închegate încă din perioada premergătoare înfiinţării Mitropoliei la Curtea de Argeş, în anul 1359.

Dintre scenele iconografice importante, reprezentate în pictura bisericii rupestre, menţionăm: „Buna Vestire", „Naşterea lui Iisus", „Maica Domnului cu Pruncul în braţe", „Iisus tronând între îngeri", „Botezul Domnului", „Înălţarea Domnului", „Întâmpinarea la templu", „Sacrificiul lui Avraam", „Învierea lui Lazăr", „Schimbarea la Faţă", „Arhanghelul Mihail", „Sfântul Pahomie cu Îngerul".

În zona centrală a timpanului de est, un detaliu semnificativ al repartizării secvenţelor din programul iconografic îl reprezintă bustul lui Iisus ţinând, în mâna stângă, cartea deschisă pe filele căreia este inscripţionat textul, în limba greacă, din Evanghelia lui Ioan (8, 12): *„Eu sunt Lumina lumii; cel ce vine după Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumină veşnică"*.

În scena „Întâmpinarea Domnului" este reprezentată proorociţa Ana, ţinând un rotulus cu inscripţii greceşti, iar în faţa ei, dreptul Simeon cu Iisus în braţe, care se întinde spre mama sa. Maria întinde la rândul ei, mâinile spre copil, sugerându-se, prin acest detaliu, un gest şi, deci, o atitudine omenească şi firească (îmbinarea sacrului cu umanul).

Decorul iconografic „Naşterea lui Iisus"*, existent pe partea sudică a naosului.*
(Pictura prezintă scena detaliată: Maria cu Pruncul în iesle, Iosif gândindu-se, baia copilului, îngerul ce anunţă naşterea, precum şi alte personaje biblice)
(imagine din anul 1966)

Detalii din programul iconografic „Naşterea lui Iisus" *şi* ***„Întâmpinarea la templu"****,*
pictură ce încă se distinge pe partea sudică a naosului (1966)

Fragmente de pictură se mai pot vedea astăzi în absidele altarului, pe timpanul de est, pe jumătatea de sud a bolţii naosului şi pe peretele de sud al naosului. În partea de nord, pe boltă şi pereţi, pictura este distrusă. Importanţa excepţională a picturii iniţiale conservate, din păcate, fragmentar, din cauza excesului de umiditate produs de infiltraţiile apelor pluviale în interiorul bisericii rupestre, implică intervenţia de urgenţă a specialiştilor pentru a salva de la o distrugere previzibilă această incontestabilă mărturie a îmbogăţirii continue, din vremuri imemoriale, cu nestematele creaţiei poporului nostru, a tezaurului de valori universale.

Catapeteasma (tâmpla de zid) cu pictură din anul 1819*, atribuită zugravului Ştefan – mărturie a vitalităţii artei medievale argeşene. Catapeteasma are trei arcade, despărţite de doi pilaştri, din piatră (imagine din iunie 2007)*

Adăpostul rectangular*, săpat în stâncă, la sud de aşezământul monahal,* ***utilizat ca trapeză****, având o masă de stejar pentru pomeni.*

Trapezăria era destinată unor festivităţi religioase, dar şi unor clipe de reculegere închinate ctitorilor sfântului lăcaş.

***Clopotniţa de lemn** cu aspect de bisericuţă, construită în anul 1890*

Câteva imagini privind săvârşirea slujbei religioase în Sfântul Lăcaş şi unele vizite efectuate de-a lungul timpului la aşezământul monahal din Jgheaburi

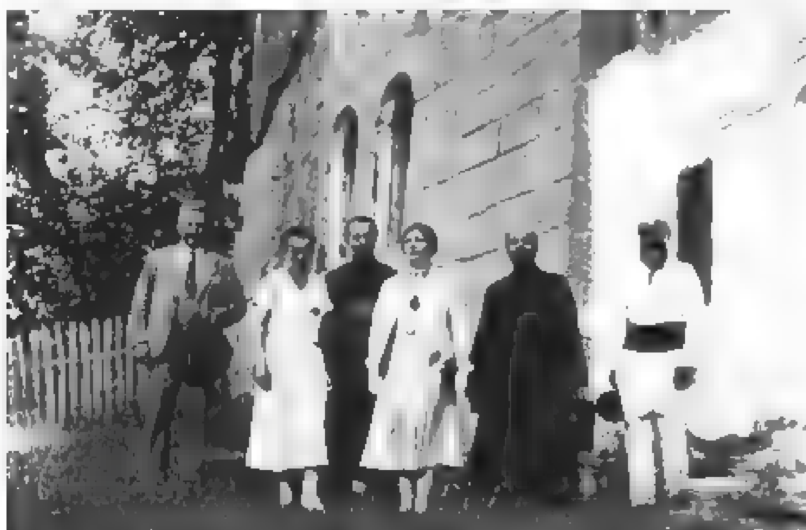
***Preoţi din comuna Corbi, la slujba de prăznuire a hramului Bisericii rupestre „Sfinţii Apostoli Petru şi Pavel"** (29 iunie 1998; în naos, în faţa Sfântului Altar)*

Monahi şi preoţi la praznicul „Izvorul Tămăduirii",
când se stropesc credincioşii cu apă sfinţită
(2003; în faţa trapezei Mânăstirii Corbii de Piatră)

Localnici în timpul Sfintei Liturghii
(Jgheaburi, 29 iunie 2006)

Vizită de suflet în anul 1945 la Biserica rupestră din Jgheaburi
Reprezentanţi ai Patriarhiei Române (în centrul imaginii), însoţiţi de Iosif Poinăreanu, primarul comunei Corbi (stânga), şi preotul paroh din localitate, Ioan P. Ariniş (dreapta), purtând tradiţionalul costum naţional

Vizită de informare*, în anul 2007, pentru realizarea, în perspectivă, a unor lucrări de anvergură la* ***Aşezământul monahal din comuna Corbi***
(În imagine, al doilea din dreapta: senatorul Gabriel Popa, secretar al Comisiei de Cultură, respectiv, de Sănătate ale Parlamentului României, împreună cu câţiva colaboratori, pe poieniţa din faţa mănăstirii)
– Jgheaburi, 25 martie 2007 –

După vizitarea, pe 25 martie 2007, a Mânăstirii Corbii de Piatră, senatorul parlamentar, dr. Gabriel Popa, consemna în Cartea de impresii a Sfântului Lăcaş:

Inestimabilul tezaur de valori spirituale naţionale, având cel mai vechi ansamblu de pictură murală şi primul schit de călugăriţe din Ţara Românească, Biserica rupestră din comuna Corbi este unul dintre primele lăcaşuri ortodoxe ale neamului nostru, monument istoric propus, în prezent, să facă parte din patrimoniul internaţional U.N.E.S.C.O.

Apreciem că dezvoltarea vieţii monahale la Mânăstirea din comuna Corbi implică efectuarea unor lucrări ample pentru construirea unui complex chinovial alcătuit din corp de chilii, paraclis şi clădiri anexe, precum şi începerea de urgenţă a operei de restaurare a picturii, activităţi deosebit de importante prin care vestitul lăcaş de cult îşi va recăpăta frumuseţea şi valoarea de odinioară.

În acest scop, accesarea unor fonduri naţionale sau europene pentru reabilitarea acestui monument istoric unic în România constituie o necesitate actuală imperioasă.

2. Bisericile veche şi nouă cu hramul „Sfânta Treime" din satul Corbi şi Biserica cu hramurile „Naşterea Maicii Domnului" şi „Sfântul Ioan Botezătorul" din satul Jgheaburi

Astăzi, precum odinioară, bisericile constituie locul cel mai sfânt şi drag, unde se regăseşte esenţa vieţuirii creştine pentru nenumărate veacuri.

Bisericile sunt cărări către Dumnezeu, izvorul de sevă care hrăneşte tainic, dar real, dorul de sfinţenie, de mântuire, de veşnicie.

Biserica veche „Sfânta Treime" din centrul satului Corbi
a fost ctitorită între anii 1828 şi 1830, pe fundaţia construcţiei realizate în 1770

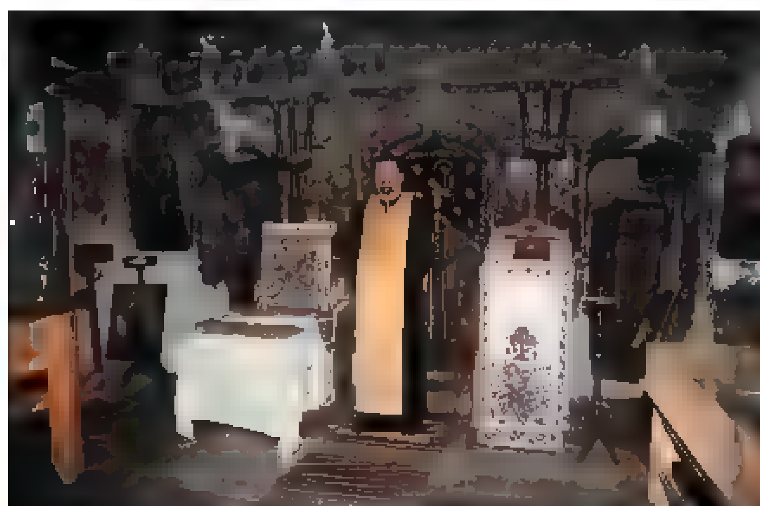
În anul 1963, biserica a fost închisă slujirii liturgice, datorită sfinţirii noului şi spaţiosului lăcaş edificat în imediata sa apropiere.

Din 1966, în interiorul monumentului ecleziastic a fost înfiinţat un muzeu cuprinzând cărţi şi publicaţii bisericeşti, icoane vechi, de lemn, obiecte de cult, veşminte preoţeşti, dar şi expoziţii de icoane noi, pictate pe sticlă, şi de artă populară tradiţională din Corbi. În perspectivă, se impune restaurarea picturii originale în frescă a acestei biserici-monument istoric, având în vedere valoarea sa importantă în cadrul patrimoniului cultural şi spiritual argeşean.

***Biserica „Sfânta Treime" din Corbi**, în anul 2007*

Aspecte din interiorul Muzeului Bisericii-monument de arhitectură ecleziastică „Sfânta Treime" din satul Corbi

***Naosul bisericii vechi, cu pictura murală originală** (2007)*

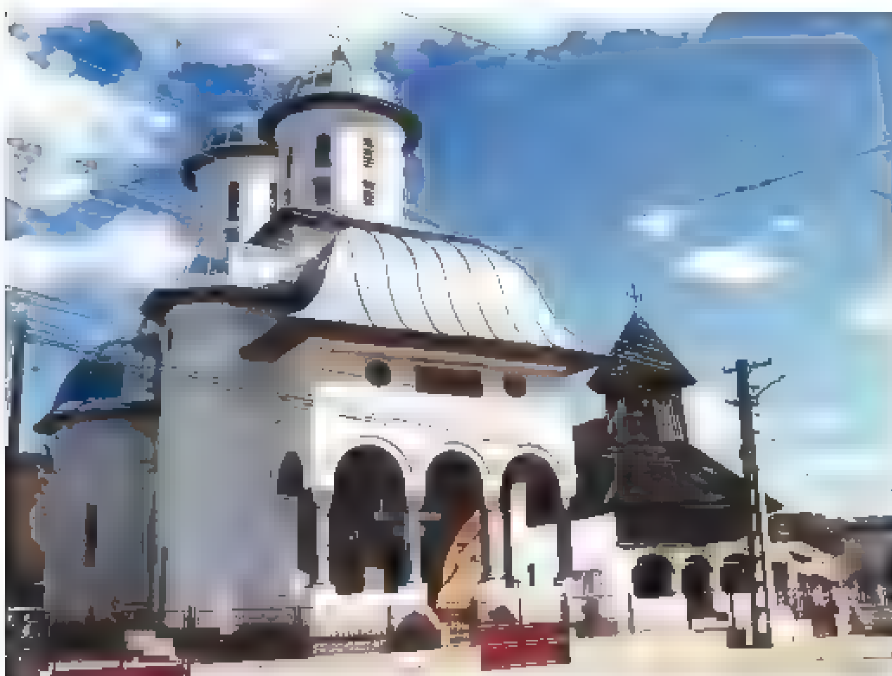
***Expoziţia de icoane pictate pe sticlă**, inspirate din ciclul Hristic, reunite sub genericul* „Precum în cer, aşa şi pre pământ!"

Expoziţia cu obiecte de artă populară tradiţională din Corbi

***Portretele unor personalităţi din satul Corbi** prezentate în muzeu: primarul de odinioară Iosif Dordescu (foto stânga), preotul Ioan P. Ariniş, profesorul de matematică Ion A. Ilinescu, medicul chirurg Marian D. Stanciu şi învăţătorul Ştefan T. Minculescu*

***Vocaţia ziditoare a corbenilor. Noul şi impunătorul aşezământ religios „Sfânta Treime" din centrul satului Corbi** (dat în folosinţă în anul 1963) relevă temeinicia credinţei creştine ortodoxe strămoşeşti a localnicilor (imagine din 3 martie 2008)*

*Folosind o frumoasă metaforă, **biserica nouă de lângă cer se întrece în măiestrie cu biserica veche**, în semn de dragoste pentru corbeni. Ele sunt un izvor adânc al sufletelor noastre, de unde poţi vedea cerul şi te poţi lăsa văzut de Dumnezeu*

*Altar statornic al credinţei strămoşeşti, **Biserica cu hramurile „Naşterea Maicii Domnului" şi „Sfântul Ioan Botezătorul"** înnobilează zestrea de frumos a înaintaşilor care şi-au ctitorit viaţa pe plaiurile pitoreşti ale satului **Jgheaburi (Alexandria)***

Actuala biserică din parohia Alexandria a fost construită după proiectul renumitului arhitect muscelean Dimitrie Ionescu-Berechet, între anii 1956 şi 1960, pe temelia unui alt lăcaş de cult durat în 1876, prin osârdia preotului Ioan Hulea, lăcaş mistuit de incendiul provocat de un fulger, la 12 iulie 1955.

O biserică anterioară, construită din bârne de lemn, prin contribuţia substanţială a preotului Alexandru, avusese aceeaşi soartă, arzând complet în anul 1870. Pe locul său, sătenii au ridicat, în cursul aceluiaşi an, o clopotniţă. Numele preotului-ctitor s-a menţinut, însă, ca semn de recunoştinţă a obştei săteşti, în denumirea parohiei: Alexandria.

Iniţiatorii ctitoririi actualului sfânt lăcaş au fost venerabilii preoţi Ioan P. Ariniş (paroh în perioada 1906-1943) şi Ion I. Bolovan (1944-1989). Lăcaşul de cult a fost sfinţit la 23 octombrie 1960.

Din anul 1989, biserica este păstorită de vrednicul preot Gicu Răducu.

De la finele anului 2007, lăcaşul a fost dotat cu centrală termică pe combustibili solizi. Din iniţiativa preotului paroh, sprijinit de enoriaşii din Jgheaburi şi de câţiva sponsori generoşi, pictura aşezământului religios a fost admirabil restaurată în anii 2004-2008.

***Preotul Gicu Răducu** în naosul frumoasei Biserici „Naşterea Maicii Domnului" şi „Sfântul Ioan Botezătorul" din parohia Alexandria (Jgheaburi) (11 iunie 2007)*

Decorul iconografic „Dreptul Judecător Iisus Hristos, Maica Sa şi Sfântul Ioan Botezătorul"
(Biserica din Jgheaburi-Alexandria, 2007)

3. Resfinţirea Bisericii „Sfânta Treime" din parohia satului Corbi – comuniune spirituală divină

În ziua de 6 noiembrie 2007, o zi binecuvântată de Dumnezeu, a avut loc un important eveniment de suflet: săvârşirea slujbei de resfinţire a Bisericii „Sfânta Treime" din Corbi, lăcaş de cult creştin-ortodox împodobit cu pictura restaurată între anii 2005 şi 2007.

La slujba arhierească au participat Înalt Preasfinţitul Teofan, Mitropolitul Olteniei, fiu al satului Corbi, Preasfinţitul Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, împreună cu un sobor de preoţi, cu enoriaşii şi credincioşii din comuna Corbi, dar şi oaspeţi argeşeni şi din alte judeţe ale ţării.

Mulţimea impresionantă de credincioşi veniţi la slujbă a demonstrat încă o dată cât de puternic înrădăcinate sunt tradiţia creştină, credinţa în Dumnezeu şi unitatea bisericii străbune pe aceste plaiuri ale Munteniei.

După 44 de ani, pictura lăcaşului de închinare „Sfânta Treime" din Corbi a fost admirabil restaurată de pictorul bisericesc Tatiana Hedeşiu, din Stroieşti-Argeş, chipurile sfinţilor prinzând din nou expresivitatea şi rafinamentul ornamenticii murale de odinioară.

Îndrumaţi permanent de Î.P.S. Teofan, Mitropolitul Olteniei, de P.S. Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, de părintele arhidiacon Caliopie Ichim,

consilier pentru Patrimoniu şi Construcţii, cei trei preoţi slujitori din parohia Corbi: Dumitru-Victor Sturzeanu, Ion I. Stăncescu şi Ion-Irinel Roşu au reuşit să readucă pictura bisericii la frumuseţea şi strălucirea avute în anul 1963.

Pentru realizările obţinute în activitatea pastoral-administrativă, părintelui paroh din Corbi, Dumitru-Victor Sturzeanu, i s-a conferit distincţia „Preot iconom stavrofor".

După săvârşirea sfintei slujbe, distinşii arhierei şi preoţi, împreună cu enoriaşii, s-au reunit în noua sală a Căminului Cultural Corbi, la o masă creştină, încărcată cu produse tradiţionale specifice localităţii.

Din programul cultural-educativ prezentat participanţilor menţionăm corul de muzică religioasă al Bisericii „Sfânta Treime" şi grupul folcloric al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi.

Cu prilejul săvârşirii slujbei de resfinţire a bisericii, Î.P.S. Teofan, Mitropolitul Olteniei, evidenţia într-un cuvânt de suflet:

În numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh, Amin!

Preasfinţite Părinte Episcop Calinic,

Părinţi consilieri, protopopi, părinţi slujitori la această biserică,

Drept-măritori creştini,

Este o zi binecuvântată de la Dumnezeu pentru satul acesta prin prezenţa arhiereilor, a mulţimii de preoţi şi a dumneavoastră, enoriaşii parohiei, sau a celor veniţi de la parohiile din jur, pentru a participa la slujba de resfinţire a acestei biserici. Cei care sunteţi mai în vârstă vă amintiţi momentul anilor '63, când, după o strădanie de peste 20 de ani de la punerea temeliei bisericii, s-a reuşit – ştiţi bine cum erau vremurile atunci – zidirea, înălţarea şi împodobirea ei cu pictură. A fost un moment cu totul special, pe care, cu certitudine, oamenii, bărbaţi sau femei, încărcaţi de ani, şi-l aduc foarte bine aminte, ca pe o clipă care nu se şterge uşor din memoria sufletului.

Anii trec, cum trecem şi noi. Îmbătrânim, ne încărcăm uneori de suferinţe, de neputinţe şi iată că trecerea anilor nu atinge doar trupurile noastre firave, ci îşi pune amprenta şi asupra clădirii bisericii. Ştiţi bine că de-a lungul acestor câtorva zeci de ani, datorită lumânărilor din biserică, datorită suflului oamenilor prezenţi aici, pictura şi-a pierdut din frumuseţea ei. Am uitat cum era pictura atunci, în anii '63, în momentul sfinţirii, pentru că ne-am obişnuit cu fumul aşezat pe chipurile sfinţilor. Trecând pe aici acum câtva timp şi văzând o parte a picturii descoperită de fumul aşezat pe ea, mi-am dat seama, şi cred că şi dumneavoastră v-aţi dat seama ce frumoasă era pictura atunci, la începuturi. Am nădăjduit şi aţi nădăjduit că va veni ziua în care totul va fi scos la suprafaţă, aici, înlăuntru şi în pridvor. Astăzi putem spune că biserica din Corbi este ca o mireasă frumos

împodobită, care a primit haina cea dintâi avută acum 44 de ani şi pentru aceasta se cuvine să-i mulţumim lui Dumnezeu.

Se cuvine să-i mulţumim lui Dumnezeu pentru că, vedeţi dumneavoastră, anii trec, noi ne încărcăm de zgura pe care o lasă timpul asupra noastră, dar inima, în general, ne rămâne tânără. M-am bucurat în această dimineaţă când am văzut câteva chipuri, din păcate tot mai puţine, dintre cele care erau prezente acum 30, 35 de ani, duminică de duminică, sărbătoare de sărbătoare, la biserică. Şi mi-am dat seama ce rol poate avea în viaţa unui om credinţa în Dumnezeu.

Luat cu problemele din timpul săptămânii, cu câmpul, cu vitele şi cu toate cele legate de viaţă, omul se îndreaptă duminica spre Sfânta Biserică, simte că fără asta viaţa lui ar fi cu totul şi cu totul în afara normalităţii. Fiecare îşi găseşte locul în biserică şi se regăseşte pe sine în relaţia cu Dumnezeu şi cu oamenii.

Părintele profesor Vasile Sorescu, de la Facultatea de Teologie din Piteşti, v-a ajutat, cu multă competentă, să pătrundeţi, prin predica pe care a rostit-o, în semnificaţia cuvântului Biserică, a ierarhiei bisericeşti, în cele din urmă asupra semnificaţiei momentului pe care l-am trăit astăzi. În continuarea cuvântului Părintelui Sorescu, cu permisiunea P.S. Episcop Calinic şi cu îngăduinţa dumneavoastră aş dori să vă pun şi eu la inimă câteva gânduri.

A binecuvântat Dumnezeu această localitate cu o istorie îndelungată, marcată în mod fundamental de venirea ardelenilor aici. Cred că actul naşterii fiecăruia dintre noi ne plasează pe orbita vieţii şi nu putem, chiar dacă uneori dorim, sau chiar dacă viaţa ne duce departe, nu putem scăpa de amprenta locurilor unde ne-am născut. Aceasta se împlineşte cu o putere de care, de foarte multe ori, nu ne dăm seama. Această localitate a beneficiat, prin ajutorul lui Dumnezeu, de o tradiţie creştină foarte îndelungată, foarte puternic şi adânc trăită de locuitorii ei. Venirea ardelenilor (pentru că în Transilvania nu-şi puteau trăi credinţa ortodoxă în libertate), dorinţa lor de a trăi în credinţa dreptslăvitoare au marcat veacurile care au urmat, din punct de vedere al credinţei.

Tradiţia creştină a acestui sat se datorează şi faptului că aici a fost mânăstirea de peste râu. Aici s-au nevoit generaţii de călugări şi călugăriţe. Rugăciunea lor nu se putea să nu se fi răspândit deasupra satului ca o binecuvântare. Apoi Mânăstirea Curtea de Argeş, Mânăstirea Robaia sau Schitul Slănic, aşezate nu departe de Corbi, au fost binecuvântări care s-au revărsat asupra satului.

Ne aducem aminte că nici chiar în anii de după război, până la Revoluţie, aici în sat, perioada „celor fără de Dumnezeu" nu s-a simţit prea mult. Biserica era plină, Sfânta Liturghie se săvârşea în fiecare duminică, iar Cazania era rostită la strană, tinerii fiind prezenţi la biserică. Mai ales în serile de Denie din ultima săptămână din Postul Sfintelor Paşti, numărul lor era mai mare. Ne-a ferit Dumnezeu ca Biserica să nu fie închisă. Preotul a fost prezent, cu epitrahilul de grumaz, să sfinţească şi să binecuvânteze casele, pruncii, morţii, tinerii la căsnicie.

Toate acestea au făcut ca viaţa creştină din perioada de dinainte de anii '90 să-şi continue mersul ei firesc. Pentru aceasta se cuvine să-i mulţumim lui Dumnezeu din toată inima!

Dacă ne-a binecuvântat Dumnezeu cu asemenea bogăţie, nu s-ar cuveni oare să ne întrebăm ce-am făcut cu ea sau ce facem cu această bogăţie de viaţă creştină care a dominat acest sat? De aceea, spre finalul acestui cuvânt să-mi permiteţi, ca om legat aici, de glie, dar plecat prin mila lui Dumnezeu în alte locuri, şi cu bunăvoinţa P.S. Calinic, păstorul dumneavoastră, şi a preoţilor de aici, să vă îndemn spre a avea grijă de viaţa dumneavoastră pentru a fi în legătură cu Dumnezeu.

În primul rând, să nu uitaţi drumul spre biserică duminica şi în alte sărbători. Am mai trecut pe aici, din când în când, uneori neanunţat şi vedeam că parcă era mai puţină lume, în biserică, decât înainte de anii '90. Şi lucrul acesta m-a întristat. Când vedeam piaţa plină de oameni, crâşma de vizavi la fel, sau oameni aşezaţi pe la casele lor, iar biserica nu era chiar plină, mă întristam.

Apoi, să nu uitaţi drumul spre Sfintele Mânăstiri: Slănic, Curtea de Argeş, Robaia, ca să vorbesc doar de cele mai apropiate de sat, pentru că multă bogăţie sufletească aduc mânăstirile în viaţa tuturor. V-aduceţi aminte când, peste deal, cete de băieţi şi fete mergeau la schit (trei-patru ceasuri dus, trei-patru ceasuri întors). Ce bucurie aveam păşind pe acea pajişte frumoasă a Schitului Slănic, întâlnindu-l pe părintele Vitimion, apoi pe părintele Teofil. Ei ne primeau cu atâta dragoste. Astăzi suntem ocupaţi, foarte ocupaţi. Şi e bine că ne ocupăm de problemele legate de familia noastră. Dar bine este, din când în când, să căutăm şi odihna sufletească, după care tânjeşte sufletul nostru obosit, iar odihna aceasta o găsim la Sfânta Liturghie duminica, o găsim printr-un pelerinaj la Sfintele Mânăstiri.

În al treilea rând, vă amintesc faptul că altădată aici, la noi, femeile aveau mulţi copii. Lucrul acesta începe să se uite. Ştiţi foarte bine la ce mă refer. Nădăjduiesc ca cel puţin un prunc să se nască în plus şi prin această smerită intervenţie.

Desigur, multe lucruri se pot spune într-o asemenea zi binecuvântată pentru sat. Mă bucur că, deşi ne aflăm în cursul săptămânii, aţi lăsat puţin treburile dumneavoastră. Văd şi oameni, bărbaţi sau doamne, veniţi de la Bucureşti, Piteşti sau Curtea de Argeş şi, cu siguranţă, le-a fost greu să obţină dezlegare de la serviciu pentru a fi aici. Este semn că ţin la sat, ţin la biserică, ţin la osemintele părinţilor sau bunicilor care se află aici în cimitir întru aşteptarea Învierii.

Dumnezeu să binecuvânteze această zi!

Aşa cum, în numele Episcopiei Argeşului, părintele paroh, ceilalţi doi preoţi pe care îi aveţi aici, membrii Consiliului parohial şi întreaga obşte a enoriaşilor din Corbi, aţi primit mulţumiri pentru strădania pe care aţi depus-o la înfrumuseţarea acestei biserici, primiţi şi din partea mea acelaşi gând de gratitudine pentru osteneala depusă! Ca unul care sunt implicat în lucrări de acest gen, îmi

dau seama cât de greu este în vremurile noastre să strângi ban peste ban, să realizezi ceea ce, iată, s-a realizat aici, să construieşti biserici noi.

Imaginea satului o dau biserica, primăria, biblioteca, şcoala, instituţii care creează chipul unei localităţi în care se oglindesc şi feţele locuitorilor, ale enoriaşilor parohiei.

Dumnezeu să ne ajute, acum şi în veci de veci! Amin!

Adresându-se cu dragoste arhierească enoriaşilor parohiei Corbi, P.S. Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, preciza în expunerea sa:

De curând, frumoasa aşezare Corbi a împlinit vârsta de 550 de ani de atestare documentară, vechimea localităţii Corbi fiind mult mai mare. Nu întotdeauna documentele ne atestă vechimea. Aflarea unui document, de cele mai mult ori poate fi şi o pură întâmplare.

De cele mai multe ori, epigrafia, săpăturile în piatră, marmură sau metal, de mii de ani, ne stau mărturie întru vechime. Dar, până la urmă nici acestea nu ne dau exact vârsta după care noi umblăm în căutare multă.

Corbii pot exista de multe mii de ani, iar când prima făptură a călcat în spaţiul mirific de la poalele Carpaţilor şi a văzut o droaie de corbi plutind paşnic deasupra frumuseţilor naturii, a zis întru sine sau cu glas să se audă: Corvus! De acolo denumirea de Corbi. Iar când a văzut culcuşul corbilor, din piatră, a adăugat: Corax. De acolo Corvus Corax – Corbii de Piatră!

Aşa am văzut şi simţit pe urmaşii celor de demult: corbi de piatră, adică făpturi rezistente în timp, anii 1764 aducându-ne aminte de Naum Râmniceanu, cel născut în Mărginimea Sibiului şi trecând munţii înfăşat în leagănul pe deasupra căruia dănţuiau luminile din Corbii împărăteşti. Azi, statuia lui Naum Râmniceanu din centrul localităţii ne aduce aminte de venirea fraţilor ardeleni, prigoniţi de urgia vremurilor care sileau la lepădarea de credinţă ortodoxă.

La frumuseţile zidite de Dumnezeu pe plaiurile Corbilor se adaugă întru încununare şi resfinţirea Bisericii parohiale cu hramul «Sfânta Treime».

Sfătuindu-ne cu Înalt Preasfinţitul Teofan, care ar fi timpul cel mai potrivit, am ales ziua de 6 noiembrie 2007, care s-a transformat în zi de Duminică! Ziua Bucuriei, când fraţii sunt împreună, ne-a umplut inima de veselie duhovnicească, popor şi cler, din ceruri primind binecuvântare Părintească.

Blândul Părinte al oltenilor, argeşeanul nostru Teofan, Preşedintele Comisiei Canonice şi Juridice din Sfântul Sinod şi Preşedintele Comisiei Speciale pentru redactarea Statutului Bisericii Ortodoxe Române, unde lucrăm împreună de mai multă vreme, ne bucură pe toţi de delicateţe, dar şi de fermitate.

De aceea, i-am scris câteva rânduri:

† Teofan
Mitropolitul,
cu

cea mai
lungă barbă,
toarce
paşnic
fir
de lege,
în
Statut
să
se aşeze.
Dar
şi
glasul lui de miere
se aude în văzduh
şi
simţi,
ca
om cuminte,
că
el este
plin de duh!

Bucurie şi sănătate tuturor celor din neamul lui Corvus Corax!

În prezent, parohia satului Corbi, asemenea celorlalte parohii de pe cuprinsul comunei Corbi şi al judeţului Argeş, se poate mândri cu un minunat lăcaş de rugăciune – adevărată catedrală, împodobit ca o mireasă pentru nuntă – mireasa lui Hristos (*n.n.*).

Câteva imagini de la resfinţirea Bisericii „Sfânta Treime" din satul Corbi
(6 noiembrie 2007)

Sfinţii arhierei şi preoţi sunt întâmpinaţi cu deosebit respect de locuitorii corbeni şi oaspeţii sosiţi din alte judeţe ale ţării

Conform rânduielilor bisericeşti, ceremonialul religios începe cu resfinţirea exteriorului aşezământului de cult

Înalt Preasfinţitul Teofan, Mitropolitul Olteniei, şi Preasfinţitul Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, împreună cu un sobor de preoţi, oficiază cu evlavie slujba religioasă
(foto 1, 2, 3)

1.

2.

3.

În faţa Sfântului Altar. *Rugăciunea arhiereilor şi preoţilor înălţată Preasfintei Treimi pentru binecuvântarea enoriaşilor corbeni*

Soborul de preoţi, la săvârşirea slujbei de resfinţire a Bisericii „Sfânta Treime"

Credincioşii ortodocşi şi oaspeţii ascultă cu smerenie săvârşirea slujbei în Sfântul Lăcaş
(foto 1, 2, 3, 4)

1.

2.

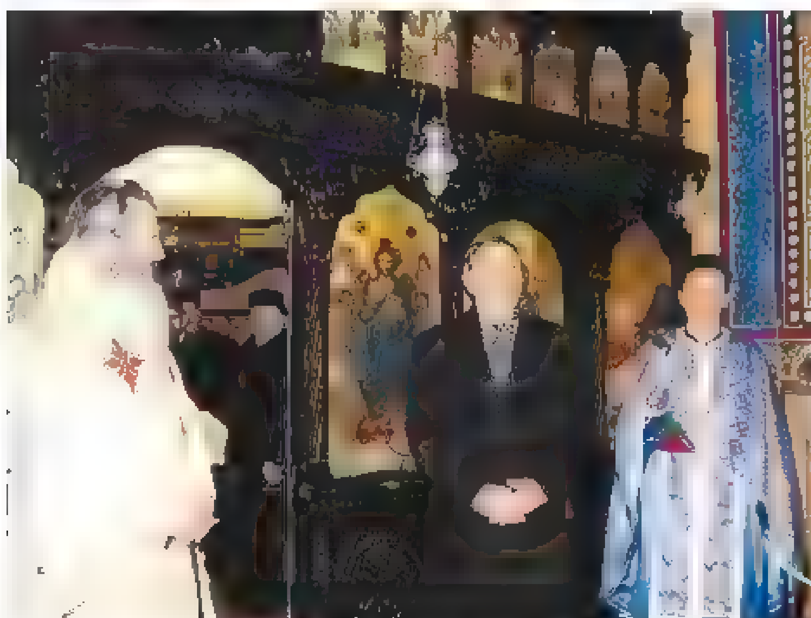
3.

4.

*Pentru realizările obţinute în activitatea pastoral-administrativă, **Înalt Preasfinţitul Teofan, Mitropolitul Olteniei, în prezenţa Preasfinţitului Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, şi a enoriaşilor, îi conferă părintelui paroh Dumitru-Victor Sturzeanu, distincţia „Preot iconom stavrofor"***

*Primarul comunei Corbi, **Mihai Ungurenuş**, mulţumeşte arhiereilor şi preoţilor pentru săvârşirea slujbei de resfinţire a aşezământului religios, evidenţiind rolul actual, deosebit de important al Bisericii în viaţa corbenilor şi a întregii societăţi româneşti*

Înalt Preasfinţitul Teofan îi împărtăşeşte cu toată iubirea creştină pe copilaşii din satul natal Corbi.
Prin sfânta împărtăşanie are loc comuniunea cu Hristos

Î.P.S. Teofan, Mitropolitul Olteniei, îi miruieşte şi binecuvântează pe dreptcredincioşii corbeni, bărbaţi şi femei, pe oaspeţii din comunele învecinate şi de pe cuprinsul altor judeţe
(6 nov. 2007)

Câteva scene biblice din interiorul Bisericii „Sfânta Treime", cu pictura originală restaurată în perioada 2005-2007

Armonie cromatică. *Cu pictura sa excepţional restaurată, Biserica „Sfânta Treime" din Corbi este împodobită ca o mireasă – mireasa lui Hristos*

„Naşterea Domnului Iisus Hristos în peştera din Betleem"

Decorul iconografic pe bolta naosului având, în centru, imaginea:
***„Pantocratorul"** („Iisus Hristos ca Împărat al lumii")*

Respect pentru tradiţia creştin-ortodoxă a satului natal.
Î.P.S. Teofan, Mitropolitul Olteniei, oficiază anual în Biserica „Sfânta Treime"
din Corbi-Argeş slujbă religioasă cuprinzând minunate învăţături şi pilde,
dar şi exemple moral-creştine din viaţa comunităţii locale
(28 mai 2006)

În ziua de 5 martie 2008, fiul satului Corbi, **Î.P.S. Teofan Savu**, a fost ales, de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, în importanta funcţie de Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei.

4. Troiţele – „căsuţe" ale Domnului şi locuri de închinăciune

Ca urmare firească a puternicei tradiţii creştine ortodoxe din localitate, corbenii au construit, de-a lungul timpului, şi înalţă şi azi troiţe de lemn, dar şi din zidărie de cărămidă.

În prezent, numai în satele Corbi şi Jgheaburi sunt 44 de troiţe mari şi 12 troiţe mai mici, ridicate în faţa gospodăriilor familiale. Aceste „căsuţe" ale Domnului sunt locuri de închinăciune şi de mulţumire aduse lui Dumnezeu pentru tot ajutorul.

Pictura naivă a acestor troiţe reprezintă scene biblice interesante: *„Fecioara Maria"*, *„Maica Domnului cu Pruncul în braţe"*, *„Botezul lui Iisus"*, *„Iisus Hristos binecuvântând"*, *„Mântuitorul răstignit pe cruce"*, *„Sfânta Treime"*, *„Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil"*, *„Sfântul Mare Mucenic Gheorghe – purtător de biruinţă"*, precum şi alte însemne religioase.

Prezentăm imagini ale unor „căsuţe ale Domnului" din totalul de 56, aparţinând satelor Corbi şi Jgheaburi

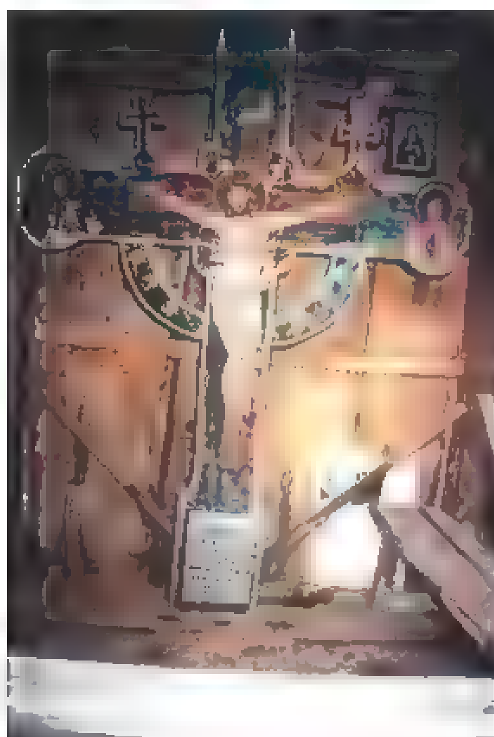

Troiţă de lemn *(văzută din exterior şi interior), construită în anul 1936, în zona nordică a satului Corbi, situată la circa 60 m de gospodăria familiei Constantin şi Teofana Savu.*
În plan central, acest loc de închinăciune adăposteşte o cruce mare, de lemn reprezentând scena biblică „Mântuitorul Iisus Hristos răstignit pe cruce", mai multe icoane tipărite şi două cruci mici, de piatră (datate 1897), cu grafie chirilică
(11 iunie 2007)

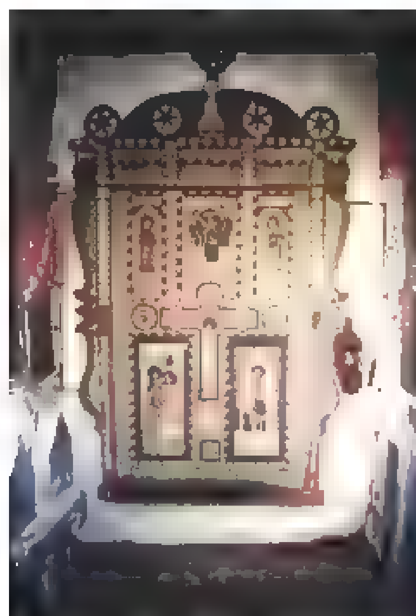

*Situată vizavi de gospodăria Elisabetei Stăncescu („Onea"), această **troiță de lemn** a fost construită în jurul anului 1945, de către sătenii Constantin şi Maria I. Savu, şi renovată în 1983 de familia Andrei şi Eugenia C. Savu.*
Troița are trei cruci mari, de lemn (două sunt vechi, iar una, mai nouă) şi o cruce mică, veche, de piatră. În părțile laterale sunt o icoană mare ce ilustrează evenimentele importante din viața pământeană a Mântuitorului Iisus Hristos, precum şi alte icoane tipărite

***Interiorul troiței de lemn** ridicate de enoriaşii Constantin şi Maria Dănilă, cu fiii lor, la 14 septembrie 1967, în zona Carpeni din nordul satului Corbi*

***Troiţa de lemn**, renovată la 23 decembrie 1970, este situată vizavi de gospodăria familiei Aron şi Filofteia Mogoiu, din Corbi (zona central-nordică)*

*În **interiorul troiţei** renovate în anul 1970, se distinge, pe un panou, în plan central, imaginea Mântuitorului Iisus Hristos răstignit pe cruce, înfăţişare încadrată într-un inedit ansamblu sculptat în lemn, cu motive populare cuprinzând scenele religioase: „Sfânta Treime", „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil", „Sfântul Martir Gheorghe" şi „Botezul Domnului" (10 iunie 2007)*

Troiţă de lemn *construită în anul 1998, în satul Jgheaburi, vizavi de sediul Cabinetului veterinar comunal Corbi. În interiorul acestui obiectiv religios, reprezentând scena biblică „Mântuitorul Iisus Hristos răstignit pe cruce", se află şi o cruce mică, veche, de piatră, găsită în pământ, în anul 2006, în zona din imediata apropiere a troiţei. Troiţa a fost ridicată de enoriaşii Grigore („Cojanu") Deaconu şi Iosif If. Mogoiu*
(imagine din 31 mai 2006)

Zidită din cărămidă în anul 1880 şi renovată în 1969, ***troiţa*** *este amplasată în zona sudică a satului Corbi, vizavi de gospodăria familiei Ion Gh. Prodea*

Interiorul troiţei *construite în anul 1880*

Troiţă din zidărie de cărămidă*, amplasată în zona centrală a satului Corbi, în apropierea gospodăriei familiei Dumitru şi Maria Costea. Pe faţada troiţei este pictată scena religioasă „Sfânta Treime". În interior, pictura veche reprezintă decorul iconografic: „Dumnezeu-Tatăl ceresc", „Naşterea Mântuitorului Iisus Hristos", „Răstignirea Domnului pe cruce" şi „Înălţarea la cer a Sfântului prooroc Ilie"*
(15 mai 2007)

***Troiţă din zidărie de cărămidă**, construită în anul 1971, în zona sudică a satului Corbi, în dreptul gospodăriei familiei, de odinioară, Constantin şi Maria C. Dănilă. Pe faţada peretelui exterior este pictată icoana „Sfânta Treime". În interiorul „căsuţei" religioase sunt ilustrate scenele iconografice: „Mântuitorul Iisus Hristos", „Maica Domnului cu Pruncul în braţe", „Sfânta Muceniţa Filofteia" şi „Sfântul Gheorghe"*

La elaborarea acestui subcapitol a contribuit şi prof. Daniela A. Sturzeanu, soţia preotului paroh al Bisericii „Sfânta Treime" din Corbi.

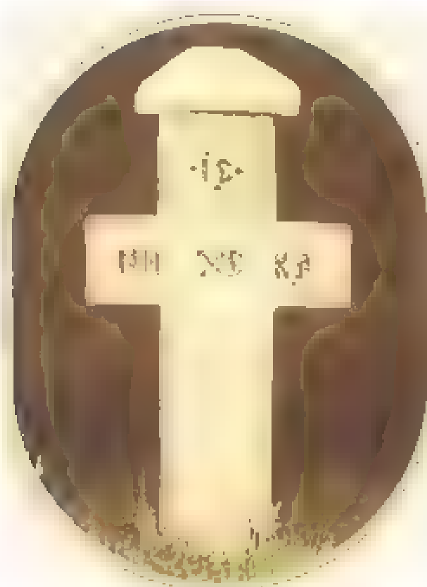
5. Monumente memoriale din satele Jgheaburi şi Corbi

A. Crucile vechi de piatră – surse de istorie locală

În concordanţă cu caracterul religios al crucilor de piatră, condiţionat de funcţia acestora – reflex al unui mod de gândire specific perioadei în care au fost create – operele de acest gen constituie, atât prin modalitatea de realizare, cât şi prin programul ornamental, o expresie viabilă a unei arte tradiţionale viguroase, iar inscripţiile lor reprezintă veritabile documente de limbă românească.

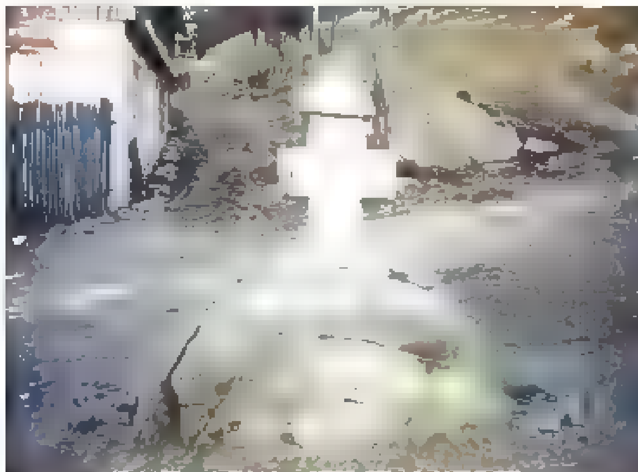
***Cruce de tip latin**, cu capitel piramidal detaşabil,*
amplasată deasupra peretelui stâncos vestic al Aşezământului monahal din Jgheaburi.
Datând din „leat 7208" (1699 septembrie 1 - 1700 august 31), crucea de piatră – cel mai vechi monument epigrafic de formă latină – are dimensiuni apreciabile: înălţimea = 120 cm; lungimea braţelor orizontale = 40 cm; lăţimea = 16 cm; grosimea = 14 cm
(imagine din 2004)

*Aceeaşi **cruce de piatră** văzută din faţă*

***Crucea de piatră din „Muchia Mariencii"**, situată la aproximativ 250 m sud-est de Aşezământul monahal din Jgheaburi.*
Conform tradiţiei locale, transmise pe cale orală, Marianca a fost o călugăriţă a schitului Bisericii rupestre din Corbii de Piatră, care a decedat pe muchia unui deal din apropierea sfântului lăcaş, în timp ce fugea îngrozită de năvălitorii tătari.
Monumentul lapidar, de formă latină, cu capitel monolit, are excizate, în medalioane circulare, siglele: IS (Iisus), HS (Hristos); NI, KA – cu semnificaţia de „Învingător al morţii".
Textul este excizat cu litere în grafie chirilică
(imagine din 2006)

Cruce încastrată într-o rocă de piatră sferică,
amplasată la circa 300 m nord de aşezământul monahal.
Textul inscripţionat redă un pomelnic familial din „leat 7298 (1789 septembrie 1 - 1790 august 31) de la facerea lumii"

***Cruce de piatră existentă în „Poiana Murgului"**, pe „Drumul Carului": Corbi-Brăduleţ,
la aproximativ 1 km de şoseaua judeţeană ce străbate satul Corbi (sud)
(2006)*

***Crucea de piatră din zona „Carpeni"** (Corbi-nord), în apropierea troiţei de lemn
edificată de familia săteanului Constantin C. Dănilă.
Datat 1838, monumentul lapidar prezintă un pomelnic familial*

Cruce de piatră zidită în peretele exterior sud-estic al Bisericii „Naşterea Maicii Domnului" şi „Sfântul Ioan Botezătorul", din Jgheaburi (Alexandria)

***Cruce de piatră în zona „Seci"** din izlazul sătesc Corbi, existentă pe hotarul comun al localităţilor Corbi şi Brăduleţ (2006)*

Pentru redarea exactă în limba română a conţinutului şi semnificaţiei textelor, cu grafie chirilică, existente pe toate crucile vechi de piatră din cele şase sate componente ale comunei Corbi, considerăm că este necesară intervenţia unor cercetători de la Muzeul Judeţean Argeş.

***Cruce de mormânt**, din anul 1921, amplasată în cimitirul, de odinioară, al Bisericii rupestre din Jgheaburi*

***Cruce de formă latină**, construită din beton, în anul 1967, pe Muchia Mare a satului Corbi (zona vestică). Monumentul memorial a fost înălţat, pe 2 iunie 1967, de corbeanul Kiril Ion Săroi. Iniţial, vechea cruce de lemn de pe Muchia Mare a fost ridicată de familia ing. Marius Cioc din Bucureşti (refugiat în Corbi), în memoria fiului său decedat pe front, în timpul celui de Al Doilea Război Mondial (1941-1945)*

B. Statuia clericului şi cronicarului corbean Naum Râmniceanu (1764-1838)

***Statuia lui Naum Râmniceanu**, ridicată în anul 1995, în fața Căminului Cultural din Corbi*

Clericul şi cronicarul român Naum Râmniceanu s-a născut la 27 noiembrie 1764, în satul Corbi („Corbii de Piatră"), deşi în câteva lucrări monografice din comuna Jina, judeţul Sibiu, se consemnează faptul că locul de naştere al lui Naum Râmniceanu este Jina.

Din creaţia literară a lui Naum Râmniceanu, menţionăm: „**Adunarea hronologiei domnilor ţării noastre**" (datată 9 iunie 1800), „**Proemation despre originea românilor**" şi „**Istoric al Zaverei în Valahia**" (ambele în limba greacă), un „**Cronograf**" grecesc în proză şi „**Plângerea şi tânguirea Valahiei asupra nemulţumirii străinilor ce au dărăpănat-o**" (tipărită la Buda, în 1825).

A compus versuri lirice în limbile română şi greacă. Apreciat ca un bun muzician şi teoretician psalt, cronicarul a scris, în 1788, „**Antologie psaltică**" (cuprinzând cântări scurte, dar şi o gramatică).

Naum Râmniceanu s-a stins din viaţă la finele anului 1838, în etate de 74 de ani, fiind înmormântat la Mânăstirea Cernica de lângă Bucureşti.

Marele cărturar corbean a afirmat ideea deosebit de importantă a latinităţii şi continuităţii poporului român.

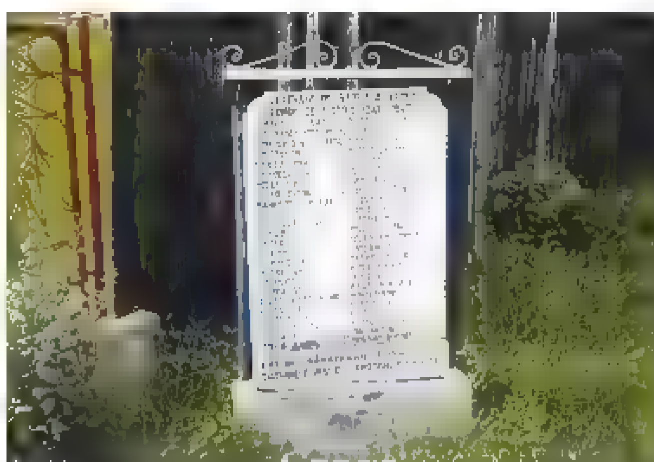
Naum Râmniceanu a îmbrăţişat cerul la Corbi, dezlegând slove, istorie şi simţăminte patriotice.

C. Monumentul şi plăcile comemorative din Corbi şi Jgheaburi, dedicate Eroilor din Primul Război Mondial (1916-1918) şi Veteranilor de Război (1941-1945)

***Monumentul Eroilor din Corbi**, căzuţi în Primul Război Mondial (1916-1918)*
Obiectivul memorial a fost ridicat în anul 1922, în zona centrală a satului Corbi, fiind conceput sub forma unui obelisc surmontat de un vultur cu crucea în cioc, de către sculptorul N. Kagheorghis din Piteşti.
*Într-un medalion circular, monumentul prezintă bustul unui ostaş cu arma la ochi, iar într-un basorelief, o scenă de luptă, sub care este înscris textul: „**Pe aici nu se trece!**"*

Plăci comemorative dedicate Eroilor din Primul Război Mondial (1916-1918) şi Veteranilor de război (1941-1945) – obiective amplasate în curţile bisericilor din Jgheaburi şi Corbi, în anii 1991 şi 1995

În încleştările cu duşmanii, veteranii de război de astăzi au luptat cu arma în mână să apere fiinţa Patriei şi fruntariile sale străvechi.

Bărbaţi adevăraţi, oameni cu tâmplele încărunţite, ei, în tinereţea lor, au ştiut să adauge istoriei noastre naţionale o nouă pagină de glorie militară. Printre aceştia, au fost şi ofiţeri (subofiţeri) proveniţi din învăţători, care ne-au pus condeiul în mână şi ne-au deschis porţile universului cunoaşterii, dar, în vreme de grea cumpănă pentru ţară, au schimbat abecedarul cu arma.

Dintre veteranii de război din satele Corbi şi Jgheaburi, locotenentul corbean din Regimentul nr. 2 Infanterie Dorobanţi-Vâlcea, înv. Ion A Ilinescu. (născut la 6 mai 1907), a fost decorat, pe 16 iulie 1942, cu *Ordinul „Coroana României"*, cu spade şi panglică de Virtute Militară.

Se cuvine să aducem, totodată, un pios omagiu bravilor veterani, aceşti eroi încă în viaţă, tuturor ostaşilor neclintiţi în dragoste faţă de glia strămoşească, oameni care, prin faptele lor de arme, au adăugat încă o stâncă de granit la temelia României moderne!

Au fost eroi şi-or să mai fie
Ce-or frânge duşmanii cei răi;
Din coapsa Daciei şi-a Romei
În veci s-or naşte pui de lei!

ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII
Unitatea Militară 02405

PITEŞTI

NESECRET
Exemplarul nr. 1
S.E. ________
Dosar nr. ________

CERTIFICAT
Nr. 07.650 din 11.05.2007

Certificăm că ILINESCU ION născut în anul 1907 luna 05 ziua 06 fiul lui Andrei şi al Filofteia domiciliat în St. Ilinescu Ion, com. Corbi, jud. Argeş.

a fost identificat cu următoarea situaţie:

- 23.06.1941 – 20.09.1941, pe front, cu Regimentul 2 Infanterie.
- 20.09.1941, rănit pe front.
- 20.09.1941 – 01.12.1941, spitalizat.
- 01.12.1941 – 31.12.1941, concediu medical.
- A fost decorat cu ORDINUL "COROANA ROMANIEI" CU SPADE SI PANGLICA DE VIRTUTE MILITARA, I.D.1932/1941, O.Z.nr.5 al Regimentului 10 Infanterie.

– terminat –

Datele au fost extrase din arhiva M.Ap.
Drept pentru care s-a eliberat prezentul certificat.

COMANDANTUL UNITĂŢII MILITARE 02405 PITEŞTI,
Colonel
dr. Cornel CARP

Şef Secţie soluţionare cereri,
p.c.c. Lenuţa MATEI

Întocmit,
p.c.c. Alice LEANCA

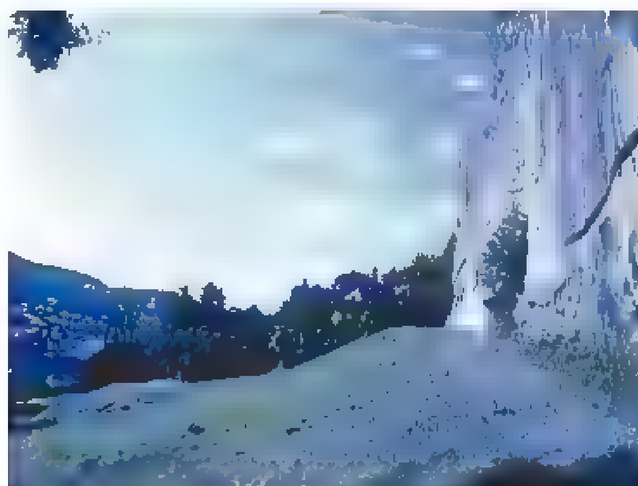
Certificatul cu Ordinul „Coroana României" cu spade şi panglică de Virtute Militară, *acordat locotenentului corbean Ion A. Ilinescu (născut la 6 mai 1907)*

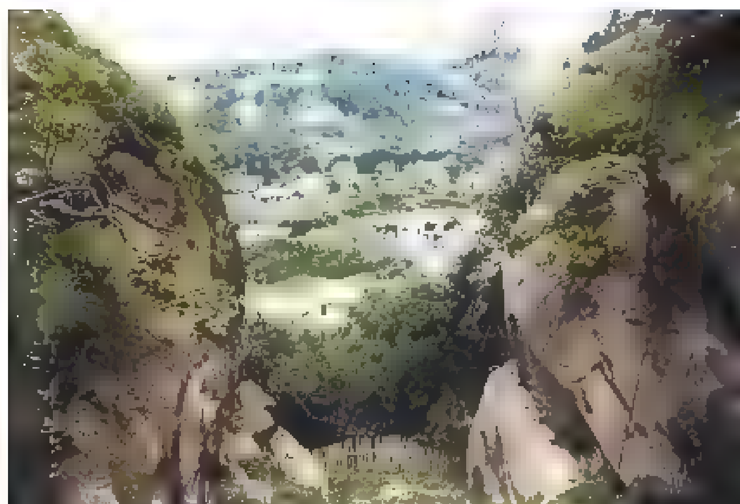
6. Din frumuseţea fascinantă a peisajului natural local

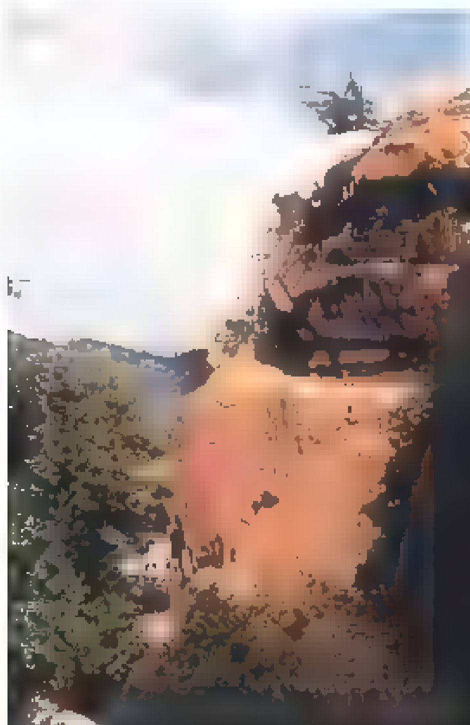
Comuna Corbi şi localităţile din zona Râului Doamnei mustesc de munţi, păduri cu copaci seculari, dealuri, ape, izvoare, livezi cu pomi fructiferi, fâneţe, pajişti, flori de câmp, iarbă verde, aer curat, soare, linişte şi armonie.

Exprimându-ne metaforic, la Corbi, într-o taină, coboară munţii să bea apă, unul câte unul... Izvoarele cristaline de aici au ceva din răcoarea cerului, vindecând neputinţele pământenilor. Un adevărat colţ de Rai încărcat de frumuseţe, de credinţă şi dragoste, unde Dumnezeu este aproape: coboară la noi mai repede decât încercăm noi să urcăm la El.

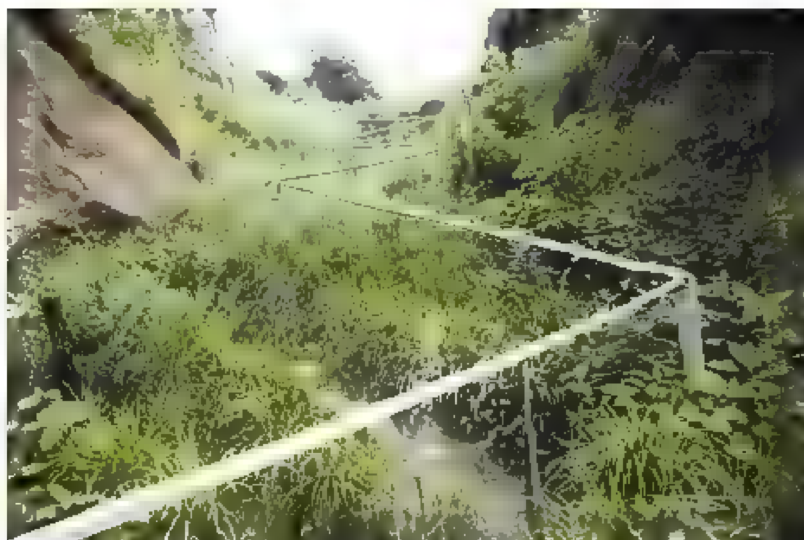
Să promovăm frumuseţea minunată a acestor locuri, să preţuim deosebita căldură sufletească şi ospitalitatea oamenilor din Corbi, din întregul judeţ Argeş şi din ţară! Avem, într-adevăr, cu ce ne mândri!

Privelişti unice în zona Aşezământului monahal din Jgheaburi (comuna Corbi)

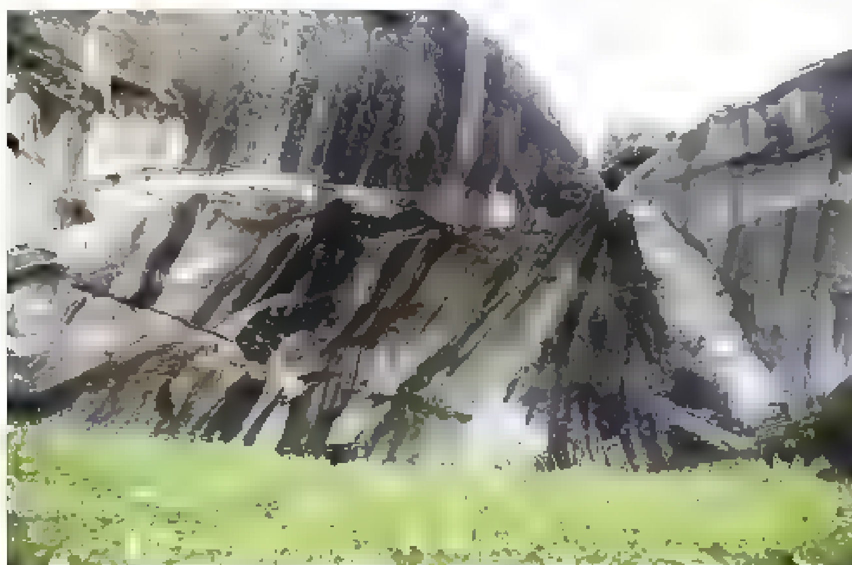
Cărarea care urcă spre platoul mirific situat deasupra Mânăstirii din Jgheaburi De la înălţime poţi să admiri pitorescul celor şase sate ale comunei Corbi şi valea Râului Doamnei. Vorbind în stil metaforic, omul se apropie de cer pentru a vedea mai bine lumea statornică a gândului luminos. Când cobori pe cărare, parcă tot ai urca...

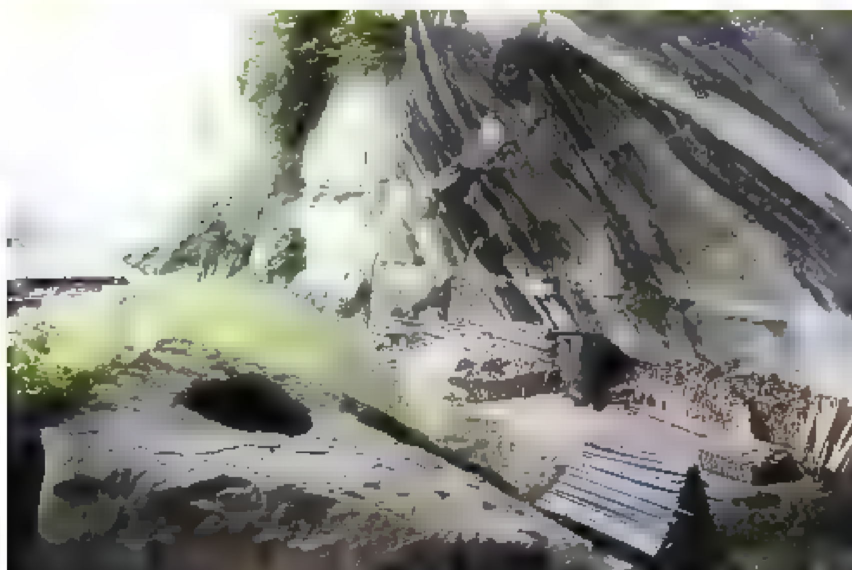
Printre stâncile milenare din zona masivului vestic al Aşezământului monahal din Jgheaburi, curge, în toate anotimpurile anului, de la înălţimea de peste 20 m, ■ ***minicascadă cu apă rece, de izvor****. Odinioară, micul lac natural, format din apa pârâului Glodoasa, era denumit* scăldătoarea călugărilor

Formă bizară, modelată de factori externi *(precipitaţii şi vânt):* ***piciorul unui om preistoric uriaş****, stratificat în peretele exterior al stâncii de marnă din Jgheaburi (imagine din 2006)*

1.

2.

Stânci bizare *(foto nr. 1) şi un presupus* ***baptisteriu*** *(foto nr. 2) săpat în roca friabilă din zona sudică a Bisericii rupestre.*
Baptisteriul constituie un mic edificiu (bazin cilindric, cu apă, construit în piatră), amenajat lângă o biserică, în mijlocul naturii, unde, din cele mai vechi timpuri, se oficia botezul creştin. Supoziţia privind existenţa acestui baptisteriu aparţine fostului preot iconom stavrofor Ion I. Bolovan, din parohia Alexandria (Jgheaburi)
(imagini din iunie 2007)

Stânca haiducului corbean „Zdrelea" *(Dănică Gheorghe – „Ştirban"),*
situată în Jgheaburi, la 280 m nord de Aşezământul monahal

Chiliile din Muchia Mare *– adăposturi rupestre în zona vestică a satului Corbi, săpate în stâncă de gresie şi locuite odinioară de sihaştri (călugări pustnici care trăiau departe de lume şi se rugau lui Dumnezeu, apărând, astfel, credinţa ortodoxă strămoşească)*
(imagini din 2004)

„Scaunele" din Muchia Mare *– structură geologică atractivă*

Râul Doamnei *(„Râul Negru") – arteră hidrografică permanentă, ce izvorăşte de sub crestele vârfului Moldoveanu (lacul Viştea), din versantul sudic al Munţilor Făgăraş. Râul Doamnei are o lungime de 98 km şi o suprafaţă bazinală de 1.822 km²*
(Corbi, 20 iunie 2005)

Piatra Doamnei *este situată în nord-vestul satului Corbi, pe malul drept al Râului Doamnei (Structura şi dimensiunile: piatră din rocă dură, cu o lungime de peste zece metri şi o grosime de patru metri)*

Este demn de remarcat faptul că în filonul tradiţional de istorie orală, creaţia populară păstrează *legende* referitoare la *Râul* şi *Piatra Doamnei*, în care se vorbeşte despre luptele împotriva tătarilor, despre fuga, pe aceste meleaguri submontane, a unei vestite doamne din familia primilor Basarabi.

Urmărită de tătari, distinsa doamnă a ajuns pe apa învolburată a Râului Negru, până mai sus de satul Corbi, unde s-a ascuns după o piatră mare.

Încercând disperată să treacă râul adânc, doamna a fost luată de valuri şi s-a înecat, trupul neînsufleţit fiindu-i găsit mai la vale, în comuna învecinată Domneşti.

De atunci, Râului Negru i s-a spus *Râul Doamnei*, piatra după care s-a ascuns, *Piatra Doamnei*, iar comuna unde i s-a găsit trupul s-a numit *Domneşti*.

Bijuterii ale creaţiei populare, legendele conferă locurilor un autentic parfum al eternităţii...

Amurg de toamnă peste satul natal...
(Corbi – Muchia Mare)

Florile – o iubire permanentă
(Bunica şi nepoţica, în grădiniţa din faţa casei)
– mai 2005 –

III. INSTITUŢII IMPORTANTE DE ÎNVĂŢĂMÂNT ŞI DE CULTURĂ DIN LOCALITATE

A. Şcoala

*Localul spaţios (cu parter şi etaj) al **Şcolii cu clasele I-VIII din satul Corbi**, edificiu de învăţământ dat în folosinţă în anul 1963 (imagine din 3 martie 2008)*

În prezent, construcţia şcolară are zece săli de clasă, trei laboratoare (de informatică, fizică-chimie şi biologie), bibliotecă, spaţii proprii pentru cancelaria cadrelor didactice, pentru conducerea şcolii, secretariat şi arhivă. În anul 2006, în şcoală au fost montate o centrală termică pe combustibil solid, geamuri şi uşi de termopan, s-a introdus apa curentă şi s-au realizat un grup sanitar interior şi o instalaţie electrică nouă, iar în 2007 s-a înlocuit vechea ţiglă de pe acoperiş, cu

tablă specială Lindab, şi s-a asigurat izolaţia termică a clădirii (cu polistiren EPS15).

Toate aceste lucrări gospodăreşti s-au efectuat cu fonduri importante alocate de Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş în urma unei bune cooperări între Primărie şi Şcoala coordonatoare din Corbi.

Menţionăm că învăţătorii şi profesorii Şcolii din Corbi au instruit şi educat, cu pasiune şi tact pedagogic, numeroase generaţii de elevi care azi sunt o mândrie pentru satul natal şi meleagurile argeşene.

Localul vechi al Şcolii primare din Corbi, construit în anul 1906

Dascălii de odinioară şi de azi

Arta de a educa tineretul, adică de a dezvolta persoana fiecăruia până la cristalul şlefuit care se cheamă caracter, de când e lumea nu s-a găsit pe toate cărările şi nici nu se va găsi până în vecii vecilor.

Simion Mehedinţi

Începuturile şcolii au fost caracterizate printr-o devoţiune fără margini a primilor dascăli care luminau pe fiii corbenilor.

În faţa şcolii primare, învăţătorul Ion A. Ilinescu şi familia sa, în anul 1941.
Dascălii de odinioară purtau cămaşă din pânză, vestă neagră, haină de postav şi pantaloni de şai. Dedicat cu pasiune matematicii, dascălul Ion A. Ilinescu a funcţionat la Şcoala din Corbi în perioada 1933-1969

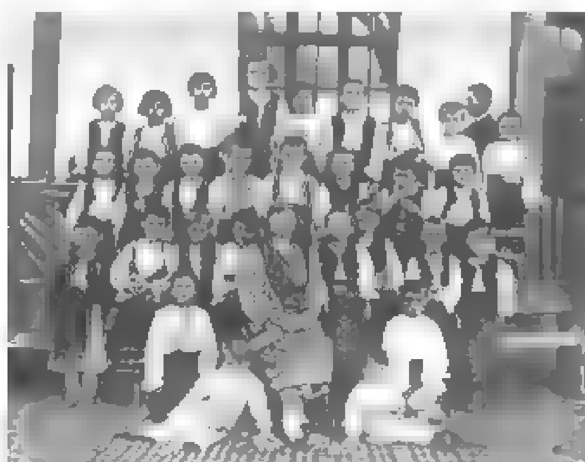

Familii de intelectuali din Corbi şi Corbşori, în anul 1926
(În imagine, de la stânga la dreapta: Cornelia Şt. Andreescu şi Elena Minculescu purtând marame fine, de borangic, ii şi fote ornamentate floral şi geometric; învăţătorii Constantin I. Andreescu şi Ştefan T. Minculescu, din Corbi; preotul Gheorghe Chirca şi soţia sa, Haritina Chirca, din Corbşori)

Câteva generaţii de elevi ai Şcolii primare din Corbi, în perioada 1936-1943

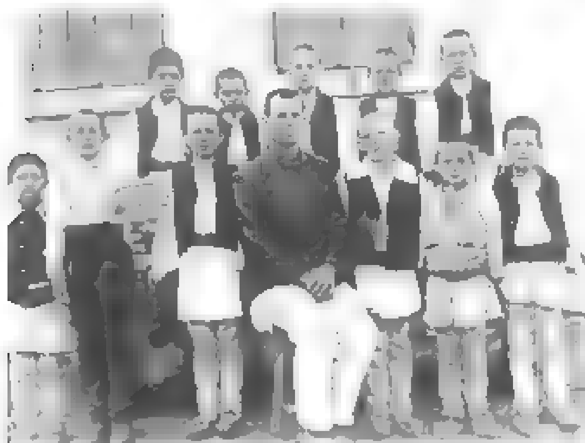
Elevii clasei a II-a a Şcolii din Corbi, la încheierea anului de învăţământ 1936-1937

Fetele din clasa a III-a, însoţite de înv. Eugenia Groşanu (1937)

Eleve şi elevi, cu învăţătoarea Alexandrina Andreescu (1938)

Băieţii clasei a V-a, împreună cu învăţătorul Ion A. Ilinescu (1938)

Generaţii de eleve şi elevi corbeni în anul 1934

Tânăra generaţie a şcolii în anul de învăţământ 1942-1943

„Bobocii" clasei I a Şcolii Generale din Corbi *instruiţi de înv. Maria-Cornelia I. Ilinescu, desluşind tainele cititului şi socotitului (Anul de învăţământ 1984-1985)*

Elevii clasei a X-a a Şcolii din Corbi, *împreună cu cadrele didactice (14 iunie 1987)*

Eleve ale Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi – beneficiare ale unei minunate vacanţe de 14 zile, în Brunoy (Franţa), datorită înfiinţării, în anul 1990, ■ Asociaţiei de înfrăţire Corbi-Brunoy. În fotografia de grup: Ioana I. Groşanu, Petronela I. Georgescu – pe primul rând din faţă – şi Maria I. Stăncescu, Magdalena-Maria B. Stăncioiu, Daniela-Elena P. Achimoiu, însoţite de domnul Michel Le Roux, primar-adjunct al Primăriei din Brunoy.
(1994)

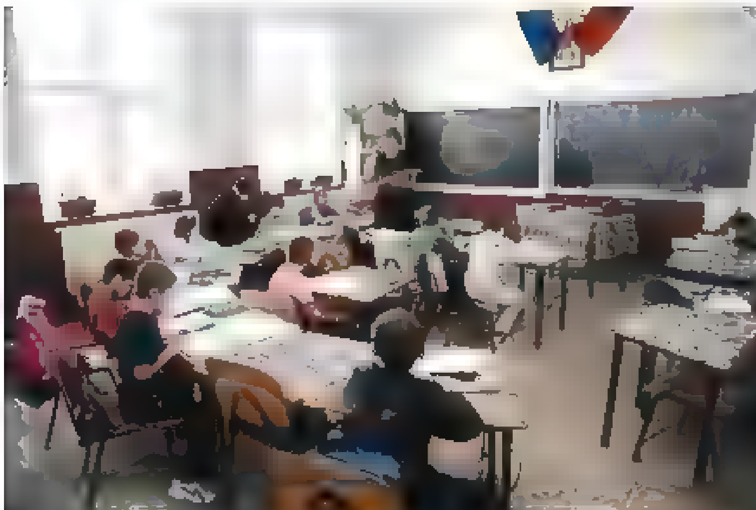
Despre excepţionalul sejur petrecut în Brunoy, eleva Petronela Georgescu mărturisea în octombrie 1994: *Vizitarea locurilor extrem de interesante din Franţa mi-a oferit şansa unică a vieţii de a „gusta" din splendorile acestei ţări civilizate. Parisul este, într-adevăr, extraordinar, fermecător, dar imens. Are foarte multă istorie. De fapt, clădirile din Paris sunt foarte vechi, dar foarte bine întreţinute. Ele se aseamănă cu clădirile vechi din Bucureşti, având exact aceeaşi arhitectură. Sena, pe apele căreia, câteva ore din noapte, m-am plimbat, împreună cu colegele mele de şcoală, cu un vaporaş, mi s-a părut ca în basme. Turnul Eiffel este un gigant de aproximativ 350 m, care domină tot Parisul. Din turn, se văd întreaga capitală a Franţei şi suburbiile sale, pe o rază de 50 km. M-au impresionat profund superbele monumente arhitectonice Sacré-Coeur, Catedrala Notre-Dame de Paris şi Muzeul Louvre. Odată ajunsă în parcul de distracţie Disneyland, am simţit că părăsesc lumea reală pentru a intra în cea a poveştilor, jucăriilor şi desenelor animate. O mare satisfacţie mi-a produs gradul ridicat de civilizaţie al francezilor, care, prin întregul lor component, dau dovadă de multă*

cultură şi seriozitate. Locuinţele lor se dovedesc a fi deosebite de ale noastre, în sensul că sunt mai funcţionale, mai estetice, şi, nu în ultimul rând, mai confortabile. Curăţenia, ordinea, bunul-gust şi eleganţa domnesc pretutindeni.

***Flori dăruite doamnei învăţătoare**, în semn de respect şi recunoştinţă*
(iunie 1998)

Elevii din ciclul primar în anul şcolar 2006-2007

Elevii clasei a II-a, împreună cu învăţătoarea Maria Vintilă
(11 iunie 2007)

La ora de matematică, elevii clasei a IV-a B îndrumaţi de înv. Daniela-Codruţa Toma (11 iunie 2007)

Elevii clasei a IV-a A, cu învăţătoarea Maria Pădurean (2007)

B. Căminul Cultural. Activitatea cultural-artistică din satele Corbi şi Jgheaburi

Localul Căminului Cultural din Corbi, *construit în perioada 1956-1959 (mai 2006)*

Edificiul cultural este locul de pregătire a formaţiilor muzical-coregrafice din localitate: ansamblul folcloric de fluieraşi, dansuri populare, grupuri vocale, corul de copii al şcolii; de desfăşurare a unor importante manifestări folclorice legate de viaţa păstorească: „Rapsodia ciobănească", „Urcatul oilor la munte"; de realizare a diverselor activităţi educative de interes comunitar: comunicări, simpozioane, aniversări jubiliare, adunări generale ale crescătorilor de animale, serbări şcolare, precum şi de organizare utilă şi recreativă a timpului liber. În prezent, localul dispune de o sală nouă, modernă pentru nunţi şi spaţii necesare activităţii Primăriei şi Consiliului Local Corbi, dar şi acoperiş nou, realizat în februarie 2008.

Înfiinţată încă din anul 1906, de înv. Ştefan T. Minculescu, instituţia căminului cultural, cu sediul în vechiul local al Şcolii din comuna Corbi, purta sugestiv denumirea „*Corvinul*", având în vedere ipoteza istorică referitoare la originea corbenească a familiei Corvineştilor, respectiv a principelui român Iancu de Hunedoara, ilustrul conducător al luptei antiotomane de la mijlocul secolului al XV-lea din sud-estul Europei.

Eroul creştinătăţii, românul Iancu de Hunedoara, a înnobilat, prin originea sa, plaiurile de legendă şi de istorie ale Corbilor, mirifică aşezare de pe valea Râului Doamnei.

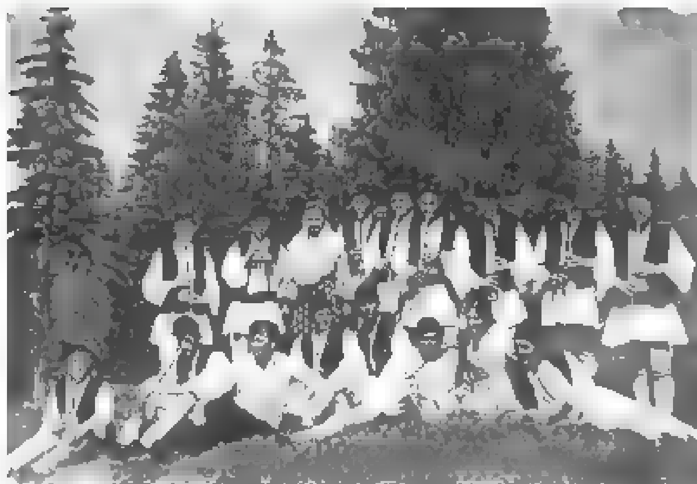
De aceea, considerăm necesar ca vechea denumire a Căminului Cultural Corbi – instituţie remarcabilă în viaţa spirituală argeşeană – să poarte şi în prezent acelaşi nume: *„Corvinul*".

Fluieraşii din Corbi – excelenţi interpreţi ai bijuteriilor folclorice locale şi argeşene

De dor, bade, şi de drag,
Ţi-am scris numele pe prag,
Tu să scrii numele meu,
Bade, pe fluierul tău!...

Fluieraşii şi grupul vocal de fete din Corbi în anul 1969

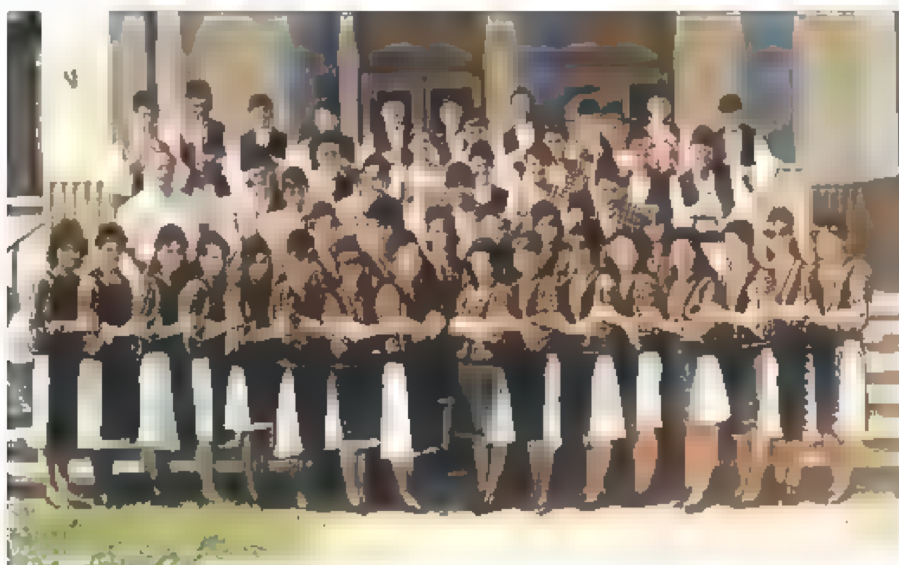
Fluieraşii din Corbi şi Corbşori*, pe plaiul pitoresc al Dealului Sasului (Dâmbovicioara), judeţul Argeş (8 iunie 1972)*

Fluieraşii corbeni, în anul 1989

În perioada 1969-1989, Ansamblul folcloric de fluieraşi cu grup vocal din Corbi a obţinut, *la nivel naţional, opt premii* deosebit de importante: două premii cu *Locul I* şi *Titlul de Laureat* (Medalia de aur), două premii cu *Locul al II-lea* (Medalia de argint), două premii cu *Locul al III-lea* şi două *Diplome* (de Participare şi de Merit).

Iată câteva distincţii în domeniul cultural-artistic cu care toţi corbenii se pot mândri!…

Ansamblul folcloric „Ciobănaşul", în anul 1997

Grupul de fluieraşi corbeni, în 2006

Grupurile vocale mixte ale Ansamblului folcloric „Ciobănaşul" din Corbi *transmiţând comori folclorice create, timp de veacuri, de străbunii lor (1989)*

***Tânăra generaţie a Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi** este totdeauna prezentă la parada portului popular tradiţional (25 mai 1980, a XI-a ediţie a „**Rapsodiei ciobăneşti**” – amplă sărbătoare folclorică a corbenilor având reverberaţii adânci)*

Echipa mixtă de dansuri populare a Căminului Cultural din Corbi, în anul 1998

Grupul folcloric al Ansamblului „Ciobănaşul", la „Rapsodia păstorească"
din 22 mai 2005

Voci cristaline. Corul elevilor Şcolii Generale din Corbi, în anul 1972
Dirijor: talentatul Petre I. Achimoiu

Înfiinţat în anul 1968, corul tinerei generaţii a Şcolii din Corbi a participat cu deosebit succes la manifestările folclorice locale, judeţene şi naţionale, interpretând admirabil „Balada ciobănească" şi „Cântecul ţapinarilor", de prof. Alfons Popescu, dar şi alte minunate melodii populare.

În anul 1971, la Festivalul cultural-artistic judeţean al elevilor, coriştii corbeni au ocupat locul al III-lea; în 1973, au obţinut Premiul special al juriului, pentru nemuritoarea „Baladă ciobănească", iar în anii 1972 şi 1973, au fost prezenţi, la Bucureşti şi Piteşti, la spectacole televizate şi la Festivalul naţional al tinerei generaţii.

Corul de copii al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi interpretând minunata „Baladă ciobănească"*, de Alfons Popescu. Dirijor: Petre I. Achimoiu*
(28 mai 2006)

Interpreţii baladei „Mioriţa" *– eleve şi elevi ai Şcolii din Corbi: Premiul I la nivel naţional, în anul 1988*

Ospitalitatea corbenilor *(cu prosop ţărănesc, ţesut în război, ţuică în ploscă şi miel),* ***la festivitatea de înfiinţare a Societăţii Culturale „Corvinul"****, în anul 1972*

Continuitate şi calitate în activitatea cultural-artistică
A XXXVII-a ediţie a „Rapsodiei păstoreşti" din 27 mai 2007, în Corbi

La cea de ■ XXXVII-a ediţie a „Rapsodiei păstoreşti", desfăşurată pe 27 mai 2007, în duminica Rusaliilor, au participat 16 formaţii artistice, cu talentaţi instrumentişti, dansatori populari şi grupuri vocale. Ca şi în anii precedenţi, n-au lipsit ansamblurile folclorice cu specific păstoresc din judeţele Sibiu, Vâlcea şi Gorj, împreună cu fomaţiile argeşene din Berevoeşti, Boteni, Brădulet, Corbi, Corbşori, Galeş, Jugur (Poienarii de Muscel), Muşăteşti, Nucşoara, Retevoieşti (Pietroşani) şi Văcarea (Mihăeşti).

Organizată an de an în Corbi, sărbătoarea folclorică tradiţională a marcat momentul deosebit de important al ciobanilor: urcatul oilor la munte. (Este cunoscut faptul că pitoreasca aşezare submontană deţine peste 35.000 de oi, iar circa 10.000 păşunează în munţii Bândea, Găleşescu, Preotesele, Maliţa şi Păpăul, zone alpine aparţinând localităţii).

Amplul spectacol muzical-coregrafic ■ avut loc în aer liber, în faţa Căminului Cultural din Corbi, dar şi pe terenul de sport din satul Jgheaburi.

Parada cântecului, dansului şi portului popular ■ fost prezentată de mai multe generaţii argeşene, sibiene, vâlcene şi gorjene, evidenţiindu-se frumuseţea şi autenticitatea costumului naţional românesc.

Elevele de şcoală şi femeile purtau cu mândrie ia, fota, brâul şi marama scoase din lada de zestre a bunicelor.

Îmbrăcaţi şi ei în splendidul costum popular, prichindeii şi elevii cântau cu foc la fluier, iar flăcăii de însurat şi tinerii căsătoriţi jucau Ungurica, Brâul şi Sârba.

Ţinem foarte mult la această sărbătoare tradiţională privind păstoritul montan, pentru că ea reflectă cu autenticitate obiceiurile străbunilor noştri şi frumuseţea portului popular. Îmi doresc ca măcar la a 40-a ediţie, acest festival folcloric, care semnifică urcatul oilor la munte, să fie unul la nivel naţional, spunea primarul comunei Corbi, Mihai Ungurenuş, arătându-se mulţumit de modul în care s-a desfăşurat întreaga manifestare cultural-artistică.

La această importantă festivitate, axată pe obiceiurile şi tradiţiile păstoritului montan, au fost prezente şi oficialităţi de la Consiliul Judeţean Argeş (vicepreşedinţii Florea Costache şi Marian Fulga), senatorul Mihai Ungheanu, referenţii-folclorişti Constantin Cârstoiu şi Sorin Mazilescu de la Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş, inspectoarea Carmen Săndulescu de la Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş, sociologul Octavian Mihail Sachelarie, director al Bibliotecii Judeţene „Dinicu Golescu", primarii Gheorghe Vasile, Eugeniu Pătru, Mircea Păuna, Ion Berja (viceprimar) şi Ion Popa din comunele Domneşti, Pietroşani, Muşăteşti, Nucşoara şi Stâlpeni, oameni de cultură din Domneşti (profesorii Ion C. Hiru şi George Baciu), precum şi intelectuali din satele componente ale comunei Corbi.

Programul cultural-artistic a fost înregistrat şi, ulterior, transmis de posturile de televiziune din Bucureşti (D.D.Tv, emisiunea „Ferestre deschise", Fundaţia „Reporter", Mega Tv. din Câmpulung şi West Line Tv. din Domneşti-Argeş).

De asemenea, reportaje interesante au fost prezentate de jurnaliştii judeţeni, Constantin Paşol şi Mircea Pally, de la Radio România Actualităţi, şi de presa argeşeană.

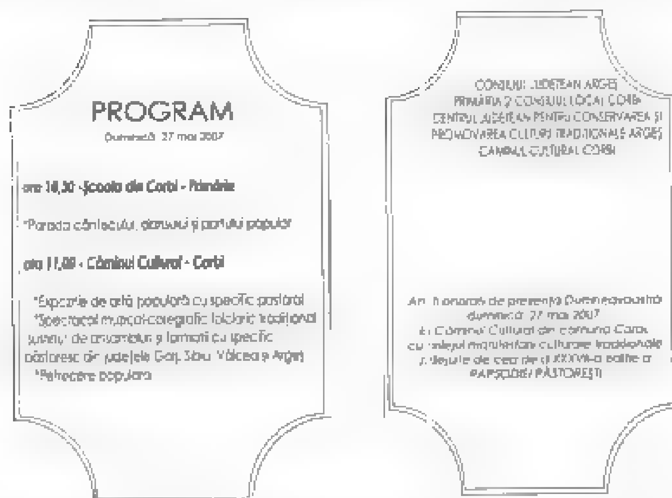
Menţionăm faptul că primirea oaspeţilor şi invitaţilor a avut loc în noua şi moderna sală a Căminului Cultural din Corbi, dată în folosinţă pe 27 mai 2007.

Din partea Primăriei şi a Consiliului Local Corbi, coordonatorii şi instructorii ansamblurilor folclorice au primit diplome şi cupe frumoase, din ceramică, asigurându-li-se, apoi, tuturor artiştilor amatori, un ospăţ tradiţional (cu caşcaval, brânză, friptură de oaie şi, bineînţeles, ţuică de prune), urmat de o petrecere populară de neuitat.

În final, în aceeaşi atmosferă cordială şi optimistă, reprezentanţii Primăriei (av. Gheorghe Vasile) şi ai Fundaţiei „Petre Ionescu-Muscel" (profesorii George Baciu şi Ion C. Hiru) din comuna Domneşti (Argeş) i-au acordat primarului din Corbi, Mihai Ungurenuş, ***Diploma de suflet*** *pentru truda cu care a reuşit să menţină aprinsă flacăra spirituală a Cetăţii cu iz pastoral, încărcată de istorie, deopotrivă, transilvană şi basarabă* şi ***Diploma dorului*** *pentru că a umblat clandestin prin dorurile fără număr ale ciobanului român, picurându-le în sufletele corbenilor în fiecare MAI de „Rapsodie păstorească"*.

Prezentăm, în continuare conţinutul şi câteva instantanee fotografice specifice activităţilor cultural-artistice din 27 mai 2007.

„Rapsodia păstorească" din 27 mai 2007, în imagini semnificative

PROGRAM

Duminică 27 mai 2007

ora 10,30 - Şcoala din Corbi - Primărie

*Parada cântecului, dansului şi portului popular

ora 11,00 - Căminul Cultural - Corbi

*Expoziţie de artă populară cu specific pastoral
*Spectacol muzical-coregrafic folcloric tradiţional susţinut de ansambluri şi formaţii cu specific păstoresc din judeţele Gorj, Sibiu, Vâlcea şi Argeş
*Petrecere populară

CONSILIUL JUDEŢEAN ARGEŞ
PRIMĂRIA ŞI CONSILIUL LOCAL CORBI
CENTRUL JUDEŢEAN PENTRU CONSERVAREA ŞI PROMOVAREA CULTURII TRADIŢIONALE ARGEŞ
CĂMINUL CULTURAL CORBI

duminică 27 mai 2007
RAPSODIEI PĂSTOREŞTI

Programul şi invitaţia oficială *adresate oaspeţilor din judeţele Gorj, Sibiu, Vâlcea şi Argeş, cu prilejul celei de a XXXVII-a ediţii a manifestării culturale tradiţionale „Rapsodia păstorească"*

***Expoziţia cu obiecte de artă tradiţională**: costume populare (bărbăteşti şi femeieşti), chilimuri şi macaturi ţesute în război, ţoale mocăneşti, dar şi veste şi pulovere din lână, lucrate manual de corbence (26 şi 27 mai 2007, sala de festivităţi a Căminului Cultural din Corbi)*

*Cochetă, modernă şi spaţioasă, **sala nouă a Căminului Cultural din Corbi**, necesară desfăşurării munţilor tradiţionale, a fost realizată în numai zece luni, fiind dată în folosinţă la 27 mai 2007, cu prilejul celei de a XXXVII-a ediţii a „Rapsodiei păstoreşti"*

Integrare în Uniunea Europeană prin artă şi cultură

Satul Corbi a răsunat, pe 27 mai 2007, de cântecele doinitoare ale fluieraşilor.
Noua formaţie de fluieraşi a elevilor şcolilor cu clasele I-VIII din Corbi şi Corbşori a fost înfiinţată în anul de învăţământ 2006-2007, fiind instruită de talentatul profesor argeşean Traian Ciuculescu.

Grupul folcloric de fluieraşi al Căminului Cultural din Corbi
(27 mai 2007, pe scena special amenajată în aer liber, în satul Jgheaburi)

Program folcloric de mare încărcătură emoţională. *Corul elevilor Şcolii din Corbi, dirijat de Petre I. Achimoiu, ne impresionează, ca întotdeauna, cu „Balada ciobănească" şi „Cântecul ţapinarilor"*
(27 mai 2007)

Dansatorii populari ai Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori, *îndrumaţi cu competenţă profesională de învăţătorii Maria Miu şi Alin Stoica, dovedesc măiestrie artistică în executarea jocurilor ciobăneşti muscelene*
(27 mai 2007)

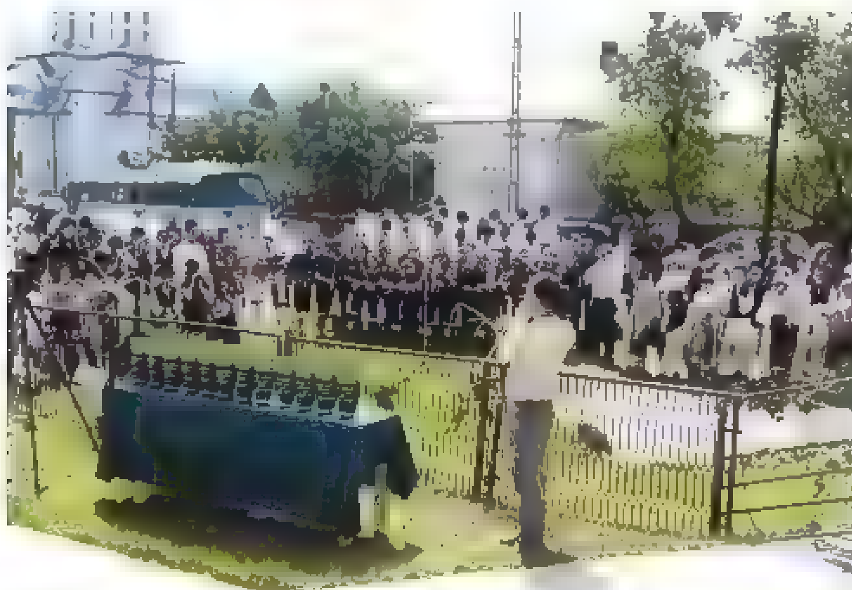

Grupul vocal folcloric al Căminului Cultural din Corbşori,
la„Rapsodia păstorească" a comunei Corbi
(27 mai 2007)

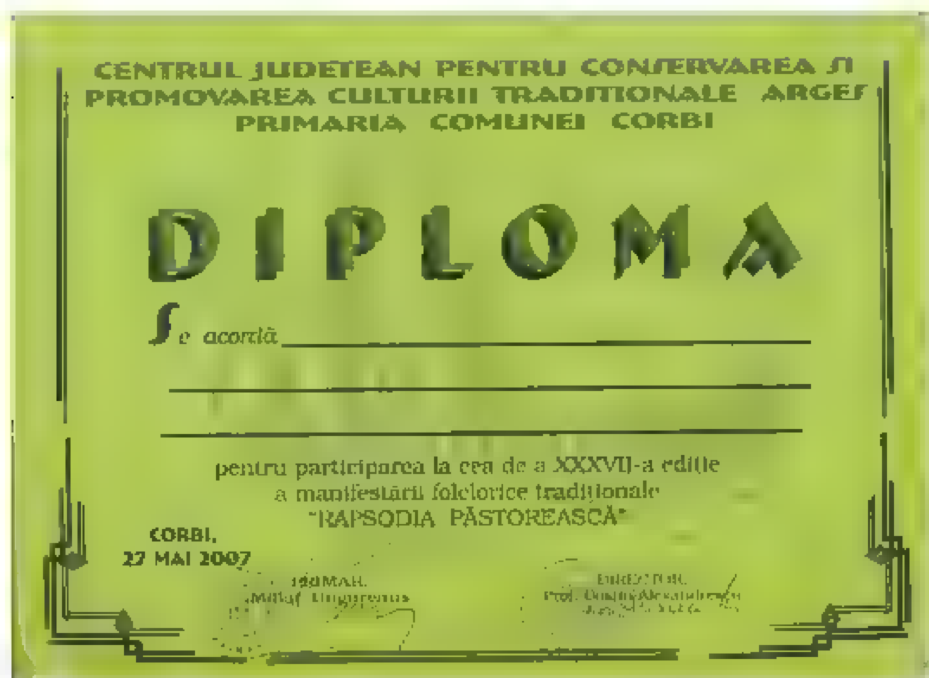

*La **spectacolul folcloric din 27 mai 2007**, axat pe nemuritoarele obiceiuri şi tradiţii ale păstoritului montan, au participat renumite formaţii şi interpreţi de muzică populară din judeţele Argeş, Sibiu, Vâlcea şi Gorj*

Cupele-trofee cu însemnele simbolice ale „Rapsodiei păstoreşti" din Corbi
sunt gata pentru a fi înmânate formaţiilor artistice participante

***Diplomă acordată formaţiilor artistice participante** la cea de a XXXVII-a ediţie a manifestării folclorice tradiţionale „Rapsodia păstorească"*

Muzica religioasă şi folclorul din Corbi (Argeş) şi Săpânţa (Maramureş) – valori perene de spiritualitate românească

(Primul Festival tradiţional „Rădăcini Fest" din Săpânţa, 17-19 august 2007)

În sfintele lăcaşuri de cult creştin-ortodox ale comunei Corbi şi altor localităţi argeşene activează talentate grupuri vocale femeieşti de muzică religioasă, care, cu regularitate, la slujbele din zilele de sărbători, prezintă enoriaşilor cântece de o mare încărcătură spirituală.

Astfel, la Biserica „Sfânta Treime" din satul Corbi, păstorită cu multă dragoste şi grijă de preoţii Dumitru-Victor Sturzeanu, Ion I. Stăncescu şi Ion-Irinel Roşu, corul religios este compus din 25 de localnice, având în repertoriu minunatele cântece: „Iartă-mă, iartă-mă!", „Doamne, Împărate", „Ţie, Maică-ţi cer!", „Când e Domnul lângă mine", „Bucură-te, Cea plină de dar!", „Mi-e dor de Tine, Doamne!", „De n-ai credinţă-n Dumnezeu", „Cântarea sufletului" şi altele.

Despre înfiinţarea grupului coral de muzică religioasă, săteanca Geambaşu V. Cristina (n. 1947) – componentă din anul 1990 a acestui „buchet" armonios de soliste vocale, ne mărturisea pe 16 septembrie 2007:

Din iniţiativa preotului paroh, de odinioară, Corbeanu Gh. Ion (n. 1911 – m. 1995), în colaborare cu apreciatul învăţător Stanciu D. Dumitru (1883-1962) din Corbi, la biserica veche „Sfânta Treime" din satul nostru numai două fete:

Sturzeanu D. Elena şi Zaharia Ef. Vasilica ştiau să „acompanieze" vocal desfăşurarea slujbei religioase.

Ca majoritatea corbencelor, respectivele fete cântau foarte frumos şi cunoşteau amănunţit conţinutul cântecelor învăţate la şcoală în cadrul orelor de religie.

De la mama mea, Moroiu D. Elena, eu, încă din copilărie, am învăţat multe cântece religioase. Şi acum îmi amintesc cu nostalgie de acei ani frumoşi, când, împreună cu mai multe colege din sat, făceam dese repetiţii chiar la domiciliul părinţilor mei, pentru a cunoaşte cât mai bine conţinutul melodiilor religioase.

Din anul 1990, grupul vocal bisericesc a crescut numeric, ajungând în prezent la peste 25 de femei. Împreună cu fostul şi talentatul preot paroh, Dumitru Gheorghe şi cu actualul preot paroh Sturzeanu Dumitru-Victor, eu, personal, m-am implicat foarte mult pentru îmbogăţirea calitativă a întregului repertoriu religios specific grupului nostru coral.

În acest mod, în deplină înţelegere cu consătencele mele, am reuşit, de-a lungul timpului, prin repetiţii periodice şi temeinice, fără îndrumarea unor specialişti, să formăm un cor unitar, armonios şi unanim apreciat.

Datorită conţinutului bogat şi acurateţei întregului program de muzică religioasă a fost posibilă participarea cu succes a grupului vocal femeiesc din Corbi la primul festival de spiritualitate tradiţională românească „Rădăcini Fest" (în cadrul activităţilor Comisiei Naţionale a României pentru UNESCO), amplă manifestare desfăşurată, în zilele de **17, 18 şi 19 august 2007**, în localitatea **Săpânţa**, judeţul **Maramureş**.

Animatorii grupului de muzică religioasă: prof. pens Maria I. Popescu (iniţiatoarea demersului cultural) şi preotul paroh Dumitru-Victor Sturzeanu au avut în componenţa sa pe talentatele corbence: Cristina V. Geambaşu, Elena Mogoiu, Cristina Stăncescu, Cornelia Moroiu, Elena M. Catană, Monica Achimoiu, Stela Poenaru, Doina Prodea, Valentina Deaconu, Gabriela Belu, Ana Mucenic, Maria I. Deaconu, Marina Săvescu, Maria Precup şi Daniela Sturzeanu.

Frumuseţea şi valoarea deosebite ale cântecelor religioase, interpretate admirabil de grupul femeiesc din satul Corbi, s-au finalizat în obţinerea Premiului I acordat de Fundaţia „Reporter" a D.D.Tv. din Bucureşti (preşedintele Fundaţiei, jurnalist şi prezentator: av. Graziela Bârlă; colaborator principal: prof. Carmen Dumitriu).

La Săpânţa, prezenţa corbenilor s-a remarcat şi prin participarea grupului vocal folcloric bărbătesc al Căminului Cultural din Corbi, care a interpretat cântecele: „Du-mă, Doamne, du-mă iară!", „Mândro, dorurile mele!", „Sunt fecior de argeşean".

Îmbrăcaţi în splendide costume populare, coordonatorii culturali Petre I. Achimoiu şi Andrei V. Bucur au evoluat împreună cu pricepuţii artişti amatori: Ion V. Catană, Petre N. Stăncescu, Andrei I. Dănilă, Viorel N. Molea şi Romică I. Precup.

Încântătoare momente de spiritualitate tradiţională românească transmise de corbeni într-un mirific colţ al ţării, în universul nemuritor al folclorului autentic!

Imagini sugestive de la prima ediţie a Festivalului de muzică religioasă şi de folclor

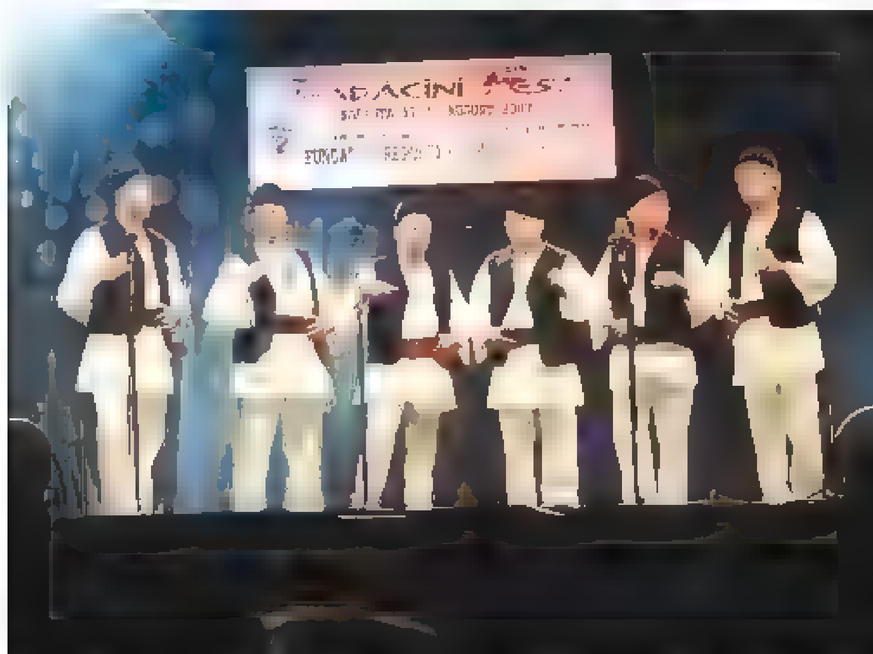
(Săpânţa, judeţul Maramureş; 17-19 august 2007)

În splendide costume populare, ***ansamblul folcloric din satul Corbi*** *se îndreaptă spre locul de desfăşurare a marelui Festival de spiritualitate tradiţională românească „Rădăcini Fest" din Săpânţa (19 august 2007)*

Grupul coral femeiesc de muzică religioasă al Bisericii „Sfânta Treime" din Corbi *– pe scena Festivalului de spiritualitate tradiţională din Săpânţa, unde a obţinut Premiul I pentru conţinutul şi acurateţea repertoriului artistic*

Grupul vocal bărbătesc al Căminului Cultural din Corbi *interpretând piese folclorice argeşene la Festivalul de spiritualitate tradiţională românească (Săpânţa, 19 august 2007)*

FUNDAȚIA REPORTER

DIPLOMĂ

DE PARTICIPARE

PREMIUL I

Se acordă diploma .... Grup Folcloric de Femei din Corbi .... pentru prezența la prima ediție a Festivalului de Spiritualitate Tradițională Rădăcini Fest, Săpânța 17-19 august 2007, secțiunea muzică religioasă.

Președinte Fundație,

Diploma cu Premiul I acordat Grupului coral femeiesc de muzică religioasă al Bisericii „Sfânta Treime" din satul Corbi

Fotografie de grup. *Colectivul de muzică religioasă din Corbi, pe meleagurile de neuitat ale Săpânţei (19 august 2007)*

La Festivalul de spiritualitate tradiţională de la Săpânţa, *amplă manifestare desfăşurată în cadrul Comisiei Naţionale pentru U.N.E.S.C.O., au fost prezente şi personalităţi marcante ale vieţii sociale româneşti*
(În centrul imaginii: dl. Mircea Geoană, deputat în Parlamentul României)
– 18 august 2007 –

Manifestare cultural-artistică locală de Ziua Femeii

Preţuire şi recunoştinţă pentru Femeie – gingăşia, frumuseţea şi dragostea vieţii noastre

(Activitate de suflet organizată de Consiliul Local şi Primăria comunei Corbi, dedicată sexului frumos din satele componente ale localităţii)

– 8 martie 2008, sala de festivităţi a Căminului Cultural din Corbi –

Cu respect şi dragoste, ***primarul Mihai Ungurenuş le-a oferit sătencelor flori şi diplome şi le-a urat „La mulţi şi fericiţi ani!"***
(8 martie 2008)

Grupul folcloric al Şcolii din Corbi a prezentat doamnelor şi domnişoarelor un atractiv program artistic

IV. ZOOTEHNIA ŞI POMICULTURA – OCUPAŢII TRADIŢIONALE DE BAZĂ ALE SĂTENILOR

1. Creşterea oilor – îndeletnicire seculară a corbenilor

C-aşa-i viaţa de cioban
Rătăceşte an de an.
Pentru el e sărbătoare
Numai când răsare soare …
(Din „Balada ciobănească”, de prof. Alfons Popescu)

Începuturile păstoritului – principala ocupaţie a corbenilor – trebuie căutate într-o lume veche, arhaică, ce a izvodit şi nemuritoarea „Mioriţă”.

Pe drumurile de „Mioriţă” au ajuns din Jina Sibiului la Corbi şi ciobanii de peste munţi, ca să-şi dureze aici aşezări mai puţin vremelnice, pe subsuoara munţilor şi la adăpost de prigoana unor neamuri străine.

Pe drumurile „Mioriţei”, pe drumurile transhumanţei, ciobanii au mers toamna şi iarna la „baltă” (Balta Dunării), cu turmele, ca să se întoarcă vara pe plaiurile munţilor, transmiţându-şi astfel, din tată-n fiu, o îndeletnicire nu numai asigurătoare a subzistenţei, dar, în bună măsură, şi prosperă, aducătoare de beneficii culturale.

Dacă în vremurile trecute ciobanii o duceau destul de greu, îşi făceau socotelile şi numărau oile prin crestături, pe răboj, acum, datorită veniturilor aduse de acestea, generaţiile tinere au putut să plece la şcoli, pentru a învăţa carte, au descins în orizonturi noi de cunoaştere, depăşindu-şi, astfel, condiţia de crescători de animale.

***Cioban corbean cu turma de oi pe muntele Izvoru'-Făgăraş** (1972)*

***În transhumanţă**, cu frumoasele turme de oi ţurcane albe ale corbenilor, pentru iernat,*
în Bărăgan şi Dobrogea
(1984)

Din timpuri străvechi, ciobanii din Corbi practică **transhumanţa**, care constituie deplasarea sezonieră a turmelor de oi, toamna, de la păşunile din munte la cele de la şes, iar primăvara, de la şes la munte.

Trăind în condiţii de transhumanţă, cu vărat la munte şi tomnat şi iernat în câmp, ciobanii români, prin această migraţiune periodică, au fost în contact direct cu populaţia regiunilor respective şi au contribuit, astfel, în cea mai mare măsură, la menţinerea unităţii limbii române în toate zonele în care ea se vorbeşte. Transhumanţa a contribuit şi la circulaţia valorilor folclorice, la răspândirea unor elemente de cultură şi civilizaţie tradiţională rurală.

***În transhumanţă, în zona comunei Rasova**, judeţul Constanţa*
(iulie 2006)

Pe izlazul din Aliman (Constanţa), în iunie 2006

Fermierul corbean Petre I. Săvescu aflat cu turma sa de oi
în comuna Optaşi, judeţul Olt
(2006)

„Tulitul" oilor la păşunat în localitatea Hârseşti (Argeş)
(16 martie 2007)

Întoarcerea turmelor de oi ale corbenilor din Bărăgan şi Dobrogea
(ianuarie 1996)

Cu oile în satul Jgheaburi, la o inedită expoziţie organizată în cadrul „Rapsodiei păstoreşti" din 17 mai 1986

La păscut, în zona sudică a satului Corbi – „La Trestie"
(16 martie 2007)

De sute de ani, în comuna Corbi trăiesc şi muncesc cei mai mulţi şi mai buni ciobani din judeţ şi din ţară. Încă din copilărie, ei şi-au dedicat viaţa creşterii oilor şi îngrijirii animalelor.

Menţionăm că înainte de Primul Război Mondial, corbenii aveau 20.000 de oi, 4.030 de vaci, 396 de cai şi 820 de porci, iar după Război: 16.000 de oi, 3.020 de vaci, 298 de cai şi 570 de porci. Producţia anuală ajungea până la 32.000 kg de brânză şi 15.000 kg de caşcaval.

La începutul anului 2007, în satele Corbi şi Jgheaburi, efectivele de animale au fost următoarele: 25.465 de ovine, 747 de bovine, 2.746 de porcine, 1.352 de caprine şi 152 de cabaline.

Vara, oile pasc pe munţii Bândea, Găleşescu, Preotesele şi Maliţa.

Suprafeţele alpine şi păşunabile, repartizate satelor Corbi şi Jgheaburi, sunt:

Nr. crt.	*Denumirea muntelui*	*Suprafaţa totală alpină -ha-*	*Suprafaţa păşunabilă -ha-*
1.	*Bândea*	*762,4*	*266,5*
2.	*Găleşescu*	*265*	*110,4*
3.	*Preotesele şi Maliţa*	*366*	*279,5*
Total		***1.393,4***	***656,4***

Suprafeţele păşunilor de deal din satele Corbi şi Jgheaburi:

Nr. crt.	*Denumirea plaiului sau a izlazului*	*Suprafaţa totală -ha-*	*Suprafaţa păşunabilă -ha-*
1.	*Poduri (Plaiurile Mare, Mijlociu şi Mic)*	*152,4*	*109*
2.	*Poienile Vâlsanului (inclusiv Şteurul)*	*94,4*	*75*
3.	*Corbi (vatra satului)*	*68*	*63*
4.	*Sub Coastă (Corbi)*	*52,4*	*20*
5.	*Şolovanul*	*23,9*	*15*
6.	*La Jgheab*	*27,1*	*8*
Total		***418,2***	***290***

(Cifre furnizate, pe 18 mai 2007, de medicul veterinar Ion I. Săvescu şi compartimentul de specialitate al Primăriei comunei Corbi).

Dintre corbenii care deţin un număr mai mare de ovine (de la aproximativ 1.000 la 100 de oi), menţionăm pe: Poinaru I. Stelian (cu peste 1.200 de oi), Cotigă N. Viorel, Dordescu I. Gheorghe, Tărceatu Gh. Aron, Săvescu I. Petre, Tărceatu Gh. Ion, Dordescu I. Ion, Rizoi I. Petre, Rizoi I. Vasile, Rizoi I. Ion,

Stăncescu Gh. D. Vasile, Costea I. Toma, Mogaru Gh. Romică, Moroiu A. Nicolae, Petrică I. Irinel, Deaconu C. Constantin, Tărceatu Gh. Constantin, Costea I. Andrei, Săvescu I. Vasile, Nacea I. Ion, Bucur I. Viorel, Bobeanu I. Vasile, Dordescu I. Iosif, Bebeşelea P. Petre, Săroiu N. Nicolae, Şuţa Gh. Petre, Cârstoiu I. Mihai, Mariuţ M. Toma, Mariuţ M. Iosif, Prodea A. Andrei, Groşanu Gh. Iosif, Poenaru I. Marian, Tărceatu C. Ion, Prodea Gh. Ion, Săvescu I. Ion, Mariuţ Gh. Ion, Teaşe I. Cosmin, Rotaru I. Ion, Deaconu I. Ion, Săvescu D. Iosif, Stăncescu I. Gheorghe, Precup If. Gheorghe, Precup I. Andrei, Grigorescu T. Ion, Filipoiu I. Adrian, Chivereanu V. Nicolae, Mihăiloiu Gh. Dan, Zamfir V. Florin, Sturzeanu D. Dumitru („Mitel"), Costea Gh. Iosif, Giurcă C. Alin, Sturzeanu V. Ion, Florea Cristian, Metehoiu I. Petre, Achimoiu I. Ion şi alţii.

Merită să preţuim munca neobosită a tuturor ciobanilor şi crescătorilor de animale din comuna Corbi, oameni harnici şi pricepuţi, cu gospodării deosebit de frumoase. Remarcăm şi faptul că majoritatea crescătorilor de oi s-a reunit, din anul 2007, în Asociaţia crescătorilor de ovine „Corbii de Piatră" (preşedinte: medicul veterinar Ion I. Săvescu).

Datorită creşterii efectivelor de ovine şi bovine, începând cu anul 1996, corbenii au devenit furnizori importanţi de brânză şi carne, în sistemul organizat al pieţelor agroalimentare din localităţile Domneşti, Câmpulung, Curtea de Argeş, Piteşti şi Bucureşti.

(Informaţii furnizate, pe 6 iunie 2007, de medicul Cabinetului veterinar al comunei Corbi, Ion I. Săvescu, împreună cu tehnicienii Gheorghe Gh. Dedinoiu şi Petrică P. Verdete).

Produsele tradiţionale din comuna Corbi – apreciate în întreaga zonă argeşeană

Dispunând de un sector zootehnic dezvoltat (peste 35.000 de oi), corbenii au experienţă îndelungată în activitatea de procesare şi obţinere a unor importante produse alimentare tradiţionale: brânză de burduf, urdă şi telemea de oaie, caşcaval afumat, pastramă de berbecuţ, dar şi delicioasa băutură: ţuica de prune.

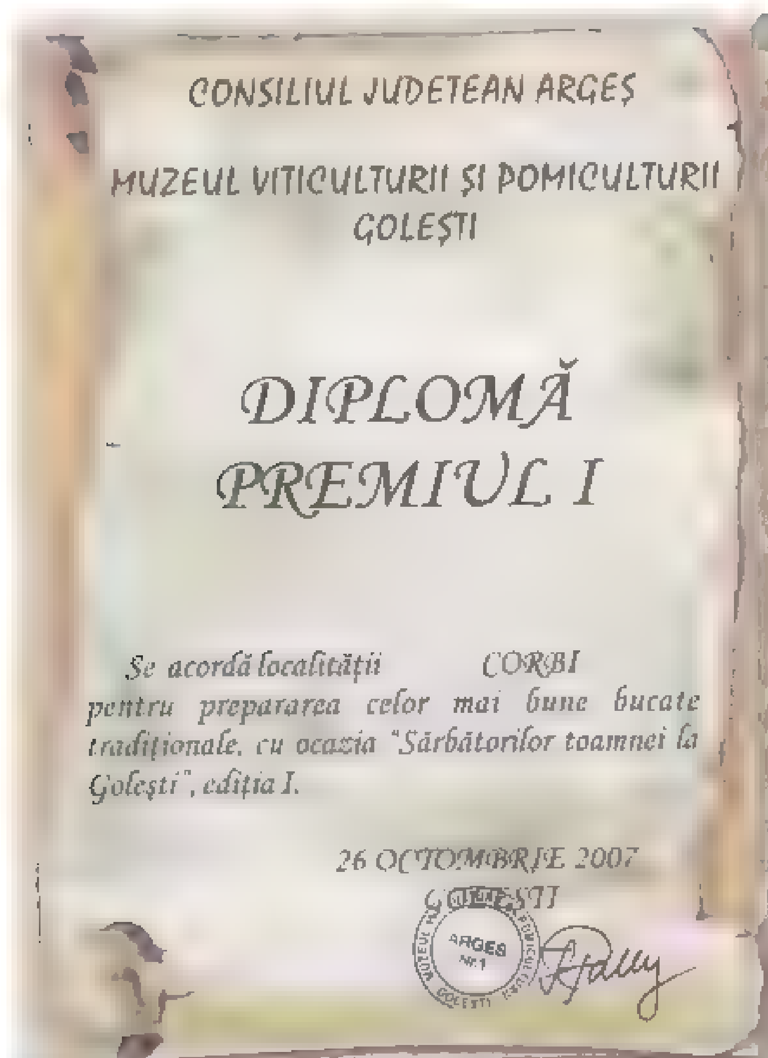
În această direcţie, cu prilejul desfăşurării primei ediţii, din 26 octombrie 2007, a **„Sărbătorilor toamnei la Goleşti"**, localităţii Corbi, prin reprezentantul său, baciul Gheorghe Ciobănelea („Herţa"), i s-a acordat Premiul I pentru prepararea celor mai bune bucate tradiţionale: pastramă şi friptură de berbecuţ, caşcaval afumat, brânză de burduf, însoţite de ţuica naturală de prune.

Menţionăm că bacii Gheorghe Ciobănelea („Herţa"), Vasile Bebeşelea, precum şi alţi crescători de animale din Corbi, sunt renumiţi în prepararea celui mai gustos caşcaval, conform normelor europene. *Cea mai bună „caşcavală" e aia opărită la 100 de grade Celsius, pentru că n-are niciun fel de microb,*

mărturiseau Gică Ciobănelea („Herţa") şi Vasile Bebeşelea, ciobani vechi în meserie, care, din copilărie, şi-au făcut ucenicia pe plaiurile Munţilor Făgăraş.

La Târgul **„Toamna piteşteană"**, eveniment organizat de Primăria din Piteşti în zilele de 26 şi 27 octombrie 2007, câţiva pomicultori din Stăneşti au comercializat fructe (mere şi pere), obţinute, din soiuri superioare de pomi fructiferi, în livezile individuale.

Ambele standuri (de la Goleşti şi Piteşti), cu produsele tradiţionale din comuna Corbi, s-au bucurat de aprecierea deosebită a argeşenilor.

CONSILIUL JUDEŢEAN ARGEŞ

MUZEUL VITICULTURII ŞI POMICULTURII
GOLEŞTI

DIPLOMĂ
PREMIUL I

Se acordă localităţii CORBI pentru prepararea celor mai bune bucate tradiţionale, cu ocazia "Sărbătorilor toamnei la Goleşti", ediţia I.

26 OCTOMBRIE 2007
GOLEŞTI

Diploma cu Premiul I acordat comunei Corbi pentru prepararea celor mai bune bucate tradiţionale
(26 octombrie 2007, Muzeul Viticulturii şi Pomiculturii din Goleşti)

Unitate de procesare a laptelui de vacă pentru obţinerea caşcavalului
(Satul Jgheaburi, decembrie 2004)

Instantanee din universul vieţii ciobăneşti

Mulsul oilor la comarnic

Comarnicul este deschizătura îngustă şi îngrădită la stână, prin care, din strungă, trec oile, una câte una, pentru a fi mulse.

Alimanu'-Constanţa, 2002

Ciobani la stâna din muntele Baureţu'
(1976)

La stâna din muntele Bândea
(1969)

La poalele muntelui Iezer
(1992)

Câinele – prietenul credincios al ciobanului

Pe cal, cioban corbean la „gura" hăţaşului din muntele Bândea
(august 1997)

(Corbi, 1953)

Cu cojoc, cioban pe muntele Găleşescu
(1976)

Fotografie de epocă. *La vârsta bătrâneţii, călare pe măgar, în drum spre „hodaie"*

Plimbare pe plaiul muntelui Bândea
(1991)

Jina (Sibiu) şi Corbii de Piatră (Muscel) – localităţi de păstori înrudite încă din secolul al XVIII-lea

Jina este o vestită aşezare de păstori din Mărginimea Sibiului, de unde numeroase familii, pornind pe străvechile căi montane ale transhumanţei, s-au refugiat, în secolul al XVIII-lea, din cauza persecuţiilor pentru credinţa lor creştin-ortodoxă, în vatra mirifică a Corbilor de Piatră.

Din unificarea de ordin economic, social şi cultural a celor două populaţii româneşti (corbeni şi jinari) au avut de beneficiat fiecare, aşa cum s-a întâmplat în amplul proces de osmoză demografică de o parte şi de alta a Carpaţilor.

Locuitori din Jina plecând cu oile la munte

Odinioară, stânele erau adevărate centre sociale, unde trăia şi muncea comunitatea sătească.

În fotografia de epocă, din jurul anului 1900, se disting femei, în tradiţionale costume populare (cu „vâlituri" albe, „cârpe" negre pe cap, ii, cojocele, „crătinţe", opinci), şi bărbaţi, dar şi copilaşi, transportaţi în desagi, pe cai.

Folclorul pastoral din Corbi

Corbenii cari, aşezaţi în apropierea munţilor şi având trecutul atât de sbuciumat, dar ţinând dârz de obiceiurile curate din trecut, au o comoară întreagă de cântece, legende şi obiceiuri prezentând un mare interes estetic şi filologic şi ar fi tare păcat să se piardă şi acestea în vălmăşagul uitării, aşa cum avem durerea să vedem că se tot pierd, pe fiecare zi, în satele pe cari le-ai socoti ca pe cele mai sfinte păstrătoare ale odoarelor trecutului.

Constantin Rădulescu-Codin

Folclorul pastoral din Corbi reflectă admirabil trăirile sufleteşti ale ciobanilor în atmosfera pitorească a munţilor, alături de turmele de oi.

O minunată doină locală surprinde nostalgia despărţirii ciobanilor de plaiurile mirifice ale Carpaţilor:

La Sfântă Măria Mare
tulesc oile la poale;
La Sfântă Măria Mică
nu mai rămâne nimică:
rămân stâni
fără stăpâni,
strunguţe
făr' de oiţe,
scaune fără băciţe,
prepeleţi
făr' de găleţi,
isvoare fără mioare! ...
Şi se duc şi nu mai vin
pân' la Sfântu' Constandin;
Şi se duc şi nu vin iară
pân' la dalba primăvară ...
- Săraci brazi încetinaţi,
la ce foc vă legănaţi
şi cu vânt
şi fără vânt
cu crăcile la pământ?
- Cum să nu ne legănăm

dacă pustii rămânem? ...
Rămân stâni fără stăpâni,
isvoare fără mioare !...
Pe poteca de la strungă
nu mai creşte iarbă lungă,
căci băciţele-au plecat
şi stă locu' neumblat...

Un alt cântec tradiţional din Corbi reliefează mândria de a fi cioban şi dorul de plaiurile montane:

Du-mă, Doamne, du-mă iară
Pe cel plai cu frunza rară,
În poiana cea rotată,
Să mai fiu ce-am fost odată:
Să fiu ciobănaş la munte,
Să pasc oile cornute!
S-aduc oile la strungă
Şi-o băciţă să le mulgă!

Exemplificăm şi cu „*Balada ciobanilor din Corbi*" – rapsodie în versuri interpretată pe 26 septembrie 1971, la „Coborâtul oilor de la munte", sărbătoarea folclorică păstorească a locuitorilor comunei Corbi. Poezia a fost compusă de prof. Gheorghe Ungureanu din Stăneşti şi recitată de fiul său, Marius Ungureanu, elev în clasa a VI-a.

S-a dus vara cea frumoasă,
Vine toamna răcoroasă
Ce ne-aduce frigu-n casă;
Frunza-n codru-a ruginit,
Păsările-au amuţit
Şi-au pornit în dese cârduri,
Au plecat pe rând, în rânduri
Înspre zările albastre
De prin locurile noastre.
De pe culmile de munte,
Dinspre crestele cărunte,
Vine şopot de izvoare,
Cobor turme de mioare.
Aud glas de mieluşei,
Sunete de clopoţei;
De la Bândea, în şuvoi,
Din Păpău până la noi,
Pornesc turmele de oi;
Din Boreţ, s-au dus la vale
Şi-au rămas culmile goale,
În coastă, la Căpăţâna,
A rămas singură stâna.
Pe cuprinsul golului,
În adâncul codrului,
Sus, pe vârful crestelor,
Jos, pe firul văilor,
S-a lăsat aşa, deodată,
Ceaţa, boaghea-ntunecată.
Şi, din norul fumuriu,
Pe întinderi de pustiu,
Plouă-ntruna, picur rece,
O zi, două, şapte, zece.

Pacea codrului de brazi
Este tulburată azi
Doar de pasul ursului,
Umbletul mistreţului,
Saltul căprioarelor
Pe urma mioarelor.
Singuri, cerbii mai mugesc
Şi, în coarne, se izbesc
La izvor, când se-ntâlnesc.
Iar pe bolta-ntunecată,
Trece-n zbor ca o săgeată
Vulturul care loveşte
Iedul rătăcit de mamă
Care-o strigă şi o cheamă
Şi, în hău, îl prăvăleşte...
S-a dus toamna răcoroasă,
Vine iarna cea geroasă
Cu zăpezi, ninsoare deasă.
Totul a încremenit...
Iară spaţiul nesfârşit
Este alb, strălucitor,
E-al omătului covor.
Brazi cu plete de argint
Ce se mişcă-n adiere
Şi-n rafalele de vânt
Se tot pleacă la pământ,
Stau la strajă zile-ntruna,
La Bândea şi Căpăţâna,
Aşteptând ca să pornească,
De pe vârf, izvoarele,
Din vale, mioarele...
Doar de jos, din depărtare,
Suie cântec de mioare,
Aud pocnet de topoare...
Şi când iarna este-n toi,
Ici, pe vale, pe la noi,
Bacii şi băciţele
Îşi păzesc oiţele.

Ei la Corbi, Corbşori, Stăneşti
Spun copiilor poveşti
Despre zmei, balauri, zână,
Povestesc de Căpăţâna,
De Vasile de la noi,
De Vasile-al lui Butoi
Ce cu ursu' s-a luptat
Când turma şi-a apărat...
Baciul Ion Metehoiu
Şi cu Nicu-al lui Stăncioiu,
Cu Ion Mihăiloiu
Şi cu Gheorghe-al lui Cârstoiu
Şi Vasile Stănciulescu,
Ba şi Gheorghe-al lui Sorescu,
Chiar şi Mucenic Stăncescu,
Dănuleţ şi cu Boteanu
Ce vor băci şi la anu'.
Toţi sunt gospodari de frunte
Şi acasă, şi la munte,
Turmele şi le-ngrijesc,
Oile şi le hrănesc
Şi la urmaşi se gândesc.
Iar când gerul este-n toi,
Bacii amintiţi de noi
Strâng la piept băciţele,
Le ţucă guriţele,
Cât mai mult şi apăsat
Cum fac toţi aici în sat!
Strâng mândruţele cu foc,
Le strâng tare de mijloc
Şi acasă, şi la joc,
Mai în zori ori mai pe seară ...
C-o veni cea primăvară,
S-or strânge turmele iară
Şi-or pleca în lung şuvoi
Şi s-or duce mii de oi,
Mii de oi s-or duce iară,
Unde-au fost şi astă-vară!...

2. Pomicultura – îndeletnicire importantă a localnicilor

Plantaţie de pruni *(Anna Späth şi Stanley), înfiinţată în anul 2000, în sudul satului Corbi (zona „La Trestie")*
(Proprietar: familia Ion şi Maria-Viorica Săvescu)
– 16 mai 2006 –

Livadă cu meri *(Ionatan şi Creţesc Românesc), în Corbi („La Trestie")*

Povarna – instalaţie tradiţională rurală de fabricat ţuică, răspândită încă din decursul secolului al XVIII-lea şi începutul veacului al XIX-lea

***Interiorul unei poverne cu cazan din aramă (cupru)**, unde se produce ţuica tradiţională de prune, în satul Jgheaburi*
(2006)

Apicultura locală, în continuă dezvoltare

În anul 2006, în comuna Corbi erau 356 de familii de albine.

Stupină în zona sudică a satului Corbi
(Proprietar: familia Alin-Florin şi Ramona-Maria Verdete)
– 2006 –

V. ARHITECTURA POPULARĂ DIN SATELE CORBI ŞI JGHEABURI

Arhitectura tradiţională românească se înscrie în marea arie a civilizaţiei lemnului, casele vechi ţărăneşti fiind construite din bârne lungi, rotunde sau cioplite, din stejar, fag, brad, paltin şi frasin, aşezate exclusiv în cununi orizontale.

Casa veche, din Corbi şi Jgheaburi, este construită din bârne de brad, cioplite la capete pentru îmbinarea lor în *frânghiu* sau în *cleşte*. Pereţii din bârne sunt înălţaţi pe o temelie din piatră de râu, care formează un zid de bolovani al căror liant se obţine din amestecul, în proporţii egale, din pământ şi var.

Sub nivelul temeliei este construit beciul casei, peste aceasta aşezându-se *temeiurile* mari din lemn de brad, uneori din fag sau stejar.

Acoperişul, în patru ape, are panta iute şi este construit din căpriori de brad, peste care se bate şiţă.

Latura mare a casei este înfrumuseţată de prispa („sala") cu stâlpi simpli, neornamentaţi, alteori decoraţi cu capiteluri traforate.

Intrarea este plasată central, uneori într-o poziţie asimetrică.

Extinderea funcţiilor gospodăreşti a determinat, la majoritatea caselor vechi, prelungirea laterală sau în spatele casei a acoperişului, apoi închiderea spaţiului respectiv, numit *saia*.

Tavanul casei era construit din grinzi transversale, cu scândură *podită*. În grinzi se fixau cârlige de care se agăţau traistele şi târnele cu alimente, leagănul copilului şi hainele.

Ansamblul gospodăresc cuprinde în Corbi şi Jgheaburi:

(1) *casa de locuit*;

(2) *grajdul cu pod* (din bârne verticale închise cu *blăni cioplite*, încheiate în *scoburi*, podul pentru fân având pereţii din şipci bătute *în pătrăţele*);

(3) *bucătăria de vară*, numită şi *ghiretă*, care reproduce, la dimensiuni mai reduse, modelul arhitectural al casei;

(4) *coteţul* porcului;

(5) *cotineaţa* pentru păsări.

Menţionăm că toate construcţiile din gospodărie aveau acoperişul din şiţă de brad, bătută la unul, două sau trei rânduri, în funcţie de posibilităţile materiale ale sătenilor, dar şi de importanţa fiecărei construcţii.

Concluzii:

- prima etapă a dezvoltării arhitecturii locale, caracteristică perioadei feudale şi celei de început ■ capitalismului, cuprinde casele joase, cu un

singur cat, fără prispă, cu pereţi din bârne rotunde, tencuite şi zugrăvite cu var alb – corespunzând celui mai vechi strat românesc;

- a doua etapă începe la mijlocul secolului al XIX-lea şi se caracterizează prin extinderea masivă a construcţiilor cu două caturi, materia primă pentru parter constând din cărămidă şi piatră, iar pentru etaj, din bârne cioplite. Locuinţele de acest tip aparţin ţăranilor înstăriţi;
- a treia etapă corespunde primei jumătăţi a secolului al XX-lea şi se caracterizează prin generalizarea cărămizii (atât la casele joase, cât şi la cele înalte), a odăii curate şi a prispei bine formate; de asemenea, sunt tot mai des folosite elementele de decor traforat şi aplicaţiile de lut colorat;
- a patra etapă începe în ultimele decenii ale secolului XX şi se remarcă prin generalizarea acoperişului din ţiglă sau tablă, schimbarea faţadei cu stâlpi şi arcade din cărămidă, ferestre mari şi luminoase, tencuieli viu colorate.

Influenţa oraşului a fost progresivă şi puternică asupra stilului arhitectural al localităţii, ea reflectându-se în planul casei, în tehnicile de construcţie şi în elementele de decor.

Această semnificativă dezvoltare a comunei Corbi este explicabilă prin potenţialul economic al localităţii, creşterea animalelor (în special, ovine) şi pomicultura fiind ocupaţii cu efect garantat asupra bunăstării locuitorilor.

(Cercetător ştiinţific **Filofteia Pally**, director general al Muzeului Viticulturii şi Pomiculturii – Goleşti).

În ceea ce priveşte salvarea **patrimoniului de arhitectură locală tradiţională**, considerăm necesare repertorierea celor mai reprezentative construcţii vechi, de lemn, din cele şase sate ale comunei Corbi şi elaborarea unui proiect de finanţare europeană pentru restaurarea acestor edificii.

Deţinem unul dintre cele mai bogate tezaure de arhitectură ţărănească, iar valorificarea şi salvarea in situ a acestuia trebuie să devină un obiectiv important al strategiei Administraţiei Locale.

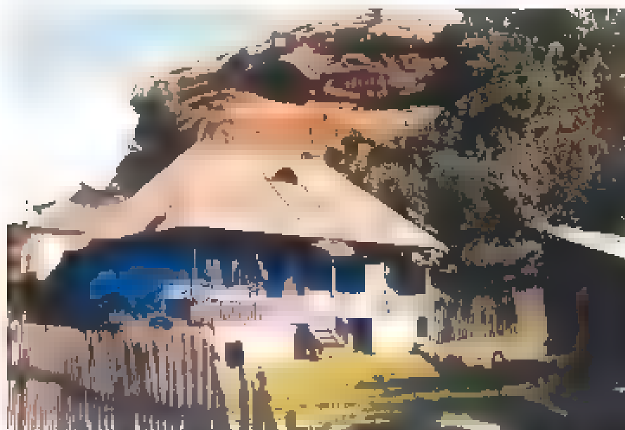
Case din satele Jgheaburi şi Corbi
(Tradiţie şi actualitate)

Casa ţărănească este o arhitectură în devenire. Ea aşteaptă o dezvoltare, ca acele seminţe găsite într-o criptă egipteană, care, puse în pământ sănătos, au încolţit după veacuri, aşteptând în umbra uitării soarele care trebuie să le trezească la viaţă.

Criticul de artă G.M. Cantacuzino

***Casă din lemn, învelită cu şiţă, construită în anul 1916, în centrul satului Corbi**, care a aparţinut familiei Petre (Vlad) Groşanu. Locuinţa avea temelia din piatră de râu, corpul din lemn, acoperişul cu o „cucă" centrală, două odăi, tindă şi sală, cu pălimar (împrejmuire de scânduri la prispă). Construcţia a fost demolată în 1938 (fotografie de epocă, realizată în anul 1935)*

Casă ţărănească, din lemn, construită în anul 1891, în Jgheaburi
*Locuinţa are două odăi şi o tindă, pardosite cu pământ şi aparţine **Mariei P. Vlădescu** (născută Zghebeanu) – septembrie 2004*

Interiorul tradiţional din odaia cea bună a casei sătencei Maria P. Vlădescu
(În imagine: senatorul Gabriel Popa, în vizita de informare efectuată, pe 25 martie 2007, în satul Jgheaburi)

Primarul Mihai Ungurenuş este totdeauna plăcut impresionat de originala locuinţă corbenească din Jgheaburi, cu decorul său specific muscelean
(11 iunie 2007)

Atmosfera interioarelor țărănești din casele tradiționale, dar și cele moderne ale locuitorilor satelor comunei Corbi reflectă autenticul și pasiunea pentru frumos

Casă înaltă, cu beci și foișor central proeminent, cu sală pe o latură, pălimar din scândură traforată, cu două odăi și tindă.
Locuința a fost construită în anul 1928 și a aparținut familiei ***Vasile și Maria Poenaru („Vucea")***
(imagine din 2005)

Casă ţărănească construită în anul 1920 şi vizitată, în 1935, de regele Mihai I al României
Locuinţa are temelia din lespezi de piatră, acoperişul din şiţă, două odăi, tindă, cămară, pod, pivniţă, traforuri decorative (la sală, stâlpi şi streaşină), precum şi elemente decorative din lemn şi ancadramente (chenare) din tencuială (la ferestre).
*Casa a aparţinut familiei **Dumitru şi Maria Turculeţu** (în foto, pe prispă) şi, în prezent, este locuită de **Varvara D. Sescioreanu**, fiica familiei **Turculeţu**.*

Casă înaltă, cu foişor la scară, sală, două odăi, tindă, bucătărie şi „pimniţă".
(2005)
Locuinţa a fost construită în anul 1933, de familia Gheorghe şi Ana Mucenic, şi renovată, în 1977, de actuala familie Constantin şi Viorica D. Mucenic, din Corbi (nord)

Casă înaltă, cu sală parţială (2/3), pălimar din scânduri traforate, foişor central, tindă, „cameră bună",dormitor, bucătărie, pivniţă.
Casa a fost construită în anul 1950 şi este locuită de Maria I. Groşanu din Jgheaburi (Alexandria)
(mai 2006)

Casă cu trei camere, antreu, sală şi pivniţă**, construită în Jgheaburi, în anul 1945 şi renovată în 1999, în care a locuit familia preotului **Ion Bolovan
(2005)

Grup de case țărănești construite în perioada 1967-1973, în zona nordică a satului Corbi
(2005)

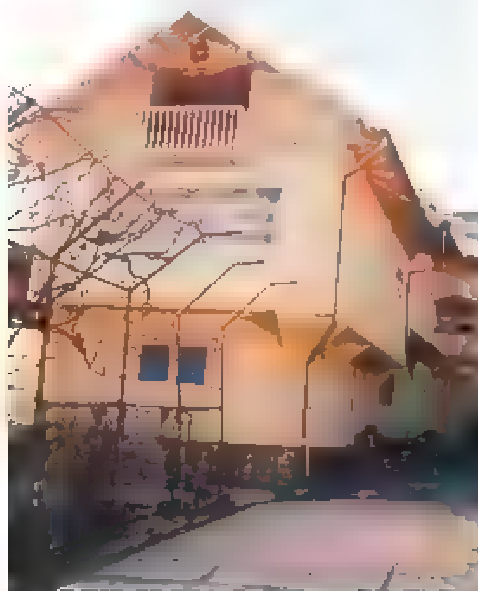
Casă-parter construită în anul 1964, în zona centrală a satului Corbi, aparținând familiei cadrelor didactice Ion și Cornelia Ilinescu
(mai 2005)

Casă-parter construită în anul 1969, în zona sudică a satului Corbi.
Locuinţa aparţine familiei Marian şi Daniela Ungureanu
(imagine din 30 mai 2006)

Casă renovată în anul 1980 aparţinând familiei
***Petre şi Elena Achimoiu** din Corbi (centru)*

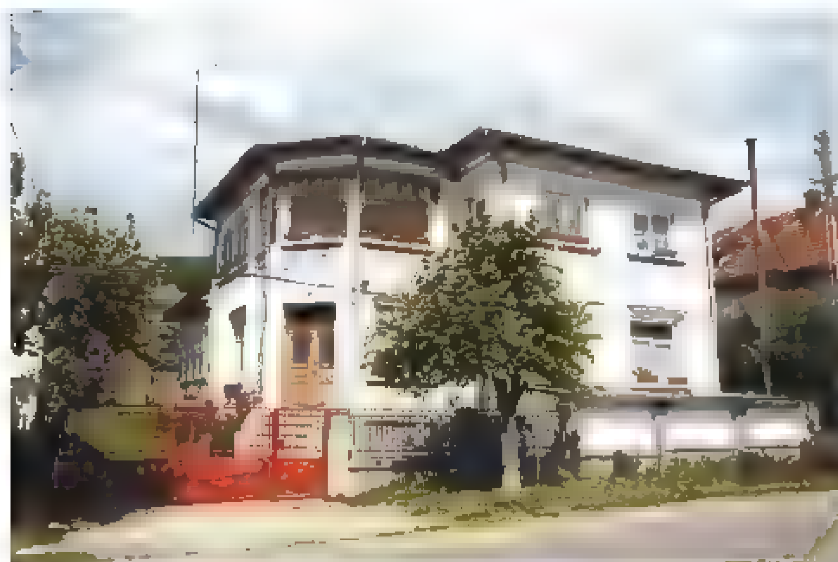
***Casă, cu parter şi etaj, construită în anul 2001, aparţinând familiei Constantin şi Elena C. Beheşelea** din Corbi (zona nordică)*

Casă cu parter şi etaj, construită în anul 2002, în Corbi (Piuă).
Locuinţa aparţine familiei preotului Dumitru-Victor Sturzeanu (august 2007)

Casă cu arhitectură tradiţională locală, renovată în anul 2002.
*Proprietar: Familia **Andrei şi Georgeta Prodea** din Corbi (nord)*

Imobil, construit în anul 1948 şi renovat în 1988, având parter şi etaj
În interiorul clădirii sunt două apartamente mari, fiecare dintre ele fiind compus din trei dormitoare, sufragerie, hol de acces, verandă, bucătărie, baie cu grup sanitar şi apă curentă. Situată în centrul satului Corbi, spaţioasa locuinţă dispune de centrală termică cu combustibili solizi şi aparţine familiilor Vasile şi Elisabeta P. Groşanu, Dan şi Ileana Groşanu, Vasile şi Maria Groşanu
(iunie 2007)

Construite în perioada anilor 1980-2006, *casele noi* ale corbenilor (îndeosebi cele ale oierilor prosperi şi întreprinzătorilor privaţi) sunt adevărate vile, alcătuite din parter şi etaj, având temelia din beton armat, zidăria din cărămidă şi acoperişul din ţiglă sau tablă galvanizată.

Noile locuinţe sunt spaţioase şi funcţional compartimentate, dispunând de dormitoare, sufragerii, livinguri şi bucătării moderne, băi cu grupuri sanitare şi apă curentă, garaje şi fose septice. De asemenea, sunt utilizate mai eficient anexele gospodăreşti, spaţiile verzi şi mediul ambiant.

În perspectivă, sunt absolut necesare conservarea şi valorificarea fizionomiei specifice arhitecturii tradiţionale locale, în ansamblul armonios de frumuseţe şi originalitate a arhitecturii muscelene şi argeşene, a inteligenţei româneşti ce ne legitimează în spaţiul spiritual european.

Imobil cu demisol, parter, etaj şi pod mansardat, construit în anul 1983, în Jgheaburi (Alexandria)*, aparţinând familiei medicului veterinar* ***Ion Săvescu***
(2005)

Imobil (cu demisol, parter şi pod mansardat), construit în anul 1987, în Corbi (Piuă),
în care locuieşte familia ***Gheorghe şi Viorica Dordescu***
(2006)

Casă construită în anul 1992, având demisol, parter şi mansardă,
în care locuieşte familia ***Ion şi Tatiana Grigorescu*** *din Jgheaburi*
(4 ianuarie 2005)

Casă cu demisol, parter şi mansardă, construită în anul 1995, în Corbi (sud).
Imobilul aparţine familiei ***Viorel şi Dafinela Coţigă***

Imobil cu demisol, parter, etaj şi pod mansardat, construit în anul 1982, în Corbi (centru).
Proprietar: familia ***ing. Ion Rizea***

Clădire-duplex, cu parter şi etaj, construită în anul 1979, în satul Corbi.
Proprietari: familiile ***Ion V. Deaconu şi Elisabeta I. Teaşe***
(2006)

Imobil construit în anul 1993, cu parter, pod mansardat şi foişor-turn *aparţinând familiei* ***Constantin şi Ana Mogaru*** *din Corbi (nord)*
(2005)

Imobil construit în anul 1993, având demisol, parter şi pod mansardat,
*aparţinând familiei **Aron şi Filofteia Mogoiu** din Corbi (nord)*

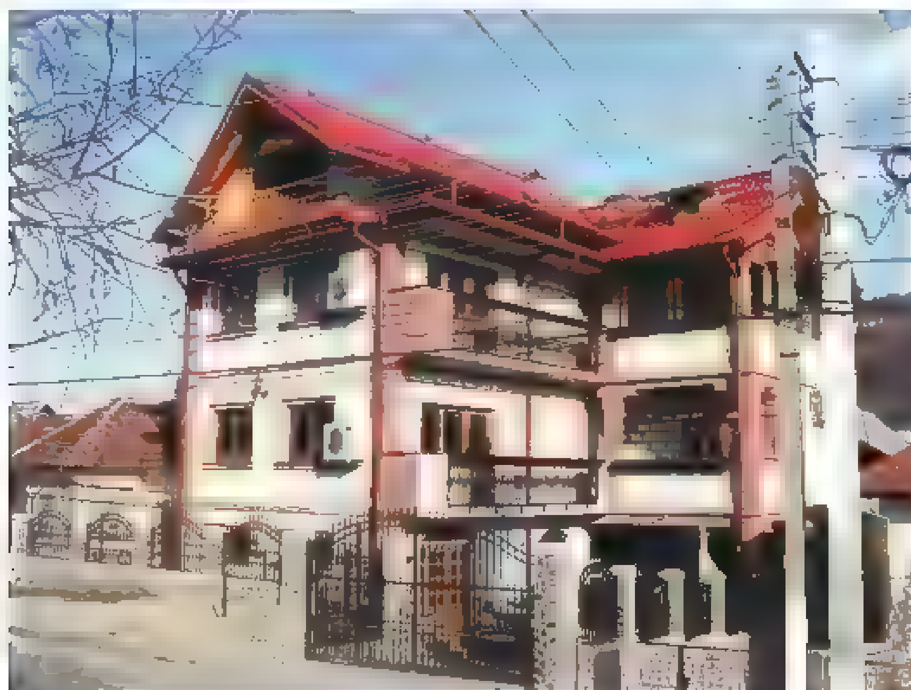
Imobil (cu demisol, parter şi pod mansardat), construit în anul 2001, în Jgheaburi (Alexandria).
*Locuinţa aparţine familiei **Gheorghe şi Gabriela-Corina Dedinoiu („Podăruşu")***
(2007)

Casă (cu demisol, parter, etaj şi mansardă), construită în anul 2004, în centrul satului Corbi,
aparţinând familiei ***Ion şi Smaranda I. Dedinoiu („Podaru")***
(iunie 2007)

Casă construită în anul 1942 (având trei camere, sală şi beci), renovată şi modernizată,
în perioada 2006-2008*, de familia actualului proprietar:* ***Gheorghe Savu****, general de brigadă*
în Ministerul Apărării Naţionale, fiu al satului Corbi (16 decembrie 2007)

***Imobil cu volumetrie amplă**, aparţinând familiei economiştilor în finanţe-bănci, **Nicolae şi Ana Rotaru** (16 decembrie 2007)*

VI. FRUMUSEŢEA ŞI SPECIFICITATEA PORTULUI POPULAR CORBENESC

În port şi-a arătat românul destoinicia sa în ale găteli, asemuindu-se câmpului ori codrului înverzit şi numai în haina românească dragostele simple şi nevinovate erau legate mai trainic.

C. Rădulescu-Codin

Element constitutiv al patrimoniului cultural naţional, portul popular reprezintă, în esenţa sa, un autentic document istoric, un reper semnificativ al identităţii şi spiritualităţii neamului românesc.

Originalitatea şi frumuseţea portului popular din Corbi l-au determinat pe remarcabilul folclorist muscelean, Constantin Rădulescu-Codin, să considere localitatea o *interesantă insulă etnografică.*

Prin structura morfologică, decorativă şi cromatică, costumul popular din satele Corbi şi Jgheaburi se încadrează armonios în aria costumului muscelean originar (cu **ie** din pânză albă, ţesută în război, având ornamente pe guler, pe piept, mâneci şi poale; cu **fotă** împodobită floral sau geometric; cu **maramă** albă, de borangic; **cioareci** din dimie albă; **zeghe** din pănură; **cojoc ciobănesc**, din piei de oaie; **căciulă mocănească**).

De-a lungul timpului, ca urmare a migraţiei oierilor, în secolul al XVIII-lea, din pitorescul sat ardelenesc, Jina, în comuna Corbi şi a legăturii statornicite cu populaţia de peste Munţii Carpaţi, portul popular din Corbi şi Jgheaburi a suferit unele influenţe specifice costumului „ungurenesc" din Jina-Sibiu (cu **velitură albă** pe cap; **şorţuri negre**; **cămaşă mocănească cu „barburi"**; **pălărie ciobănească**).

Cele două tipuri de costume au coexistat în mod firesc, bucurându-se de aceeaşi preţuire în cadrul comunităţii rurale tradiţionale.

Sobrietatea şi eleganţa conferite de culorile alb şi negru ale costumului popular corbenesc

Portul femeiesc

Corbence purtând velituri albe şi batic negru pe cap, pieptare, ii, şorţuri în faţă şi catrinţe („cătrinţe", „cretinţe") în spate; opinci, în picioare

(În centrul imaginii: oierul Ion I. Ciobănelea, zis „Piscoreanu")

– anul 1914 –

Tinere corbence purtând pălării ciobăneşti
(1918)

Eleve şi elevi ai Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi purtând pălării ciobăneşti
cu prilejul participării la manifestările cultural-artistice
(1987)

Membrii echipei mixte de dansuri populare a Căminului Cultural din Corbi
(1998)

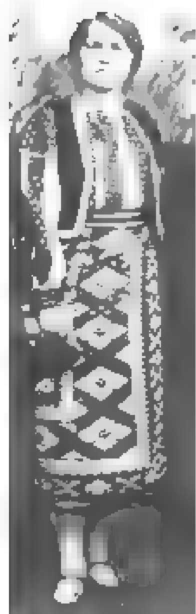

***În port popular tradiţional, corbence şi corbeni, în faţa Bisericii „Sfânta Treime" din satul Corbi**, după prăznuirea hramului sfântului lăcaş creştin-ortodox*
(1943)

Corbeni – artişti amatori în filmul românesc „Răpirea fecioarelor" (serialul „Haiducii")
(secvenţe cinematografice realizate în august 1967, în faţa Bisericii rupestre din Jgheaburi)

Corbence cu ii, veste şi fote ornamentate, lucrate în gospodăria părintească

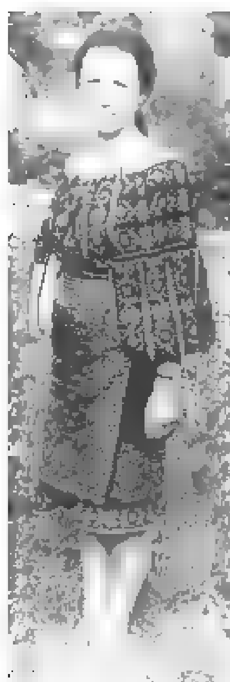
Elisabeta I. Raşti *(1938)*

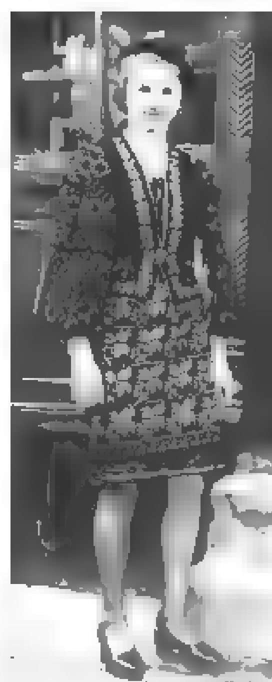

Ana Il. Dănuleţ, Maria Gh. Stăncescu şi Avida Gh. Savu *(1951)*

***Elisabeta I. Tărceatu** (1955)*

***Maria I. Bebeşelea** (1972)*

***Filofteia Toma** (1971)*

***Marina P. Aldea** (1981)*

Corbence purtând şorţuri, în faţă, şi „cretinţe" (catrinţe), în spate

Tinerele Elisabeta Gh. Giurcă (foto stânga) şi Marina Dănuleţ, în anul 1934

Ana Il. Dănuleţ şi Maria Gh. Stăncescu (1938)

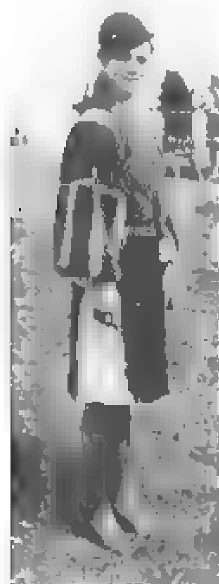

Marina I. Poenaru (1976)

Maria I. Savu (1965)

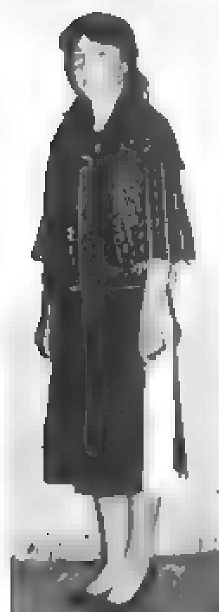
Fete purtând şorţuri negre, mocăneşti

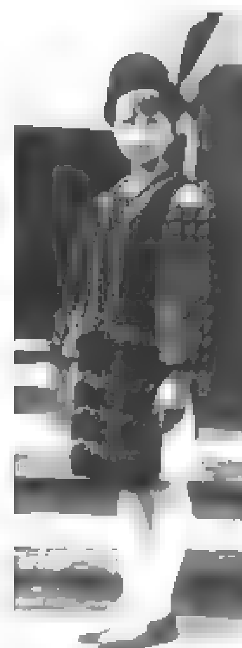
Valentina Toma *(27 iulie 1980)*

Elena Gh. Poenaru *(1 martie 1987)*

Maria .C Chivereanu *(1987)*

Georgeta I. Jelepov *(1988)*

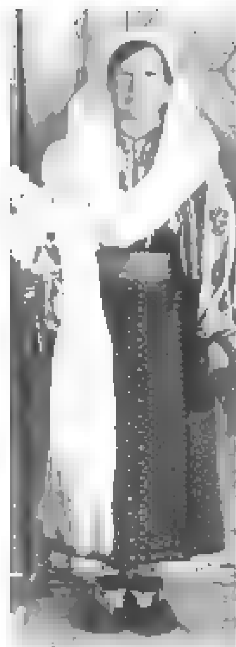
Port femeiesc cu maramă de borangic, purtată în zile de sărbătoare

Elena Minculescu, soţia înv. Ştefan T. Minculescu (1940)

Cornelia Şt. Andreescu, soţia înv. Constantin I. Andreescu (1949)

Săteanca Maria V. Tărceatu (1942)

Gherghina D. Mariuţ (1933)

Aurelia I. Sescioreanu (1946)

Portul bărbătesc

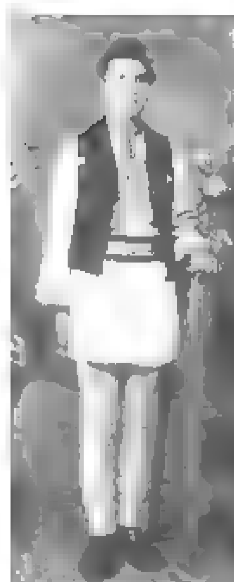

Corbeni purtând pălării ciobăneşti cu boruri late, cămăşi din pânză albă, de bumbac, chimire, cioareci din dimie albă şi opinci din piele de vită
(1913)

Grup de bărbaţi în frumoasele costume populare tradiţionale
(1942)

Port bărbătesc cu cămaşă mocănească împodobită cu „barburi" („cruce") pe piept, „râuri" pe guler şi mâneci, clini centrali şi laterali

Ion V. Mucenic
(1943)

Ion N. Cârstoiu
(1955)

Colectiv de elevi ai Şcolii din Corbi, după prezentarea unei activităţi cultural-artistice
(1986)

Gheorghe-Cristian I. Cârstoiu
(1997)

Fraţii Robert-George şi Denisa-Ioana Mailat
(2005)

În grădiniţa din faţa casei părinteşti, fraţii Matei, Ştefan şi David Sturzeanu
(august 2007)

Alexandru-Mihai Molea
(2005)

În faţa casei bunicilor din Corbi, Ştefan L. Vânătoiu
(2007)

Fetiţe şi şcolăriţe în port popular corbenesc

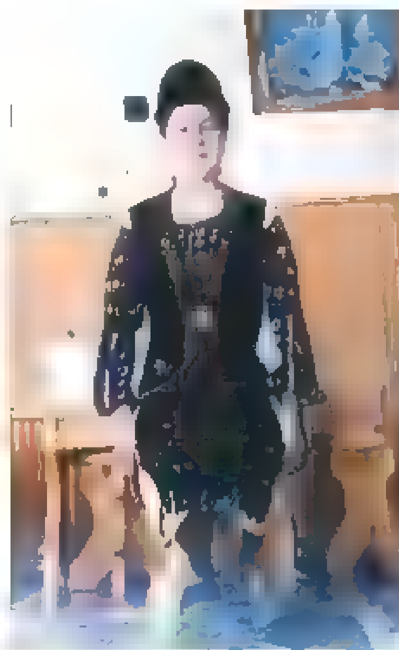
Un pui de corbeancă în toată splendoarea sa: Alina-Maria Stăncescu
(22 decembrie 2006)

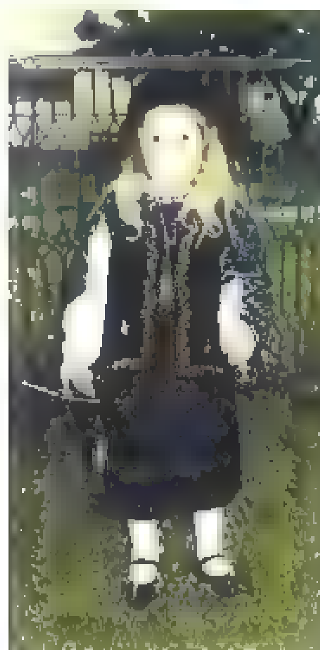
Inocenţa copilăriei. Ilona-Andreea Anghel
(2006)

Mădălina-Mihaela Groşanu
(1998)

Ana-Maria Moroiu
(2003)

Emilia-Dana Dogaru
(1996)

Alina-Maria Puşcatu
(1993)

Petruţa-Alina Savu
(1998)

Florina V. Toma
(1998)

Petronela I. Georgescu
(1987)

Adriana A. Prodea
(1996)

Mihaela C. Popescu
(1998)

În faţa casei părinteşti, Ioana-Daniela Prodea
(2005)

Ana-Maria Precup
(8 martie 2008)

Verişoarele Emilia-Dana Dogaru
şi Alina-Gabriela Dogaru
(2006)

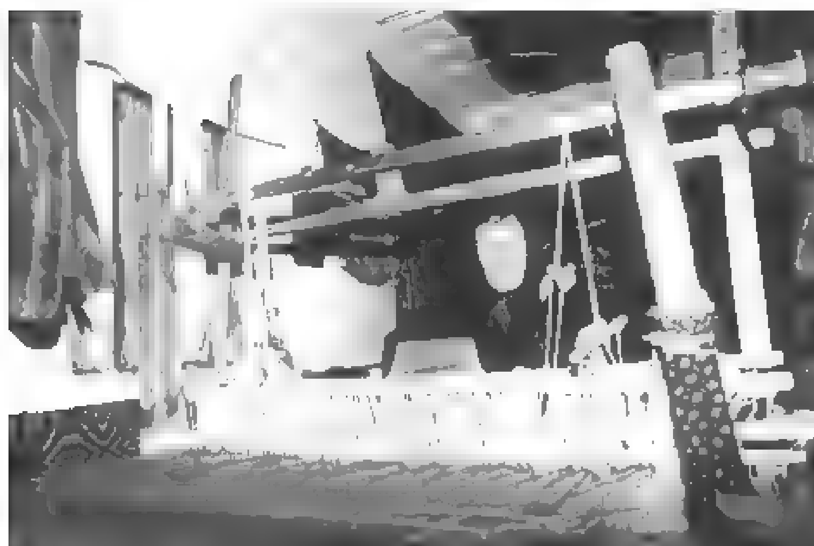

Eleve ale Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi, participante la Expoziţia Judeţeană de artă populară tradiţională şi contemporană
(Piteşti, 1 iunie 2001)

Din îndeletnicirea tradiţională a sătencelor

Torsul lânii cu furca
(1930)

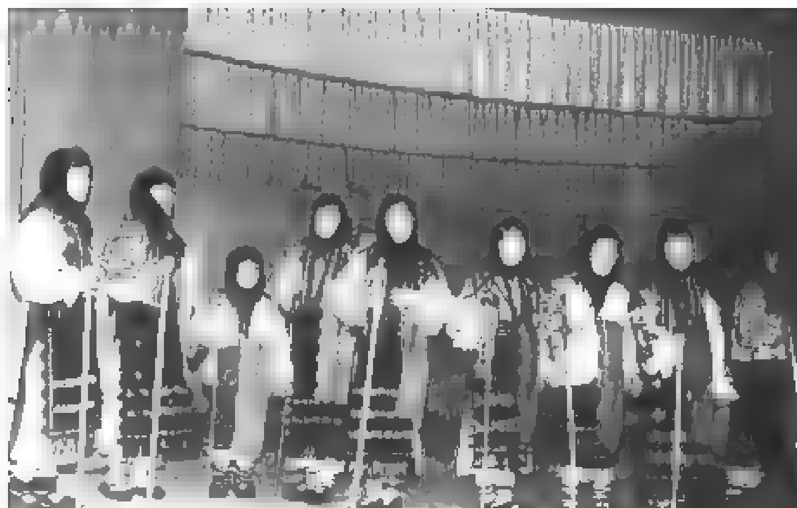

Ţesutul în războiul tradiţional cu spată, „vătală" şi iţe
(2006)

Dacă, în prezent, în dinamica globalizării economiei, portul popular naţional este pe cale de dispariţie, avem acum satisfacţia şi posibilitatea să admirăm albumele cu fotografii-unicat ale iubitorilor de tradiţie şi frumos, aşa cum au fost şi mai sunt locuitorii comunei Corbi şi ai altor localităţi argeşene.

Cu certitudine, fotografiile de epocă îşi vor găsi, în viitor, un loc aparte în zona acelor documente etnografice necesare cunoaşterii trecutului şi realizărilor întru frumos ale costumului popular şi înaintaşilor noştri.

VII. TRADIŢII PĂSTRATE DE-A LUNGUL TIMPULUI ÎN COMUNA CORBI

Colinde, minunate colinde!
(1991)

***Grupul de colindătoare al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi**, la Festivalul „Florile dalbe" – datini de Crăciun şi Anul Nou*
(10 decembrie 2006, etapa judeţeană desfăşurată la Căminul Cultural din Stăneşti)

Fetiţe cu „Sorcova"
(1997)

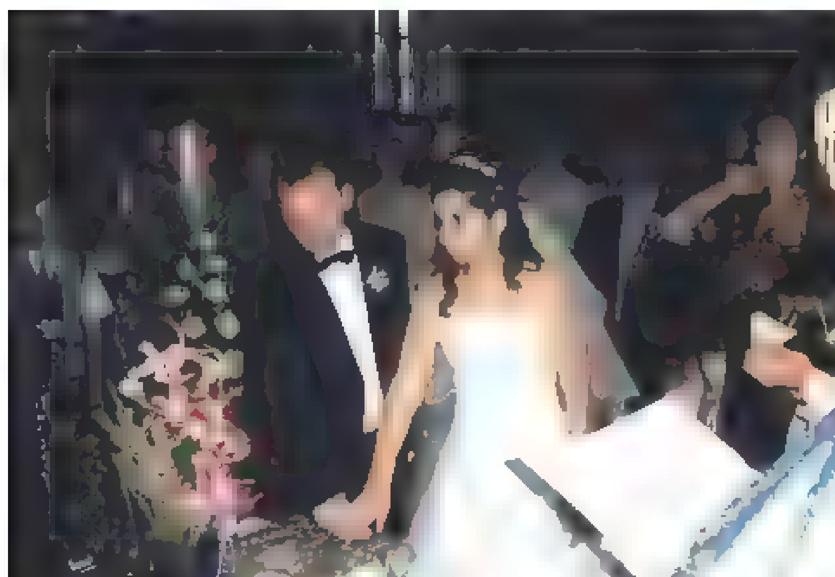
Băieţi cu „Pluguşorul"
(1989)

Momentele cruciale din viaţa omului: naşterea, căsătoria şi moartea

Ceremonialul unei nunţi în satul Corbi

Oficierea căsătoriei mirilor la Primărie, după ce au spus „Da!” în faţa ofiţerului Stării civile

Săvârşirea cununiei religioase în Sfânta Biserică
(Corbi, 2006)

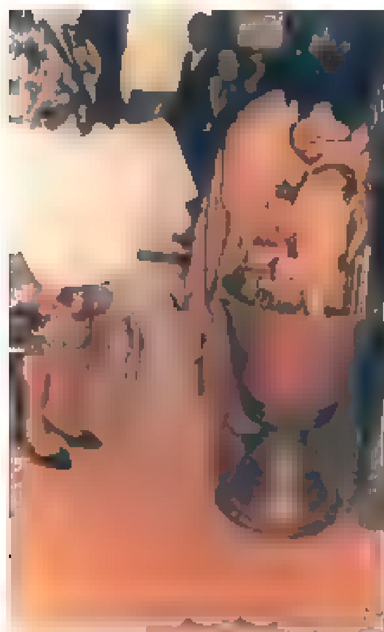

După cununia religioasă, mirii, însoţiţi de naşi, părinţi, rude şi consăteni, merg la tradiţionala horă a miresei
(20 mai 1984)

Hora miresei şi împărţirea darurilor de nuntă

Taina sfântului botez.
Botezul este naşterea în viaţa lui Hristos
(imagini din anii 1994 şi 2003)

Redăm, în continuare, frumoasa oraţie tradiţională a „iertărilor" spusă, la nuntă, de vornicul Vasile I. Sescioreanu (n. 1933) din satul Jgheaburi (comuna Corbi).

Ginerele şi mireasa se aşază în genunchi în faţa părinţilor miresei, iar oratorul rosteşte următoarele „iertări":

Ascultaţi Dumneavoastră, cinstiţi socri mici, cinstiţi nuni mari,
Puţinele cuvinte, de rugăminte:
Că se roagă fiica Dumneavoastră cu plecăciune
Ca să-i daţi iertăciune.
Că Marele şi Puternicul Dumnezeu
Luni a făcut Cerul şi Pământul,
Marţi l-a împodobit cu Soarele şi Luna.
Miercuri a făcut Marea şi cu toate ce sunt într-însa
Iar joi a făcut Dumnezeu pe strămoşul nostru Adam,
Cu trupul din lut, cu sângele din mare,
După Chipul şi Asemănarea Sfinţiei Sale.
Şi văzând Dumnezeu că nu este bine
De-a fi omul singur pe Pământ,
L-a adormit, i-a rupt o coastă din partea stângă
Şi-a făcut pe strămoaşa noastră Eva.
Deşteptându-se Adam din somn
Şi văzând pe Eva lângă dânsul, a strigat cu glas tare:
„Doamne, ce este aceasta?"
Iar Dumnezeu i-a răspuns:
„Nu te-nspăimânta, Adame,
Că e os din oasele tale şi se va chema ţie soţie!".
După cum Dumnezeu i-a binecuvântat pe ei
Să crească şi să se înmulţească,
Ca stelele de pe cer şi nisipul mării,
Mulţi şi mulţi se născură şi se înmulţiră
Până a venit vremea şi la aceşti doi tineri
Care şed cu genunchele plecate
Şi cu feţele ruşinate
Şi se roagă cu smerenie
Să le daţi blagoslovenie.
Că blagoslovenia părinţilor
Întăreşte casa fiilor
Şi blestemul părinţilor

Risipeşte casa fiilor.
Că Dumnezeu aşa a orânduit
Ca feciorul şi fecioara ca să lase pe tatăl său şi pe mama sa
Şi-amândoi să fie una.
Dumnezeu să vă cinstească şi să vă blagoslovească!...

(text cules la 12 iulie 2007)

Obiceiul creştin al unei înmormântări în satul Corbi

Dumnezeu ne-a zidit din pământ şi, când obosim, pământul ne cheamă. Din trupurile noastre se hrănesc florile şi pomii care rodesc frumuseţea, speranţa şi continuitatea.

Moartea este poarta de trecere spre viaţa veşnică.

Durere şi întristare la despărţirea lui Constantin C. Savu de viaţa pământeană, de familia iubită (soţie şi cei şase copii), de satul natal Corbi

***Slujba de înmormântare a octogenarului Constantin C. Savu** este oficiată de ierarhi ai Sinodului Bisericii Ortodoxe Române: Î.P.S. Andrei Andreicuţ, Arhiepiscopul Alba-Iuliei, P.S. Gherasim, Episcopul Râmnicului, şi P.S. Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, însoţiţi de preoţi din comunele argeşene Corbi, Nucşoara, Domneşti şi un grup de măicuţe*

Înmormântarea – drumul de trecere spre viaţa veşnică, spre Împărăţia lui Dumnezeu, unde nu este nici durere, nici întristare, nici suspin, ci doar murmur de cântec divin
(Cimitirul Bisericii „Sfânta Treime" din Corbi)
– 2 iulie 2007 –

Alte evenimente tradiţionale specifice comunităţii locale

Târgul anual din Corbi organizat cu prilejul sărbătorii religioase a Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel („Sân' Pietru") – eveniment cu farmec de epocă

Aşteptate cu ardoare, târgul şi bâlciul de „Sân' Pietru" ne întâmpină cu tiribombele care domină, cu aripile lor, cerul, cu numeroasele tarabe având diverse produse ieftine şi de calitate, cu jocurile distractive pentru copii, cu micii şi fripturile sfârâind pe grătarele încinse, cu mesele îmbelşugate, stropite din belşug cu berea şi vinul rece, cu muzica de petrecere şi buna dispoziţie a localnicilor şi oaspeţilor.

O adevărată sărbătoare cu farmec de epocă…

Imagine de ansamblu a târgului şi bâlciului desfăşurate de „Sân' Pietru", pe terenul de sport din satul Jgheaburi, comuna Corbi
(29 iunie 2006)

***Tiribomba** prilejuieşte tinerei generaţii momente deosebit de plăcute*
(29 iunie 1998 şi 29 iunie 2006)

Datul în „dulap" – tradiţie ce încă se păstrează în satul Corbi, cu prilejul sfintelor sărbători de Paşti

Prilejuit de sărbătorile pascale, unic – actualmente – în comunele argeşene, obiceiul din Corbi privind datul în „dulap" constituie o distracţie şi o amintire de neuitat pentru tânăra generaţie.

Instalaţie rurală simplă, „dulapul" este compus din doi stâlpi de lemn, fixaţi în pământ şi consolidaţi cu patru paiante, un ax gros, cu diametrul de 35 cm, finisat pe patru laturi. Pe axul din lemn de fag (stejar sau ulm) sunt asamblate patru „răscruci" lungi, cu patru leagăne („scaone"). În fiecare leagăn (asigurat, în faţă, cu un lănţişor, şi, în spate, cu o mică bară metalică) se aşază câte doi-trei copii. „Răscrucile", cu leagănele de lemn montate pe ax, sunt manual puse în mişcare şi se rotesc vertical. Cele patru leagăne, în care şed copiii, se înalţă şi coboară cu intensitate crescândă, balansându-se ritmic, producând băieţilor şi fetiţelor emoţii şi bucurii deosebite, specifice vârstei.

Asemenea momente frumoase de petrecere colectivă a timpului liber vor rămâne toată viaţa în memoria copiilor, în lumea lor inocentă şi minunată…

Funcţionarea manuală a „dulapului" este asigurată, în prezent, de constructorul localnic Gheorghe („Gigel") Bădescu împreună cu câţiva membri din familie, obiceiul fiind perpetuat din generaţie în generaţie.

„Dulapul" – atracţia şi bucuria copiilor *(Corbi, 23 aprilie 2006)*

VIII. UNITĂŢI ACTUALE CU PROFIL SOCIAL, ECONOMIC ŞI COMERCIAL DIN CORBI ŞI JGHEABURI

***Dispensarul uman din Corbi**, construit în anul 1969*
(În prezent, asistenţa medicală a populaţiei comunei Corbi este asigurată de medicii de familie Liviu-Ion Bănăţeanu, Corneliu Cure şi Gabriela Bărboiu (stomatolog), împreună cu asistentele Ioana Gh. Catană, Maria Banu şi Cosmina-Alina Cârstoiu)

Noua farmacie înfiinţată în anul 2007, în centrul satului Corbi
(11 aprilie 2007)

Aspect din interiorul brutăriei comunei Corbi
(mai 2006)

Spaţiul alimentar al magazinului Cooperaţiei de consum din satul Corbi,
edificiu dat în folosinţă la 1 mai 1969
(2007)

Unitate comercială privată, cu restaurant
(S.C. „Nerriany Nirvana" S.R.L. din Corbi-sud)

S.C. „Pety Radu" S.R.L. (Mini Market) din centrul satului Corbi
(iulie 2007)

S.C. „Marax Café-Bar" şi Minimarket S.R.L. din Corbi
(2006)

Unitatea Service auto „S.C. Sargex S.R.L." din Corbi (Piuă)
(imagine din 31 mai 2006)

Înființat în anul 2006, telecentrul Jgheaburi din comuna Corbi oferă acces la internet și telefonie internațională

(În imagine: Moisescu Daniel-Ionuț, la locul său de activitate)

– 11 iunie 2007 –

Secție de croitorie înființată la 3 ianuarie 2008, în satul Corbi,

unitate având 30 de lucrătoare care confecționează

articole sportive pentru Firma Errea din Italia

(3 martie 2008)

IX. PREMIERĂ ABSOLUTĂ ÎN COMUNA CORBI – VIZITA UNOR AMBASADORI AI MISIUNILOR DIPLOMATICE DIN ROMÂNIA (16 şi 17 mai 1992)

Un eveniment deosebit de important pentru locuitorii comunei Corbi l-a constituit vizita, în zilele de 16 şi 17 mai 1992, a unui număr de 29 de ambasadori acreditaţi în România.

Organizatorul acestei acţiuni naţionale, în premieră absolută pentru cetăţenii din cele şase sate componente ale comunei, a fost Ministerul Afacerilor Externe al României, în colaborare cu Prefectura şi Consiliul Judeţean Argeş, cu Primăria şi Consiliul Local din Corbi.

Ambasadorii din Algeria, Austria, Belgia, Bulgaria, China, Columbia, Congo, Cuba, Elveţia, Grecia, India, Indonezia, Irak, Iran, Japonia, Libia, Mauritania, Nigeria, Pakistan, Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de Nord, Republica Moldova, Rusia, Siria, Sudan, Ucraina, Ungaria, Venezuela, Vietnam şi Zair au avut posibilitatea să cunoască, la faţa locului, condiţiile prospere de viaţă ale oierilor şi sătenilor din Corbi, preocupările lor actuale şi de perspectivă, portul popular şi arhitectura musceleană, dar şi renumita ospitalitate românească.

Şefii misiunilor diplomatice au efectuat, mai întâi, o vizită de documentare în oraşul Curtea de Argeş – vechea cetate a Basarabilor – şi în comuna Valea Iaşului, după care au sosit în Corbi, unde au fost găzduiţi, cu deosebită căldură sufletească, de familiile gospodarilor: Achimoiu I. Petre, Andreescu Cornel-Cetinel, Anghelescu If. Iosif, Banu I. Vişinel, Bebeşelea C. Vasile, Cârstoiu Gh. Gheorghe, Ciobănelea („Herţa") Gheorghe, Comănescu Emil, Comănescu Gheorghe, Cristescu I. Gheorghe, Dragomir Margareta, Dumitru Gheorghe, Dumitru Lavrente, Georgescu P. Ion, Ghiţă I. Ion, Groşanu V. Dan, Groşanu I. Silviu, Iacobescu Bucur, Mariuţ V. Sabin, Mărgărit Ion, Mucenic I. Dumitru, Nichita Paul, Păunescu I. Ion, Popescu Gh. Ion, Popescu I. Ion, Puşcatu If. Gheorghe, Stăncescu C. Maria, Stăncioiu Romel, Străulan Gheorghe, Sturzeanu I. Dumitru, Şain I. Luca, Teleguţ Ion, Ungurenuş Mihai şi Vintilă Vasile.

Momente de mare încărcătură emoţională au fost prilejuite de participarea la ceremonialul unei nunţi tradiţionale în satul Poduri (comuna Corbi), ocazie cu care nuntaşii, mireasa şi ginerele, împreună cu distinsele personalităţi, s-au prins în Hora Mare, în iureşul dansurilor populare locale.

Excelenţa Sa, domnul Andrew Bache, ambasadorul Marii Britanii şi Excelenţa Sa, domnul Cesar Pardo Villalbo, ambasadorul Columbiei, au aşezat cununiţa, cu voalul alb, imaculat, pe capul miresei Elena-Cremona Comănescu,

considerându-se simbolic naşii tinerilor căsătoriţi (naşii fiind, de fapt, argeşenii Mircea şi Eugenia Ivănescu).

Într-o ambianţă cordială, ambasadorii au oferit mirilor daruri de nuntă, dorindu-le „Casă de piatră, fericire, copii frumoşi şi sănătoşi!".

În satul Stăneşti, înalţii oaspeţi au fost impresionaţi de vechea dârstă, care prelucrează plocade frumoase, ţoale ciobăneşti şi obiecte de îmbrăcăminte ţărănească.

În aer liber, în centrul civic al satului Corbi, a fost amenajată o interesantă expoziţie de artă populară, de unde şefii misiunilor diplomatice au cumpărat diverse obiecte de port tradiţional.

În satul Jgheaburi, vizitatorii au fost fascinaţi de Biserica rupestră Corbii de Piatră, aşezământ ortodox ctitorit din vremuri imemoriale, monument de pictură murală aparţinând patrimoniului de valori naţionale şi universale.

Sub streaşina munţilor, în comuna învecinată Nucşoara, pe un plai mirific al satului Slatina, şefii misiunilor diplomatice au participat la un ospăţ ciobănesc, cu meniu tradiţional: bulz cu brânză de burduf, pastramă, carne şi telemea de oaie, toate stropite din plin cu ţuică de prune din localitate şi cu vin de la crama din Ştefăneşti (Argeş).

În final, în ritmul cântecelor şi jocurilor populare interpretate de fluieraşii din Corbi, ambasadorii, împreună cu sătenii, cu tinerii şi adulţii prezenţi s-au prins cu drag în Hora Mare şi Perinţa, în Sârba şi Brâul muntenesc.

Câteva impresii consemnate în „Cartea de onoarea a comunei Corbi"

Excelenţa Sa, domnul **Andrew Bache, ambasadorul Marii Britanii:**

This has been an very memorable visit for us. We shall remember Corbi wherever we go. We want to wish you and the village every good fortune in the future.

La mulţi ani!

Shân Bache
+
Andrew Bache.
British Ambassador.
17 — V — 1992

Această vizită a fost memorabilă pentru noi. Ne vom aminti de Corbi oriunde vom merge. Dorim să vă urăm dumneavoastră şi satului dumneavoastră mult noroc şi în viitor!

La mulţi ani!

Snân Bache
+
Andrew Bache,
Ambasadorul Marii Britanii
17 mai 1992

Ambasadorul Braziliei:

Esta passagem por CORBI
será inesquecível. A
Hospitalidade e simpatia
de todos, em geral, e de nossos
hospedeiros foi perfeita
Estou agradecido.
[signature]
Embaixador do Brasil
17-V-1992

Această trecere prin Corbi nu va fi uitată de noi. Ospitalitatea şi simpatia tuturor, în general, şi a gazdelor noastre, în special, au fost desăvârşite.

Vă mulţumim pentru primirea făcută!

Ambasadorul Braziliei
17 mai 1992

Ambasadorul Zairului, Decan al Corpului Diplomatic:

En ma qualité de l'Ambassadeur du Zaïre et Doyen du Corps Diplomatique de Roumanie, je déclare que tous les Collègues Ambassadeurs sont très satisfaits de ces deux jours passés dans le Département de l'Argeş où nous avons pu nous rendre compte de la façon dont vivent les roumains des villages où l'accueil très chaleureux nous a été réservé par les familles dans lesquelles nous avons été logés. C'est une expérience unique qui est à l'honneur de M. NASTASE, Ministre des Affaires Etrangères et du Responsable du Département de l'Argeş. Nous espérons que d'autres exemples similaires auront lieu dans d'autres régions de Roumanie pour nous permettre de nouer de bonnes relations entre nos pays et la Roumanie. Merci pour tout l'accueil très chaleureux que vous nous avez réservé.

MAMPUYA MUSUNGAYI NKUEMBE
Ambassadeur du Zaïre
Doyen du Corps Diplomatique
17.5.92

În calitatea mea de Ambasador al Zairului şi Decan al Corpului Diplomatic din România, declar că toţi colegii ambasadori sunt foarte mulţumiţi de cele două zile petrecute în judeţul Argeş, unde am putut să ne dăm seama de modul în care trăiesc românii la sate. Familiile la care am fost găzduiţi ne-au făcut o primire foarte călduroasă. Este o experienţă unică, onorată de dl. Năstase, Ministrul Afacerilor Externe, şi de Prefectul judeţului Argeş. Sperăm că alte exemple similare vor avea loc şi în alte regiuni ale României, pentru a ne permite să stabilim relaţii bune între ţările noastre şi România. Mulţumim pentru întreaga primire foarte călduroasă pe care ne-aţi rezervat-o!

Ambasadorul Zairului, Decan al Corpului Diplomatic
17 mai '92

Dl. **Ion Cîrstoiu,** prefectul judeţului Argeş:

Din partea conducerii Prefecturii judeţului Argeş, vă rog să-mi permiteţi să adresez Administraţiei comunei Corbi cele mai sincere mulţumiri pentru sprijinul acordat în organizarea şi desfăşurarea în condiţii optime a recentei vizite în judeţul nostru a şefilor misiunilor diplomatice acreditaţi la Bucureşti şi a soţiilor acestora.

Cu sprijinul dumneavoastră, am reuşit să arătăm realităţile din zona judeţului Argeş, precum şi preocupările şi tradiţiile acestei zone, fapt relevat atât de conducerea Ministerului Afacerilor Externe, cât şi de aprecierile elogioase, faţă de această acţiune îndrăzneaţă, ale şefilor misiunilor diplomatice care ne-au vizitat.

Exprimând speranţa că, şi în viitor, vom realiza şi alte asemenea acţiuni, cu acelaşi sprijin şi cu înţelegere din partea dumneavoastră, vă rog să primiţi asigurarea consideraţiunii mele celei mai distinse!

Mulţumesc, şi pe această cale, sătenilor din comuna Corbi care au participat activ la realizarea acestei vizite, găzduindu-i, cu o ospitalitate ce nu poate fi descrisă, pe iluştrii noştri oaspeţi! Fiind convins că această manifestare a creat mai mult decât o stare de spirit argeşeană, sunt fericit să apreciez imaginea minunată a satului Corbi, cu oameni deosebit de harnici şi primitori. Cred că ecourile acestei vizite sunt o reflectare fidelă a afinităţii biunivoce create între noi, pe de o parte, şi locuitorii din Corbi, pe de altă parte.

Câteva imagini cu vizita ambasadorilor misiunilor diplomatice din România

Ambasadorii misiunilor diplomatice din România participând la o nuntă tradițională în satul Poduri (comuna Corbi)
(17 mai 1992, nunta tinerilor Elena-Cremona Comănescu şi Gheorghe Țintatu)

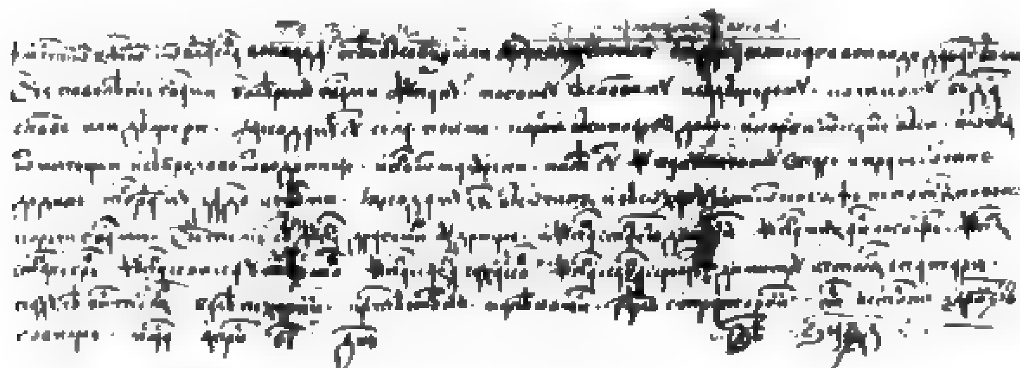

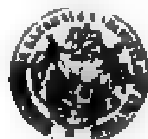
Şefii misiunilor diplomatice, pe plaiurile pitoreşti ale satului Slatina, comuna Nucşoara
(17 mai 1992)

X. 1. CORBII DE PIATRĂ LA 550 DE ANI DE ATESTARE DOCUMENTARĂ (1456-2006)

Între străvechile așezări românești, satul Corbi („Corbii de Piatră") și-a durat vatra de locuire umană și de rezistență daco-romană la poalele Munților Făgăraș, având prima atestare documentară la 15 aprilie 1456, când voievodul Țării Românești Vladislav al II-lea „întărește" (confirmă) jupanului Mogoș, fiul lui Șerb, stăpânirea Corbilor de Piatră.

Reproducem integral textul (în facsimil) al hrisovului emis, în limba slavonă, la Târgoviște, de cancelaria domnească ■ voievodului Vladislav al II-lea:

† Din mila lui Dumnezeu, Io Vladislav voievod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Dan marele voievod. Dă Domnia Mea această poruncă a Domniei Mele boierului Domniei Mele jupanului Mogoș cu fiii și cu fiicele lui, câți fii sau fiice îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satele anume: Corbii toți, pe Arghiș în jos, și Corbii de Piatră toți și ocina de la Micești și cu vaduri de moară și jumătate din Malureni, pentru că sînt vechi și drepte ocine, dedine ale lui Mogoș.

De aceea, i-am dat și Domnia Mea, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neatins, după spusa Domniei Mele.

Martori sânt: jupan Dragomir Udriște și jupan Stanciul vornic, jupan Mihail logofăt, jupan Stan al lui Negre, jupan Coica al lui Utmeș, jupan Cazan al

lui Sahac, jupan Cazan Creţul, Dimitru şi Stoian spătari, Pahulea vistier, Balea paharnic, Cîrstea stolnic, Manea comis, Radul stratornic.

S-a scris în oraşul de scaun Târgovişte, luna aprilie 15 zile, în anul 6964 <1456>.

† Io Vladislav voievod, din mila lui Dumnezeu domn.

(„Documenta Romaniae Historica", B., Ţara Românească, volumul I (1247-1500), documentul nr. 113, pp. 196-197, Editura Academiei Române, Bucureşti, 1966)

Hrisovul din 15 aprilie 1456 depune mărturie scrisă despre existenţa şi continuitatea noastră în vatra multimilenară a neamului românesc.

La împlinirea venerabilei vârste de 550 de ani care au curs de la prima atestare documentară, locuitorii satului Corbi au îmbrăcat, în zilele de 27 şi 28 mai 2006, straie de sărbătoare.

Ampla manifestare culturală a început sâmbătă 27 mai, cu un interesant simpozion: „Corbi–pagini de istorie şi cultură", la care au participat: Nicolae Văcăroiu, preşedintele Senatului României; Î.P.S. Teofan, Mitropolitul Olteniei, fiu al satului Corbi; ec. dr. Constantin Nicolescu, preşedintele Consiliului Judeţean Argeş; P.S. Calinic, episcopul Argeşului şi Muscelului; cadre didactice universitare şi de la şcoli; directori de instituţii culturale argeşene şi numeroşi corbeni.

S-a vorbit cu multă căldură sufletească despre istoria seculară a Corbilor de Piatră-mirifică aşezare submontană românească, evocându-se, totodată, semnificaţia oieritului – îndeletnicire tradiţională cu adânci reverberaţii în devenirea localităţii de azi, potenţialul turistic atractiv, precum şi importanţa excepţională a Bisericii rupestre din Jgheaburi (comuna Corbi) – prima mânăstire de maici din Ţara Românească, având cel mai vechi ansamblu de pictură murală, databil, prin stil, iconografia şi caracterul original al programului altarului, către sfârşitul secolului al XIII-lea.

A doua zi (28 mai 2006), mulţimea locuitorilor din cele şase sate componente ale comunei Corbi a participat la căminul cultural frumos împodobit cu carpete, covoare, costume populare, macaturi, ţoale ciobăneşti şi plocade lucrate de mâinile iscusite ale gospodinelor, răsplătind cu aplauze meritate evoluţia impecabilă a membrilor formaţiilor artistice de cântec şi dans popular corbenesc, dar venite şi din localităţile învecinate, şi din judeţele Sibiu, Vâlcea şi Gorj.

Ansamblul folcloric „Ciobănaşul" din Corbi s-a remarcat cu talentaţii fluieraşi, grupul vocal mixt asamblat cu dansuri populare, grupul vocal bărbătesc şi corul elevilor claselor V-VIII al şcolii. Din bogatul repertoriu al acestor formaţii artistice, menţionăm cântecele populare: „Du-mă, Doamne, du-mă iară!", „A venit vremea, venit!", „Pline sunt poienile", „E frumos vara la stână", „Mândră, dorurile mele!", „Sunt fecior de argeşean", „De-aş muri de dor, de dor!", „Toată

lumea are-un dor", „Balada ciobănească", de Alfons Popescu, dar şi dansurile tradiţionale: Ungurica, Brâul, Sârba. Coordonatori artistici: mereu prezentul, Petre I. Achimoiu, şi directorul căminului cultural, înv. Andrei Bucur, talentat solist vocal de muzică populară.

Din satul Corbşori au evoluat inimoşii dansatori populari ai şcolii, pregătiţi cu pasiune şi competenţă de învăţătorii Maria Miu şi Alin Stoica, având în program piesele coregrafice: Hora, Alunelul, Ciobănaşul, Ungurica, Sârba şi Brâul; de asemenea, a reţinut atenţia grupul vocal „Mioriţa" al Căminului Cultural (directoarea lăcaşului de cultură fiind educatoarea Maria Cicu).

Sub coordonarea artistică a lui Liviu Iana, grupul vocal bărbătesc „Doruri muscelene" din localitatea Văcarea-Mihăeşti (Argeş) şi-a dovedit, ca întotdeauna, calităţile interpretative excepţionale.

Instruite de Ion Ionescu şi Constantin V. Vasile (fluieraş şi interpret la ţiteră), formaţiile de fluieraşi, grupul vocal mixt şi dansurile populare ale Asociaţiei Culturale Săteşti „Murmurul Vâlsanului" din Galeş, comuna Brăduleţ-Argeş s-au evidenţiat prin autenticitate şi frumuseţe artistică.

Ansamblul folcloric „Bujorel de munte" al Căminului Cultural din Berevoeşti-Argeş a produs o bună impresie prin două suite de dansuri populare şi un grup vocal femeiesc, formaţii artistice însoţite de primarul Gigi-Fănel Proca, viceprimarul Cătălin-Constantin Bratu, consilierul educativ al şcolii, Ion Ilinca, şi directorul căminului cultural, Ion Baboi.

Căminul Cultural din Muşăteşti a prezentat un atractiv grup vocal al elevilor şcolii, cu cântecele: „Aseară vântul bătea", „În sat la Aninoasa", „Frunză verde, flori mărunte", „Ciobănaş cu 300 de oi", precum şi solişti vocali de muzică populară (cu melodiile: „Pe Argeş în jos", „Eu vin din plaiul domnesc", „Frunză verde, bob negară!"). Îndrumători artistici: învăţătorii Emilia şi Mihai Diaconu, însoţiţi de Florin Onea, directorul căminului cultural.

Spectacolul muzical-coregrafic din comuna Corbi a fost susţinut de cinci ansambluri folclorice cu specific păstoresc, din judeţele Sibiu, Gorj şi Vâlcea.

Ansamblul artistic din Jina-Sibiu i-a încântat pe corbeni şi pe spectatori cu obiceiurile tradiţionale ciobăneşti prilejuite şi în prezent de procesarea laptelui, dar şi cu cântecele şi jocurile populare strămoşeşti, cu folclorul autentic românesc.

Ansamblurile folclorice „Ciobănaşul" şi „Cheile Olteţului" din Baia de Fier şi Polovragi, judeţul Gorj, au transmis cu măiestrie filonul de aur al doinelor fluierelor ciobăneşti, al dansului popular tradiţional, al instrumentiştilor şi soliştilor vocali.

Ansamblurile folclorice „Dor" al Casei de Cultură din Băbeni şi „Cununiţa munţilor" din Vaideeni, judeţul Vâlcea au interpretat admirabil cântecele: „Bate vântul, iarba-mi creşte", „Vino iute, dorule!", „Sânzienele", „Foicică, foi de fag!", dar şi dansurile populare: Jieneasca, Mărunţica, Floricica, Ungureasca, Hora de mână, Învârtita şi Sârba.

Un adevărat festival al cântecului şi jocului ciobănesc, al nemuritoarelor tradiţii folclorice româneşti!

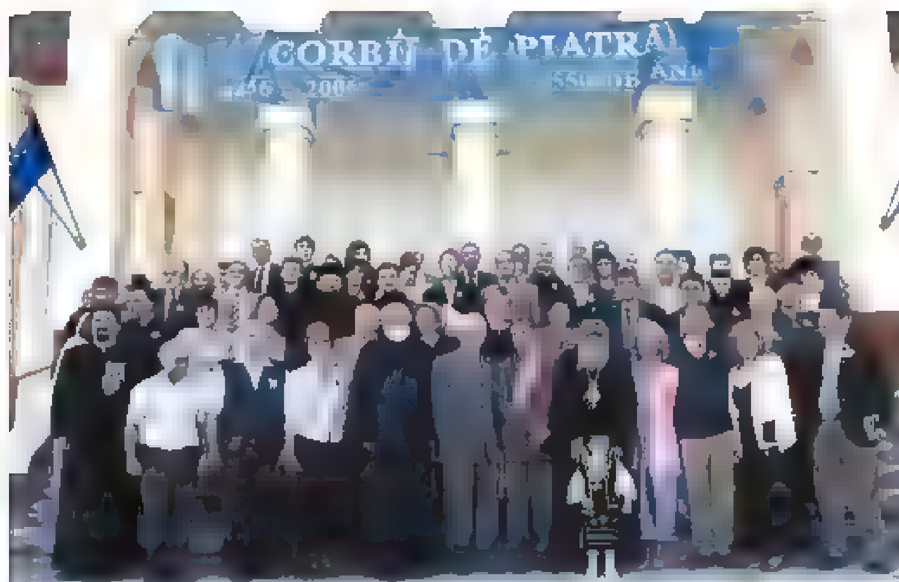
În buna organizare şi desfăşurare a activităţilor cultural-artistice, aprecieri deosebite trebuie aduse Primăriei şi Consiliului Local din Corbi, intelectualilor şi sătenilor, Centrului Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş, invitaţilor şi oaspeţilor participanţi.

Ca şi în anii precedenţi, primarul Mihai Ungurenuş s-a dovedit a fi un factotum priceput şi cu iniţiativă, asigurând din timp condiţiile necesare pentru primirea cordială şi prânzul bogat ale membrilor formaţiilor artistice reprezentative din judeţele Sibiu, Gorj şi Vâlcea, procurarea de plachete comemorative, diplome de onoare şi bannere speciale, păstrarea exemplară a ordinii şi curăţeniei.

Istorie multiseculară şi artă autentică cuprinse în fascinanta aşezare musceleană de la poalele semeţilor Munţi Făgăraş, Corbi, care în săptămâna „florarului" din 2006 şi-a prăznuit cu mândrie şi demnitate civică cei 550 de ani de dăinuire şi simţire românească.

Din tot sufletul: „La mulţi ani, Corbii de Piatră!", „La mulţi ani, dragi consăteni!", „La mulţi ani, stimaţi corbeni, oriunde vă aflaţi pe meleagurile binecuvântate ale Patriei, sau în lume, pe planeta albastră, Terra, departe de satul natal şi casa părintească!...".

Imagini relevante cu desfăşurarea activităţilor cultural-artistice dedicate jubileului a 550 de ani de la prima atestare documentară a satului Corbii de Piatră

Personalităţi ale vieţii sociale, culturale şi religioase româneşti, împreună cu reprezentanţii Administraţiei şi instituţiilor comunale şi fiii satului, au onorat festivitatea de suflet care a marcat sărbătorirea a 550 de ani de la atestarea documentară a străvechii aşezări submontane Corbii de Piatră *(27 mai 2006, fotografie de grup în faţa Căminului Cultural din Corbi)*

Dezbateri interesante la simpozionul: „Corbi – pagini de istorie şi cultură"
(27 mai 2006, sala, împodobită sărbătoreşte, a Căminului Cultural)

2. Expozeuri la simpozionul „Corbi – pagini de istorie şi cultură" (27 mai 2006)

A. Satul natal – sfântă icoană de har

Satul este încarnarea unei vieţii româneşti
într-un colţ minuscul al umanităţii.
Dimitrie Gusti

CORBII CEI DE PIATRĂ

Localitatea Corbi este o aşezare ca de piatră. Tari sunt munţii de primprejur! Tari sunt locuitorii ei! De piatră este bisericuţa lor de la Jgheaburi! Tare ca piatra este credinţa lor!

Corbii sunt tari pentru că puternic le este sufletul. Sunt tari pentru că au Sfânta Treime – hram al bisericii din centru – ca izvor al tăriei lor. Tari sunt pentru că au ceva din tăria lui Matei Corvin. Sunt tari pentru că-l au pe Naum Râmniceanu cel tare în slove ca îndrumător întru cele ale credinţei.

Corbii sunt, de asemenea, tari pentru că au ceva din felul de a fi al ardelenilor. Tari în credinţa ortodoxă, unii dintre aceştia au trecut munţii şi s-au aşezat la Corbi pentru a-şi mărturisi liber credinţa drept-slăvitoare.

Tăria întru credinţă a corbenilor s-a făcut remarcată cu intensitate şi în perioada de dinainte de '90. Bisericile erau pline de credincioşi în zile de sărbătoare, iar cărările către schiturile Slănic şi Robaia erau intens bătătorite.

Din seva tăriei întru credinţă a corbenilor s-au hrănit mulţi din fiii şi fiicelor lor care au luat drumul mănăstirilor. Nu cred că există prea multe localităţi în ţară care să fi oferit mănăstirilor atâţia călugări şi călugăriţe precum Corbii. Acestea şi multe altele sunt garanţia că locuitorii din Corbi îşi vor păstra tăria credinţei, tăria de caracter, tăria de suflet.

La ceas aniversar, ca fiu de corbean, rog pe Dumnezeu să ne păzească în iubirea Sa pe toţi cei care am văzut lumina zilei în Corbi şi care, astăzi, ne ducem viaţa în sat sau departe de sat! Hristos Dumnezeu să ne dea putere să cunoaştem că tăria părinţilor şi străbunilor noştri a avut drept izvor credinţa cea dreaptă, dragostea de ţară şi ataşamentul faţă de familie!

† Teofan,
Mitropolitul Olteniei

B. Casa mea la poale de munte

Am răspuns cu mare bucurie invitaţiei pe care mi-au adresat-o organizatorii acestei prestigioase manifestări, 550 de ani de evoluţie istorică fiind o emblemă strălucitoare în existenţa oricărei localităţi. Nu poţi să nu revezi cu ochii minţii momentul în care Vladislav al II-lea, voievodul Ţării Româneşti, semnând actul din 15 aprilie 1456, prin care îi „întărea" jupanului Mogoş dreptul de a stăpâni Corbii de Piatră, consfinţea naşterea uneia dintre cele mai frumoase localităţi muscelene – satul Corbi.

Între atâtea mii de sate româneşti, ar fi putut rămâne, în anonimat, o aşezare liniştită, în care doar ritmul calendarului creştin ortodox ar fi deosebit zilele şi nopţile cuminţi ale sătucului, culcat între dealuri şi udat de apele Râului Doamnei.

Dar Corbii noştri şi-au proiectat o istorie specială, în care generozitatea naturii a intrat în armonie cu personalitatea locuitorilor – o populaţie complexă, cu trăsături de elită, rodită din cel mai curat aluat al neamului: pământeni şi transilvăneni, mândri de originea lor, cu credinţă neclintită în Dumnezeu şi în categoriile fundamentale ale moralei creştine.

Nu este, deci, o întâmplare, că aici îşi au originea cei din neamul Corvineştilor şi toate paginile de istorie scrise de mintea şi spada lor.

Nu este, deci, o întâmplare, că aici a crescut şi s-a pornit, apoi, în istoria culturii româneşti, cărturarul monah Naum Râmniceanu, învăţat (ca şi Goleştii) de dascălii Academiei Domneşti din Bucureşti: Gheorghe Ghenadie, Neofit Duca, C. Vardalach, Lambru Fotiade, prin care îşi va înnobila, nu doar setea de cunoaştere, ci şi puterea sentimentelor patriotice, cu suişurile şi coborâşurile preaplinului inimii sale, care îl vor consacra în istoria neamului românesc de la sfârşitul veacului al XVIII- lea şi începutul secolului al XIX-lea.

Nu este, deci, o întâmplare, că aici s-a dăltuit, din vremuri îndepărtate, în stânca neclintită de pe malul Râului Doamnei, biserica rupestră, pe care a zugrăvit-o, atât de expresiv, în opera sa, Paul de Alep, secretarul Patriarhului Macarie al Antiohiei: *În mijloc e o veche biserică, mică dar frumoasă, despre care se spune că a fost ascunsă şi, apoi, descoperită de un sfânt ermit, căruia i s-a arătat în vis şi care, venind aici, o deschise. Vechile zugrăveli se pot încă vedea în ea şi, regulat, se face, aici, leturghia.*

Mi-am purtat, adesea, paşii pe uliţele satului Corbi, începuturile carierei mele de cercetător etnograf fiind prefigurat, încă din studenţie, când destinul a făcut ca, prin căsătoria surorii mele, să mă înrudesc cu una dintre cele mai onorabile familii ale satului, familia Groşanu: Vasile şi Elisabeta. Am fost adoptată de domniile lor cu simplitate şi căldură, cu bunătatea şi tandreţea unor oameni pentru care, a-şi pune sufletul în palmă şi a-l dărui unui oaspete drag face parte din

firescul vieții. M-au cucerit definitiv și, din acel moment, am devenit corbeancă, orice revenire ulterioară reprezentând bucuria regăsirii în familie.

Am cercetat tradițiile locale: *arhitectura* cu casele bogat decorate la stâlpii sălii, la cosoroabe și la capacul casei, cu foișoare cu fronton neoclasic și luminatoare; *portul popular*, cu marea lui diversitate, determinată de originea „pământeană" sau „ungurenească" a locuitorilor, de vârsta, starea socială sau civilă a acestora, de conjunctura temporală și economică a utilizării acestora; *ocupațiile* sătenilor, între care creșterea animalelor și pomicultura ocupă un loc important, priceperea și hărnicia lor evidențiindu-se în case și acareturi bogate, construite cu pricepere și spirit de buni gospodari; *industria casnică textilă*, care a dus la confecționarea unei mari diversități de plocade, pături, scoarțe și care a determinat dezvoltarea instalațiilor specializate de pe Râul Doamnei (dârste, pive și vâltori).

E ușor să-i cunoști și să-i iubești pe corbeni, oameni harnici, mândri și gospodari. Satul Corbi e un tărâm românesc cu gust de „acasă", unde miroase a pâine caldă și a lapte bun, unde toate ulițele duc la biserică și la sufletul celor care le străbat.

Satul Corbi este un tărâm de liniște și armonie, unde Râul Doamnei șoptește, ca o bunică, legende și povești doar de ea știute și pe care îți dorești mereu să le asculți. Le înțelegi fără cuvinte, un susur intens și proaspăt îți înfioară sufletul și îți curmă neliniștile.

Et in Arcadia ego, așa simt de fiecare dată când îmi amintesc de Corbi. Este *„casa mea la poale de munte"*, unde, mai bine de jumătate de mileniu, s-a scris istorie, s-a creat cultură, s-au întemeiat familii pentru care tradiția și faima locală au fost codul civil al existenței, transcris în monografii bogate, păstrate la loc de cinste, lângă icoana casei.

La ceas aniversar – 550 de ani de existență – sunt „acasă", alături de ai mei, de dumneavoastră, cinstiți săteni ai Corbilor de Piatră, așa cum voi fi mereu, cu gândul și sufletul meu de corbeancă!

Cercet. șt. **Filofteia Pally**,
Director general al Muzeului Viticulturii și Pomiculturii-Golești

C. Lansarea volumului «Corbi-Muscel – Monografie etnoculturală»

Elaborarea unui studiu de sinteză vizând originea şi evoluţia unei aşezări se circumscrie unei scheme conceptuale consacrate, în care sursele documentare certe reprezintă suportul incontestabil al „tratării" cu succes a unui „obiectiv" fixat într-o tematică prestabilită. Redactarea decurge, astfel, într-o succesiune firească până la epuizarea informaţiilor deţinute…

Cu certitudine, problema atât de controversată a originii corbeneşti a Corvineştilor n-ar fi fost consemnată în acest amplu eseu documentar consacrat Corbilor de Piatră, dacă platforma de lansare a ipotezei istorice ar fi fost una fragilă, generată de imaginaţia mai mult sau mai puţin fertilă, ori fertilizată prin legende, a unor istorici locali „programaţi" spiritualiceşte să transforme spaţiul lor existenţial într-un soi de ax mundi.

Argumentele evocate şi invocate de către următorii cercetători remarcabili din domeniul istoriei naţionale spre confirmarea apartenenţei familiei Corvineştilor la tărâmul mirific al Corbilor au pledat pentru includerea acestui capitol în prezentul studiu consacrat aşezării de pe Râul Doamnei, de la a cărei atestare documentară iniţială s-au împlinit, la 15 aprilie 2006, 550 de ani: **Camil Mureşanu** – membru al Academiei Române, inclus în rândul „nemuritorilor", prin teza «Istorie şi cunoaştere» motivatoare pentru întreaga sa operă ştiinţifică dominată de remarcabile studii de sinteză: «Istoria României», «Din istoria Transilvaniei», «Istoria Românilor», director al Institutului de Istorie „George Bariţiu" din Cluj-Napoca – îi consacră un articol special intitulat «Huniazii»; **Flaminiu Mârtzu** – doctor în drept, istoric şi arheolog prestigios al zonei Muscelului, cu o contribuţie esenţială în redactarea monografiei oraşului Câmpulung-Muscel, abordează, în studiile sale, şi «Originea argeşeană a lui Iancu de Hunedoara în lumina reconsiderării critice şi exhaustive a cronicii lui Bonfinius»; **Al. T. Dumitrescu** – director adjunct al Bibliotecii Academiei Române – indică, în articolul «Originea Corvineştilor», ca sat de origine al acestora: Hollokö – corespondentul semantic, în limba maghiară, al Corbilor de Piatră.

Consemnările lor reprezintă incitante modele de reflecţie asupra relaţiei dintre spaţiul matriceal al Corbilor de Piatră şi familia Corvineştilor care a intrat demn în istoria neamului românesc.

Nu trebuie omişi din seria celor ce au contribuit la elucidarea acestei „ecuaţii istorice nerezolvate integral", autorii «Monografiei comunei Corbi, judeţul Argeş», apărute în anul 1971, Ion N. Andreescu şi Ion A. Urecheanu care preferă prezumtivului, certitudinea unui indicativ verbal… Citez: „Iancu Corvin – cel mai mare general daco-roman de la împăratul Galeriu până la Mihai Viteazul, eroul creştinătăţii – s-a născut în Corbi." Fără comentarii !… [Op. cit., p. 45].

La baza concluziilor consemnate, au stat menţiunile istoricului şi umanistului italian **Antonio Bonfini** (c. 1434-1503), care, în capodopera sa, «Rerum hungaricarum decades», inserează consideraţii istorice fundamentale şi fundamentate despre români, printre ele şi cele referitoare la originea neamului Corvineştilor. Dictonul latin „Errare humanum est, perseverare diabolicum" poate fi invocat şi în acest caz !...

Pentru ca incertitudinea aceasta să nu devină ea însăşi istorie, l-am invitat, incitându-l, pe distinsul universitar doctor Spiridon Cristocea, director general al Muzeului Judeţean Argeş, cercetător de excepţie al spaţiului medieval din actualul judeţ şi nu numai, considerând că doar un specialist de talia sa are şansa istorică de a dezlega o „enigmă ne-nţeleasă": dacă au fost Cârstieneştii (atestaţi documentar anterior Corbilor !) vatra lui Iancu de Hunedoara, „dezgropând" cetatea de pe Coasta Frumoasă ale cărei contururi se citesc cu ochiul liber şi pe care timpul a îngropat-o neîndurător sub glie, iar eu, în calitate de coordonator al Oficiului judeţean Argeş pentru patrimoniul cultural naţional, am înscris-o pe Lista Monumentelor şi Siturilor Arheologice din România, cod 03A001, pentru a nu fi dată cu totul uitării...

Cetatea anonimă de pe Coasta Frumoasă – pentru că, vorba poetului, trebuia să poarte un nume – a fost „botezată" de către autorii controversatei monografii a Corbilor ca fiind <u>*Geridava*</u> (p. 27) – spre a o deosebi de o altă fortăreaţă antică învecinată – <u>*Gezidava*</u> – amplasată deasupra bisericii rupestre, aceasta fiind nici mai mult, nici mai puţin decât „cetatea de reşedinţă a lui Dromicherius", alias Dromichaites – de altfel, personaj istoric real, care, în anul 300 a. H., era „în conflict armat, ca şef al uniunii de triburi geto-dace din Câmpia munteană, cu Lysimachus, regele Traciei elenistice. Campania iniţiată de suveranul elenistic în nordul Dunării şi condusă de fiul său, Agathocles, se încheie cu un eşec: Agathocles este făcut prizonier de către căpetenia geto-dacă şi eliberat prin răscumpărare". În anul 292, „potrivit informaţiilor lui Diodor din Sicilia şi Pausanias, noua campanie iniţiată de Lysimachus în ţinuturile geto-dace eşuează, iar suveranul elenistic este făcut prizonier şi dus în reşedinţa lui Dromichaites – Helis (neidentificată până astăzi). În urma încheierii păcii (care stabilea Dunărea drept hotar) şi a căsătoriei lui Dromichaites cu fiica lui Lysimachus, regele Traciei îşi redobândeşte libertatea.". Şi pentru ca această „poveste" reală să capete culoare locală, monografiştii menţionaţi susţin că biserica rupestră ar fi fost „peştera secretă a aceluiaşi Drochimerius" ajuns la înalta demnitate de şef al unei puternice uniuni de triburi geto-dace.

Lăsându-vă plăcerea de a cunoaşte varianta corbenească a conflictului dintre Drochimerius şi Lizimachus, prin Monografia Corbilor [1971, p. 27], revin la necesitatea imperioasă de a da, prin cercetări arheologice sistematice, o identitate certă cetăţii feudale de pe Coasta Frumoasă a Cârstieneştilor, dezlegând, astfel, enigma unei origini care înalţă în istorie vatra Corbilor de Piatră. Acest demers

depinde, repet, într-o măsură considerabilă de apreciatul medievist Spiridon Cristocea, căruia îi doresc ca numele să-i fie asociat de Corbi, precum cel al celebrului arheolog german Schliemann de Troia.

Sorgintea călugărului cronicar **Naum Râmniceanu** suscită, de asemenea, dispute interminabile. Sub seducţia irezistibilă a învăluirii, într-o aură romantică, a ivirii sale pe lume, Naum Râmniceanu – potrivit micromonografiei «Comuna Jina, judeţul Sibiu», 1999 – şi-ar fi fixat această localitate ca leagăn natal, de unde ar fi fost adus, la vârsta de numai şase luni, de trupeştii săi părinţi, într-o desagă purtată pe şaua unui cal, străbătând potecile pitoreşti ale Carpaţilor, până în satul Corbii de Piatră – spaţiu atribuit, de către prestigioşi istorici literari (George Călinescu, Alexandru Piru, I. A. Chiţimia ş. a.), obârşiei cărturarului român.

Deşi în acest lanţ al incertitudinilor matriceale se înscrie şi **Nicolae Olahus**, pe care unii îl consideră pe nedrept „corbean get-beget" (op. cit., p. 6), de teamă că alocuţiunea mea riscă să ia proporţii, precum gripa aviară care va intra cu certitudine în istoria contemporană a Corbilor, pentru că s-a declanşat oficial la un moment aniversar, vă mulţumesc pentru atenţia cu care sper că aţi urmărit această intervenţie preliminară discuţiilor despre o carte din şi pentru eternitatea unei străvechi vetre de dăinuire românească din Muscel: Corbii de Piatră.

Lectori salutem !...

Prof. **Grigore Constantinescu**

D. Să păstrăm cu evlavie memoria înaintaşilor!

Sunt bucuros şi onorat că pot să particip la un eveniment de mare încărcătură emoţională: jubileul a 550 de ani de atestare documentară a Corbilor de Piatră – localitate care se identifică pe de-a-ntregul cu trecutul glorios al istoriei şi culturii noastre. Sunt onorat şi datorită faptului că iau parte la această sărbătoare a corbenilor alături de mari personalităţi româneşti ale zilelor noastre, care au adus şi aduc o contribuţie importantă la viaţa politică, religioasă şi culturală a acestor locuri mirifice, binecuvântate de Dumnezeu.

Apreciez în mod special bogata viaţă culturală desfăşurată în comuna Corbi de-a lungul timpului şi în prezent. Aici, flacăra culturii există dintotdeauna şi ea s-a transmis din generaţie în generaţie, oficial încă din 1906 când lua fiinţă instituţia căminului cultural intitulat sugestiv „Corvinul", în memoria unor înaintaşi care au scris o pagină nemuritoare în istoria românilor.

S-au împlinit de la eveniment, aşadar, o sută de ani, o cifră semnificativă pentru viaţa culturală de aici. Cred că este necesar ca numele Corvineştilor să îmbogăţească blazonul acestei instituţii remarcabile în viaţa spirituală a Argeşului.

Se împlinesc, de asemenea, 50 de ani de activitate artistică a fluierașilor din Corbi, actualmente Ansamblul folcloric „Ciobănașul " care a dus faima mișcării culturale argeșene pe scenele concursurilor naționale de amatori, obținând opt premii, dintre care două titluri de laureat și medalia de aur în confruntările cu formații similare din țară. Ansamblul „Ciobănașul" ne-a reprezentat cu cinste la zeci de festivaluri și concursuri, anual fiind ambasadorul nostru la întâlnirile artistice ale manifestărilor pastorale care se desfășoară în diverse zone ale țării.

Se cuvine ca la această aniversare semicentenară să-i felicităm pe neobosiții mesageri artistici și să le exprimăm omagiul sincer de caldă recunoștință!

Un alt succes al oamenilor de bine din Corbi este și derularea pe parcursul ■ 36 de ani a vestitei manifestări tradiționale „Rapsodia păstorească" reprezentând cartea de vizită ■ unei localități cu multe realizări culturale. Îmbucurător este și faptul că în toate satele componente ale comunei – la Corbi, dar și la Stănești, și la Corbșori, și la Poienărei – intelectualii, consilierii locali și Primăria își dau mâna și conlucrează în armonie pentru a întreține un climat de adevărată efervescență culturală.

Lucrarea colegului nostru, prof. Grigore Constantinescu, fiu al comunei Corbi, sugestiv intitulată „Corbi-Muscel, monografie etnoculturală", abia pornită înspre cititori, abordează idei interesante privind monumentele ecleziastice, familia Corvineștilor, viața pastorală, obiceiurile și folclorul, acordând spațiu important monumentelor de arhitectură, portului popular, coordonatelor culturale, graiului local, fiind o carte utilă pentru cei de azi, dar mai ales pentru cei care vor urma. Un merit important al monografiei constă în relevarea rolului determinant pe care l-a avut învățătorul patriot Ștefan Minculescu (1868-1953), dascăl onest al Școlii din Corbi, cu o contribuție primordială, de-a lungul a peste 35 de ani, la construirea localului destinat științei de carte, la dezvoltarea învățământului, la înființarea căminului cultural, la educarea moral-civică a sătenilor, la întocmirea monografiei „Comuna Corbi și locuitorii săi" (1922), de către cunoscutul folclorist muscelean Constantin Rădulescu-Codin. Cred că, de fapt, autorul moral al acestei prime lucrări monografice a Corbilor, dacă nu chiar și realizatorul ei, este învățătorul Ștefan Minculescu (bunicul actualului profesor Ion I. Ilinescu), intelectual care i-a oferit amănunțit informațiile esențiale necesare folcloristului.

Comuna Corbi are privilegiul să se înfățișeze celor interesați cu mai multe lucrări monografice meritând să fie luate în considerație. Apreciez în mod special contribuția profesorului Ion I. Ilinescu, strădaniile sale pentru așternerea în filele cărților a unor informații ample și imagini inedite în cadrul operelor de identitate a satului natal care vor rămâne dovada incontestabilă a unei munci perseverente și pasionate.

Merită felicitările noastre Administrația Locală, intelectualii satului și toți care au contribuit în decursul anilor ca viața cultural-artistică de la Corbi să fie la un nivel calitativ superior. O mențiune specială merită actualul primar, domnul

Mihai Ungurenuş, pentru tot ce a făcut să ne strângă, astăzi, aici, dar, mai ales, pentru mărturiile valoroase pe care le lasă urmaşilor.

Este cazul să menţionăm că au condus exemplar activitatea spirituală regretaţii dascăli Ştefan T. Minculescu, Constantin I. Andreescu, Ion A. Ilinescu, Ion N. Andreescu, Nicolae V. Mica, Ion T. Cicu, Ion I. Popescu, Maria Dudu, Nicolae Hera, Ion Maria, Ion Dinu şi contemporanii noştri: Ion I. Ilinescu, Dumitru I. Sturzeanu, Dumitru D. Sturzeanu, Gheorghe Il. Popescu; de anul trecut, directorul Căminului Cultural din Corbi este învăţătorul Andrei Bucur, căruia îi dorim multe realizări pe linia păstrării şi ducerii mai departe a patrimoniului existent în materie de cânt şi dans.

De asemenea, se cuvin calde aprecieri pentru talentaţii şlefuitori de frumuseţi Petre Achimoiu, Maria Popescu, Maria Rizea, Maria Nichita, Gheorghe Catană din Corbi, Maria Miu şi Alin Stoica de la Corbşori, Gheorghe Ungureanu şi Margareta Duţoiu din Stăneşti.

Sunt pe deplin mulţumit că atât eu, cât şi instituţia pe care o reprezint, Centrul Creaţiei Populare Argeş, colegii mei, am adus o contribuţie pe măsura capacităţii, a posibilităţilor şi aşteptărilor la realizările de până acum în domeniul culturii populare, al creaţiei şi mişcării artistice de amatori în Corbi!

Fie ca viitorul să ne rezerve noi dovezi ale strădaniei tuturor pentru îmbogăţirea vieţii noastre spirituale!

La mulţi ani!

Prof. **Costin Alexandrescu,**
Directorul Centrului Judeţean Argeş pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale

E. Instrucţia şi educaţia în satele Corbi şi Jgheaburi

În ceea ce priveşte trecutul său istoric, satul Corbi este unul dintre cele mai vechi sate ale ţării. Prima sa denumire a fost „Corbii de Piatră", locul deosebit de important unde se presupune că s-a născut Ioan Corvin – „cel mai mare general daco-roman de la împăratul Galeriu până la Mihai Viteazul, eroul creştinătăţii".

După unii cercetători, în secolele al XIV-lea şi al XV-lea, exista în domeniul Corbilor de Piatră un castel (între Slatina şi Bahna Rusului), unde, cu mult timp înainte de anul 1456, chiar în timpul domniei lui Mircea cel Bătrân, s-a născut Ioan Corvin („Iancu Sibiancu", „Iancu Voievod" sau „Ioanăş Vlahul"), acolo *în frumosul plaiu numit al Oii şi în cea mai frumoasă vale din toată Ţara Românească, unde soarele, răsărind dimineaţa, te priveşte drept în faţă cu toate razele lui purpurii* (Scriptores rerum Hungaricum, minores, colectos, Martinus Georgius Kovachich Senguiciensis, Budae, 1798, tom 1, pag. 335).

Atestarea documentară iniţială a satului Corbi datează din 15 aprilie 1456, când voievodul Ţării Româneşti, Vladislav al II-lea, „întăreşte" jupanului Mogoş satul Corbii de Piatră.

În continuare, voi prezenta câteva informaţii referitoare la evoluţia învăţământului în satul Corbi, localitate submontană care, în trecut, era formată din cătunele Piuă, Alexandria şi Sgheab.

Primul local de şcoală în satul Corbi a fost clădit în anul 1866, dar a ars în 1869. Un al doilea local de şcoală a fost ridicat în anul 1873.

La început, primul învăţător a fost preotul Ioan Hulea avându-l „monitor" pe Ioan Bucurescu, până când a venit, în 1876, învăţătorul Nicolae Găbrian, din Bughea. Ioan Hulea nu venea cu regularitate la şcoală, deoarece, ca preot, era preocupat de rezolvarea îndatoririlor bisericeşti, dar şi de cele sociale, specifice satului (se îngrijea de moşia corbenilor până la împărţirea acesteia, între anii 1882 şi 1883, arendaş fiind Paul Anton din Câmpulung-Muscel).

Succesorul învăţătorului N. Găbrian a fost Aneta N. Andreiaş din Corbşori, în perioada 1880-1897.

O etapă importantă în dezvoltarea învăţământului din satul Corbi a constituit-o venirea, în anul 1897, a învăţătorului **Ştefan T. Minculescu**, fiul preotului Toma Minculescu din comuna Brătieni (azi, Brăduleţ), judeţul Argeş. Precizăm că Ştrefan T. Minculescu a intrat în învăţământ, în anul 1888. La numirea sa în Corbi, şcoala avea numai un post didactic, dar, prin eforturile sale deosebite, prin aplicarea obligativităţii elevilor de a frecventa cursurile şcolare, s-au mărit efectivele de elevi, creându-se, astfel, posibilitatea înfiinţării a încă trei posturi didactice. Atunci şcolii i s-a atribuit titlul de „tip urban", fiind înzestrată şi cu cel mai bogat material didactic din judeţul Muscel.

Intelectual autoritar, ferm şi perseverent, învăţătorul Ştefan T. Minculescu a obţinut aprobarea pentru construcţia unui local nou de şcoală în Corbi, pe terenul rezervat ridicării unui Ocol Silvic. În acest sens, a intervenit personal la Spiru Haret, ministrul Învăţământului Public, ajungând până la Ministerul Domeniilor – Casa Pădurarilor, de unde a luat aprobarea ca terenul respectiv să fie destinat exclusiv construcţiei şcolii. Astfel, în anul 1906 a fost edificat un local frumos de şcoală, cu trei săli de clasă, cancelarie şi bibliotecă. Noul local de şcoală dispunea de curte (în suprafaţă de 500 metri pătraţi) pentru recreaţia copiilor, grădină (4.200 metri pătraţi) şi teren experimental (3,50 ha), la care se vor adăuga 8,50 ha împroprietărire în câmp, la 2,5 km distanţă de sat.

Din anul 1904 şi până la pensionare, în 1932, Ştefan Minculescu a fost preşedintele Cercului Cultural al învăţătorilor din comunele Corbi, Corbşori, Stăneşti, Domneşti şi Nucşoara.

Împreună cu colegii de şcoală, cu Administraţia Locală şi sătenii, înv. Ştefan T. Minculescu a activat cu responsabilitate civică pentru construirea Primăriei comunei Corbi, dobândirea izlazului şi a poienilor necesare păşunatului

animalelor, înfiinţarea Parohiei „Alexandria", a Cooperativei de Consum „Mioriţa", a Băncii Populare „Victoria", a pieţei, târgului duminical, precum şi introducerea apei potabile în centrul comunei.

Despre activitatea social-culturală a înv. Ştefan Minculescu, remarcabilul folclorist muscelean Constantin Rădulescu-Codin menţiona în monografia „Comuna Corbi şi locuitorii săi" (anul 1922): *O muncă de laudă a desfăşurat şi desfăşoară, pentru binele satului, învăţătorul, de o modestie rară, Ştefan Minculescu. Prin conferinţe, cercuri culturale, bănci, comitet şcolar, serbări cu teatru sătesc, grădină şcolară ş.a. , Domnia Sa s-a străduit, zi de zi, să ridice poporul, ca stare culturală şi materială. A avut şi mulţumiri că i s-au recunoscut meritele, fiind medaliat cu «Răsplata Muncii» pentru învăţământ.*

De asemenea, publicaţia „Omagiu învăţătorilor pensionari din judeţul Muscel" (29 octombrie 1933) preciza: *Ştefan Minculescu a fost omul care, în comuna Muşăteşti, a activat mult în direcţia serbărilor şcolare şi i-a dat concursul lui Constantin Dobrescu-Argeş pentru înfiinţarea unei tipografii şi biblioteci. Apoi, venit în Corbi, prin înrâurirea sa, a stăruit pentru construcţia unui local de şcoală, cel mai frumos din judeţ în acel timp, care a fost terminat în 1906. Şcoala, neavând teren pentru grădiniţă, dânsul a stăruit în a obţine de la Stat un teren de 44 ari, situat chiar împrejurul şcolii, care formează grădina şcolară. În această grădină a cultivat cu elevii legume şi puieţi de pomi, lucru pentru care a fost premiat de Casa Şcoalelor.*

Un merit pe plan cultural şi obştesc al acestui dascăl patriot a fost acela de a fi înfiinţat, în Corbi, un Cămin Cultural „Corvin", dar şi faptul că a procurat mult material de folclor pentru cartea „Monografia judeţului Muscel" a lui Rădulescu-Codin, pentru partea în care se vorbeşte despre comuna Corbi (...). Deci, prin întreaga sa activitate, a fost înzestrată comuna cu multe aşezăminte de folos obştesc.

În timpul Primului Război Mondial, numai doi învăţători conduceau activitatea instructiv-educativă: Ştefan Minculescu şi Ion Răduţoiu, din Corbi.

Printre primii învăţători ai şcolii, îi amintim pe: Ioan Bucurescu, Alexe Arnăuţoiu, Apostol Stere Bizon, Dumitru N. Ştefănescu, I.Vişoiu, N. Găbrian, I. R. Popescu, Aneta N. Andreiaş, Ştefan T. Minculescu, Gheorghe Bunescu, I. Sinescu, Ion I. Răduţoiu, Filofteia Păcescu, Maria N. Ionescu (Hera), Dumitru D. Stanciu, Ion G. Mărtoiu, Constantin I. Andreescu, Ion Năstase. Ulterior, au urmat alte serii de învăţători şi profesori, care s-au ocupat, cu aceeaşi pasiune şi responsabilitate, de instruirea şi educarea copiilor din satul Corbi.

La şcoală se preda şi lucru manual: la băieţi, împletituri din papură şi răchită, îmbrăcarea sticlelor şi obiecte cioplite din briceag, iar la fete: împletituri, croşetături şi cusături.

În primăvara anului 1962, localul de şcoală, construit în 1906, a fost demolat, iar pe locul respectiv a început construcţia unui nou şi spaţios edificiu de

învățământ, care s-a finalizat in anul 1963. Astfel, începând cu anul școlar 1963-1964, copiii corbenilor au avut posibilitatea să studieze într-un modern local de școală, construit în timp record.

Mai târziu, noului local i s-au adăugat două săli de clasă și două laboratoare.

Actualul local de școală dispune de zece săli de clasă, trei laboratoare (de biologie, fizică-chimie, informatică), o bibliotecă, două birouri (pentru director și secretar), cancelarie pentru profesori și spațiu pentru arhivă.

În anul de învățământ 2005-2006, la Școala din Corbi au fost înscriși și au frecventat cu regularitate cursurile școlare 101 elevi, la clasele I-IV, și 116 elevi, la clasele V-VIII. Procesul instructiv-educativ a fost asigurat de cinci învățători și 12 profesori calificați.

Precizăm și capacitatea de extindere a școlii: clasele I-IV și I-VII: anii 1838-1964; clasele I-VIII: 1964-1982; clasele I-X: 1982-1990; clasele I-VIII: 1990 până în prezent.

De-a lungul timpului, școala a fost coordonată de directorii: Ștefan T. Minculescu, Constantin I. Andreescu, Ion Năstase, Ion N. Andreescu, Ion A. Ilinescu, Cornel Ghițescu, Nicolae V. Mica, Nistor I. Nistorescu (anii 1958-1963), Ion M. Trică (1963-1974), Paul Nichita (1974-1984, 1989-1997), Ion I. Ilinescu (1984-1989), Cornel-Cetinel Andreescu (din 1997 și în prezent).

La școala actuală cu clasele I-VIII din Corbi au predat și s-au ocupat, în bune condiții, de activitatea instructiv-educativă, noi cadre didactice, iar, odată cu înființarea învățământului obligatoriu de șapte, de opt și, apoi, de zece ani, au învățat în acest spațios lăcaș și elevi din comunele Nucșoara și Brăduleț, care, ca toți corbenii, au devenit cetățeni de nădejde ai patriei noastre.

Prof. **Cornel-Cetinel Andreescu,**
director al Școlii cu clasele I-VIII din satul Corbi,
director coordonator școlar al comunei Corbi
(27 mai 2006)

3. Instantanee de la simpozionul „Corbi – pagini de istorie şi cultură"

Corbeni şi oaspeţi urmărind conţinutul ineditului simpozion
(27 mai 2006)

La festivitatea jubiliară din 27 mai 2006, primarul Mihai Ungurenuş a acordat *Diploma de cetăţean de onoare al satului Corbi* unor personalităţi de prestigiu pentru *importanta contribuţie materială şi spirituală la dezvoltarea străvechii vetre de dăinuire românească din Muscel: Corbii de Piatră, cu prilejul aniversării a 550 de ani de la atestarea documentară din 1456 aprilie 15.*

Nominalizăm: ***Nicolae Văcăroiu*** – preşedintele Senatului României, ***Î.P.S. Teofan*** – Arhiepiscopul Craiovei şi Mitropolitul Olteniei, ***Gheorghe Savu*** – general de brigadă în Ministerul Apărării Naţionale, ***Stelian I. Bănăţeanu*** – director general în Ministerul Economiei şi Finanţelor, ***Constantin Nicolescu*** – preşedintele Consiliului

Judeţean Argeş, ***P.S. Calinic*** – Episcopul Argeşului şi Muscelului, ***Costin Alexandrescu*** – directorul Centrului Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş, ***Spiridon Cristocea*** – director general al Muzeului Judeţean Argeş, ***Filofteia Pally*** – director general al Muzeului Viticulturii şi Pomiculturii – Goleşti, ***Grigore Constantinescu*** – cercetător la Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş, ***Constantin Cârstoiu*** – ziarist şi folclorist argeşean, jurnalist ***Mircea Pally*** – corespondent la „Radio România Actualităţi" pentru judeţul Argeş, ***Valeria Smadea*** – consilier la Direcţia Judeţeană Argeş pentru Cultură, Culte şi Patrimoniul Cultural Naţional, ***Dumitru Chivereanu*** – inginer la Facultatea de Hidrotehnică a Universităţii Politehnice din Timişoara, ***Vasile Tărciatu*** – director al Direcţiei de Evidenţă a Populaţiei din Timişoara, ***Ignatie Gorunescu*** – stareţul Mânăstirii Corbii de Piatră, ***Petre I. Achimoiu*** – animator al vieţii culturale din satele Corbi şi Jgheaburi, prof. ***Ion I. Ilinescu*** – autor de lucrări monografice, ing. ***Constantin Samoilă***, prof. ***Dumitru I. Sturzeanu***, preot ***Dumitru-Victor Sturzeanu***, înv. ***Gheorghe Il. Popescu*** şi preot ***Gicu Răducu***.

Înalt Preasfinţitul Teofan, Arhiepiscopul Craiovei şi Mitropolitul Olteniei, mulţumind pentru conferirea Titlului de „Cetăţean de Onoare al satului Corbi"
(27 mai 2006)

La iniţiativa Consiliului Judeţean Argeş, cu prilejul primei ediţii a manifestărilor, din 7-9 septembrie 2007, denumite „Sărbătorile Argeşului şi Muscelului", Înalt Preasfinţitul Teofan, Mitropolitul Olteniei, personalitate religioasă care face onoare judeţului şi ţării noastre, a primit şi distincţiile: „Cetăţean de Onoare al judeţului Argeş" şi „Fiu al Argeşului".

4. Câteva materiale ilustrative dedicate jubileului corbenilor

Placheta comemorativă dedicată celor 550 de ani de la prima atestare documentară a satului Corbii de Piatră (2006)

Cocarda manifestărilor cultural-educative din 27 şi 28 mai 2006

PRIMĂRIA COMUNEI CORBI
JUDEŢUL ARGEŞ

DIPLOMĂ

PRIMĂRIA COMUNEI CORBI CONFERĂ TITLUL DE

CETĂŢEAN DE ONOARE AL SATULUI CORBI

DOMNULUI

PENTRU IMPORTANTA CONTRIBUŢIE MATERIALĂ ŞI SPIRITUALĂ LA DEZVOLTAREA STRĂVECHII VETRE DE DĂINUIRE ROMÂNEASCĂ DIN MUSCEL: CORBII DE PIATRĂ CU PRILEJUL ANIVERSĂRII A 550 DE ANI DE LA ATESTAREA DOCUMENTARĂ DIN 1456 APRILIE 16.

27-28 MAI 2006

PRIMAR,

Diploma cu titlul de „Cetăţean de Onoare al satului Corbi"

5. Identitate naţională în context european: Festivalul cântecului, jocului şi portului popular, desfăşurat la 28 mai 2006, în comuna Corbi (imagini elocvente cu activităţile cultural-artistice prezentate în faţa Căminului Cultural din Corbi)

Oaspeţi dragi şi localnici urmărind cu încântare conţinutul şi frumuseţea amplului spectacol muzical-coregrafic axat pe nemuritoarele obiceiuri şi tradiţii ale păstoritului montan

***Corul elevilor Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi** – remarcabil colectiv artistic – interpretând nemuritoarea „Baladă ciobănească", de prof. Alfons Popescu.*
Dirijor: neobositul îndrumător cultural Petre I. Achimoiu
(28 mai 2006, a XXXVI-a ediţie a sărbătorii folclorice tradiţionale „Rapsodia păstorească" din comuna Corbi)

***Fluieraşi corbeni** transmiţând frumuseţi folclorice pastorale*

***Formaţia de fluieraşi a Asociaţiei Culturale Săteşti „Murmurul Vâlsanului" din Galeş, comuna Brăduleţ (Argeş)**, remarcându-se prin autenticitate în interpretarea cântecelor populare tradiţionale*

Tineri fluieraşi din Jina (Sibiu)
redând nostalgia peregrinărilor ciobăneşti ale străbunilor

Membrii Ansamblului folcloric „Cheile Olteţului" din Polovragi, judeţul Gorj,
sunt neîntrecuţi în executarea cântecelor ciobăneşti

Jucaţi iute şi-apăsat
Cum e din bătrâni lăsat!
Formaţia de dansuri populare a Ansamblului „Ciobănaşul" din Baia de Fier (Gorj)

Jucaţi, fete şi flăcăi,
Ungurica-n pas de doi!
Echipa mixtă de dansuri populare a Ansamblului folcloric „Bujorel de munte" din Berevoeşti (Argeş)

I.

2.

Foaie verde, siminoc,
Haideţi, fetelor la joc!

Formaţia de dansuri populare (foto 1 şi 2) din Polovragi-Gorj

Mândru-i jocu-ardelenesc!

Dansatorii populari din Jina (Sibiu)

Jucaţi, fete şi flăcăi,
Cum se joacă pe la noi!
Dansatorii populari din satul Galeş, comuna Brăduleţ (Argeş)

I.

2.
Joacă-mă, bădiţă, bine,
Că, la vară, vin cu tine.
Să-mi dai caş, să-mi dai jintiţă,
Eu să-ţi dau dulce guriţă!

***Formaţia mixtă de dansuri populare a Ansamblului folcloric „Ciobănaşul" din Corbi (foto 1 şi 2) aduce totdeauna pe scenă optimism şi eleganţă artistică** (2006)*

Talentaţii dansatori populari ai Şcolii din Corbşori (comuna Corbi)

***Micuţii dansatori populari** Valentin Dragomir şi Alexandra Andreiaş din Corbşori se mândresc, pe bună dreptate, cu portul tradiţional muscelean (2006)*

***Grupul vocal al Ansamblului folcloric „Dor" din Băbeni (Vâlcea),** în plină evoluţie artistică*

Măiestrie artistică. **Renumitul grup vocal bărbătesc „Doruri muscelene” din satul Văcarea, comuna Mihăeşti (Argeş) interpretând bijuterii folclorice româneşti**

Acurateţe artistică. **Grupul vocal femeiesc al Ansamblului folcloric „Bujorel de munte” din Berevoeşti-Argeş**

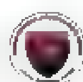

Grupul vocal „Mioriţa" al Căminului Cultural din Corbşori (comuna Corbi)
prezentând comori folclorice din satul natal

2.
***Grupurile vocale femeiesc şi bărbătesc (foto 1 şi 2) ale Ansamblului folcloric „Ciobănaşul" din Corbi** încântând cu melodii populare generatoare de reală trăire şi simţire românească*

CONSILIUL JUDEŢEAN ARGEŞ

Diploma de Excelenţă acordată Consiliului Local şi Primăriei din comuna Corbi

XI. IMAGINI RELEVANTE DIN SATELE COMPONENTE ALE COMUNEI CORBI

Fiecare sat, care se respectă ca atare, există pentru sine în centrul unei lumi și are frumoasa mândrie de a fi puțin mai altfel decât celelalte.

Fiecare sat vrea să rămână el însuși, nu vrea să dicteze celorlalte nici gustul, nici reguli de comportare...

(Lucian Blaga – *Elogiul satului românesc*)

1. Stănești și Poduri

Toponimul ***Stănești*** are, la origine, eponimul ***Stan*** + sufixul – ***ești***, care indică organizarea socială pe bază de obște a așezării.

Satul Stănești apare inițial în hrisovul voievodului Radu cel Mare din 19 iunie 1502, prin care se întărește o ocină lui Mogoș și fratelui său Nanciul, atestată încă de pe vremea domniei lui Vlad Călugărul (1482-1495). (Grigore Constantinescu „Corbi-Muscel", monografie etnoculturală, Pitești, 2006).

Toponimul ***Poduri*** indică așezarea localității pe o terasă a Râului Doamnei, formă de relief mai ridicată, asemănătoare unui pod.

În trecut, satele Poduri, Stănești și Pârâiești alcătuiau comuna Stănești.

Harta localității Stănești, *publicată în anul 1984, în schița monografică „Satul Stănești, județul Argeș" (autori: Nicolae Hera și Gheorghe Ungureanu)*

Localul Şcolii cu clasele I-VIII din Stăneşti *construit în perioada 1937-1939, după proiectul renumitului arhitect muscelean Dimitrie Ionescu-Berechet (imagine din februarie 2008)*

Menţionăm că învăţătorul, revizorul şcolar şi inspectorul general al învăţământului primar din Stăneşti-Muscel (perioada 1903-1938), Mucenic Comăndăşescu, s-a implicat cu înalt simţ civic, împreună cu alte cadre didactice (Constantin Crinu, Nicolae Vitan, Ioan Gh. Comandaşu) şi locuitorii stănişani, în construirea acestui nou local de şcoală.

În prezent, unitatea modernă de învăţământ are şase săli de clasă, cabinet de informatică, cancelarie, cameră pentru arhivă, iar în faţa clădirii – un parc cu arbori şi arbuşti dendrologici.

În anul 2006 au fost realizate încălzirea centrală a sălilor de clasă, un grup sanitar şi o instalaţie electrică noi, precum şi tâmplăria de termopan.

Localul Şcolii primare din Pârâieşti, satul Stăneşti, *a fost edificat în anul 1929 şi are două săli de clasă şi cancelarie dotate cu mobilier şi material didactic (imagine din iunie 2007)*

Între anii 1934 şi 1948, unitatea şcolară a funcţionat şi cu clasele V-VII ale învăţământului supraprimar. În acest aşezământ public, cadrele didactice au instruit şi educat, de-a lungul timpului, numeroase generaţii de elevi, care, ulterior, s-au afirmat profesional în sectoare importante ale învăţământului, economiei şi culturii. Exemplificăm: Ion Gh. Moise, Victor Z. Lixandru, Ion Gh. Ungurenuş, Doina Dudu, Gheorghe T. Scărlătescu, Ion Gh. Buceloiu, Gheorghe Gh. Ungurenuş, Stelian Popescu, Victor Mira, Ion Mihai, Maria A. Sandu, Gheorghe Gh. Buceloiu, Victor Vitan, Nicolae Dejanu, Ion T. Bălăşoiu etc.

Imaginea actuală a Căminului Cultural din Stăneşti
(2008)

Instituţia Căminului Cultural din Stăneşti a luat fiinţă în anul 1924 purtând denumirea „Picior de plai". Prin îndrumarea Fundaţiei Culturale din Bucureşti, condusă de Dimitrie Gusti, profesor universitar de sociologie, stănişanii, în perioada 1934-1936, au construit actualul local de cultură cu o remarcabilă arhitectură tradiţională musceleană.

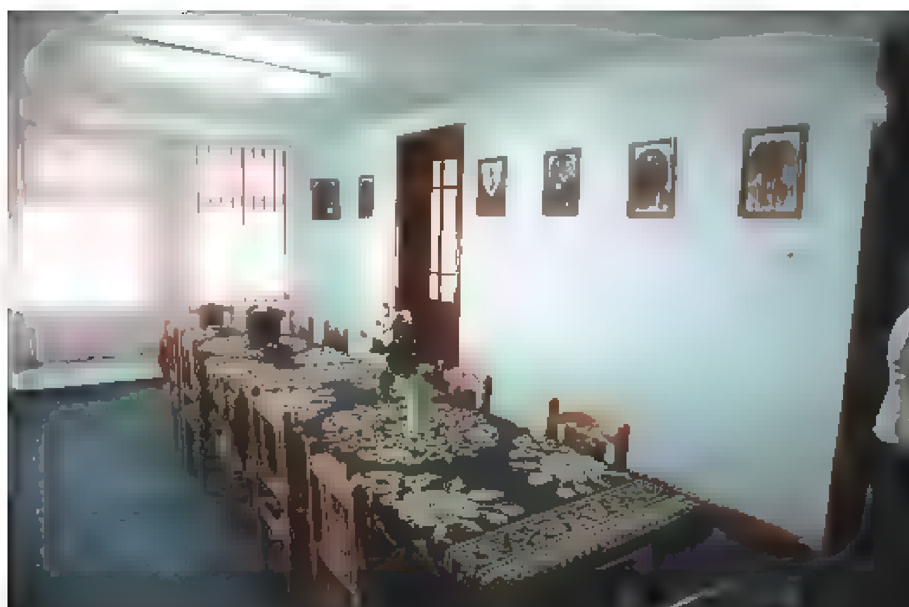
La inaugurarea din anul 1936, edificiul cultural a primit numele: „Marele Voievod Mihai".

În 2006, prin strădania primarului Mihai Ungurenuş, localul căminului cultural a fost renovat, oferind în prezent condiţii calitativ superioare pentru desfăşurarea activităţilor artistice şi educative.

Cu sprijinul Consiliului Judeţean Argeş, în anul 2006, în incinta Căminului Cultural din Stăneşti, s-a înfiinţat un Punct important de informare turistică, având competenţa teritorială în zona comunelor Corbi, Nucşoara, Domneşti, Pietroşani, Coşeşti, Dârmăneşti, Miceşti, Mălureni, Muşăteşti şi Brăduleţ.

Cocheta sală de festivităţi a Căminului Cultural din Stăneşti,
renovată în anul 2006

Interiorul unei săli de lucru la sediul Căminului Cultural din Stăneşti
(iunie 2007)

Aspect din interiorul Punctului de informare turistică din Stăneşti, comuna Corbi
(În activitatea cotidiană, Raluca I. Argeşeanu)
– 10 martie 2008 –

Datorită bazei materiale modernizate, în edificiul cultural din Stăneşti s-a desfăşurat, la finele anilor 2006 şi 2007, două faze zonale (ediţiile a 26-a şi a 27-a) ale Festivalului „Florile dalbe" – datini de Crăciun şi Anul Nou.

Ampla manifestare educativă a fost organizată de Consiliul Judeţean Argeş, Centrul Judeţean pentru Conservarea şi Promovarea Culturii Tradiţionale Argeş, Inspectoratul Şcolar al judeţului Argeş, Asociaţia Folcloriştilor argeşeni „C. Rădulescu-Codin", Primăria din comuna Corbi şi Căminul Cultural din Stăneşti.

În zilele de 10 decembrie 2006 şi 16 decembrie 2007, la activităţile folclorice şi religioase tradiţionale au participat grupurile şi ansamblurile şcolilor şi căminelor culturale din: Albeştii de Argeş, Aninoasa, Arefu, Berevoeşti, Ciofrângeni, Corbeni, Corbi, Corbşori, Curtea de Argeş, Domneşti, Galeş (Brăduleţ), Godeni, Muşăteşti, Pietroşani, Poieniţa (Băileşti), Retevoieşti (Pietroşani), Slatina (Nucşoara), Stăneşti, Valea Danului şi Valea Iaşului.

Pentru etapa judeţeană finală de la Curtea de Argeş (din 22 decembrie 2007), a Festivalului de datini de Crăciun şi Anul Nou, comuna Corbi a fost promovată, pe 16 decembrie 2007, cu: grupul de colindătoare al Căminului Cultural din Corbi (instructor: Maria Popescu), grupul de colindătoare, însoţit de fluieraşi, al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi (instructori: Andrei Bucur şi Traian Ciuculescu), grupurile de urători şi de colindători ale Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori (instructori: Maria Miu şi Alin Stoica) şi grupul de colindătoare al Şcolii cu clasele I-VIII din Stăneşti (instructori: Costina Ciobanu, Gabriela Ioniţă şi Elena Zevedei).

Subliniem faptul că, în frumosul port popular, grupul de colindătoare de la Corbi (având în componenţa sa pe: Maria I. Popescu, Daniela Sturzeanu, Cristina

Geambaşu, Cornelia Moroiu, Elena D. Mogoiu, Valentina Deaconu, Doina I. Prodea, Gabriela Belu, Maria Gh. Precup, Elena M. Catană şi Marina Săvescu) a adus, în zilele de 16, 20 şi 22 decembrie 2007, spiritul autentic al sărbătorilor de iarnă, în localităţile: Domneşti (la emisiunea televizată a postului West Line), Piteşti (în faţa autorităţilor judeţene şi ■ primarilor argeşeni), Bucureşti (în cadrul programului cultural, din 14 decembrie 2007, organizat, în scop umanitar, de Fundaţia „Reporter" ■ D.D.Tv. şi la spectacolul desfăşurat în prezenţa unor deputaţi şi senatori din Parlamentul României) şi, evident, la Curtea de Argeş, la încheierea festivalului „Florile dalbe".

Din repertoriul colindătorilor Căminului Cultural Corbi, menţionăm cântecele: „Astăzi, Preasfânta Maria", „Creştinilor, noi astăzi!", „Nouă azi ne-a răsărit", „Aseară pe-nserate", „Cerul şi Pământul", „Nu e noapte mai frumoasă!".

Ca în realitatea folclorică şi religioasă tradiţională, toate grupurile vocale şi corale argeşene, colindătorii, pluguşoarele, sorcovele şi irozii s-au remarcat printr-o evoluţie optimistă, specifică fiinţei noastre naţionale, iar atmosfera şi costumaţia adecvată au sugerat admirabil veşnicia sărbătorilor ninse de ani.

Momente pline de frumuseţi aducând în actualitate preţuirea pentru tot ce înseamnă rădăcini strămoşeşti şi tradiţie, continuitate şi valoare folclorică autentică.

Nestemate ale neamului românesc care însoţesc mersul spre eternitate…

Câteva imagini realizate la Căminul Cultural din Stăneşti şi Casa de Cultură din Curtea de Argeş, în cadrul celei de a 27-a ediţii a Festivalului „Florile dalbe" (16 şi 22 decembrie 2007)

Grupul de colindătoare al Căminului Corbi ducând mai departe nemuritoarele noastre obiceiuri de Sărbători *(22 decembrie 2007, Curtea de Argeş)*

Grupul de colindătoare al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbi

Grupul de colindători al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori

Grupul de colindătoare al Şcolii cu clasele I-VIII din Stâneşti

Monument de arhitectură ecleziastică, Biserica „Sfânta Treime" din parohia Stăneşti
a fost construită între anii 1831 şi 1834
(imagine, 2007)

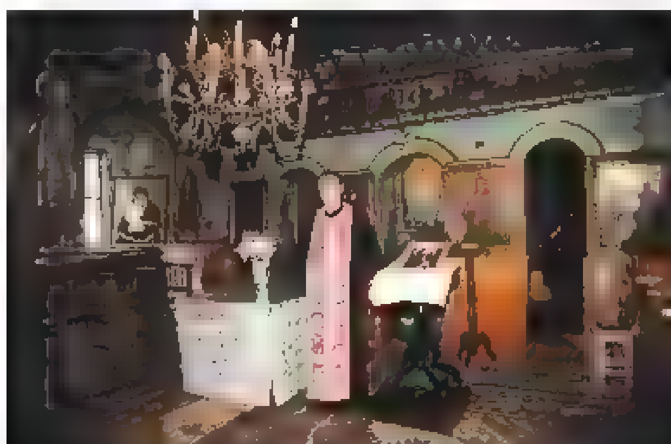
Din pictura originală în frescă, se conservă tabloul votiv conceput în stil realist, ctitorii fiind înfăţişaţi în costume ţărăneşti tradiţionale.

Pe 2 decembrie 2007, s-a resfinţit Biserica „Sfânta Treime" din parohia Stăneşti, cu pictura (interioară şi exterioară) restaurată de pictorul Ioan Darida, împreună cu o echipă de specialişti din Bucureşti.

Alături de P.S. Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, la eveniment au participat părintele consilier Caliopie Ichim, părintele profesor Vasile Sorescu, părintele Protopop Adrian Ionescu, un sobor de preoţi din parohiile învecinate, primarul comunei Corbi, Mihai Ungurenuş, şi foarte mulţi credincioşi. Cu acest prilej, părintele paroh Alen Ion Preda a fost numit iconom stavrofor.

Noul ctitor al bisericii a fost dl. Horia Roşu, generos om de afaceri din Bucureşti, îndrăgostit de aceste meleaguri mirifice submontane, care a finanţat întreaga lucrare.

După multă trudă şi stăruinţă, sfântul lăcaş de rugăciune din Stăneşti şi-a recăpătat frumuseţea şi autenticitatea de odinioară.

Aspect din interiorul Bisericii „Sfânta Treime" din Stăneşti
(în imagine: preotul paroh Alen Ion Preda; iunie 2007)

Cruce veche de piatră amplasată în cimitirul Bisericii „Sfânta Treime" din Stăneşti

Crucea de mormânt aparţine veteranului Ion A. Graor din satul Poduri, vrednic ostaş în Războiul pentru cucerirea Independenţei de Stat a României în anii 1877-1878.

Săteanul Ion A. Graor (contingentul anului 1875) a fost înrolat în Compania 5 a Batalionului 2 Dorobanţi Muscel din Regimentul 4 Argeş.

Conţinutul textului inscripţionat pe cruce: *„Aici odihneşte veteranul Graur A. Ion, comp. 5, contige. 1875, bata. 2 Muscel, regimentu' 4 Argeş. Luptător pentru Independenţă în luptele de la PLEVNA din '77-'78. Căsătorit legitim".*

În continuarea textului sunt consemnate versurile:

Toată lumea-i cu noroc,
Numai Plevna arde-n foc
Cu-Osman paşa la mijloc.
Cobori, Doamne, pe pământ,
Să vezi Carol ce-a făcut!
Numai tun, puşcă-a avut
Şi pe turci mi i-a bătut.

Dimensiunile crucii: înălţimea = 153 cm, lungimea braţelor orizontale = 54 cm, lăţimea la bază = 40 cm, lăţimea sub braţele laterale = 20 cm şi grosimea = 15 cm.

Pe capitelul crucii de piatră se distinge efigia renumitului dorobanţ român de la 1877, având căciula cu pană de curcan. Pe căciulă este inscripţionată reflecţia religioasă „*Nimic fără Dumnezeu*".

Biserica veche, construită în anul 1816, în cătunul Pârâieşti (satul Stăneşti),
purtând hramul „Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil". Monumentul de arhitectură ecleziastică a fost pictat în zilele M.S. Carol I şi ale Î.P.S. Mitropolit D.A. Conon (imagine din 2007)

Localul Magazinului cooperației de consum din Stănești
(2007)

Localul actual al Magazinului S.C. „Com. Florinex" S.R.L. din Stănești,
construit, în stil arhitectonic tradițional, în anul 1990
(16 martie 2007)

Arhitectura din Stăneşti

În trecut, *tipul vechi de casă joasă* din Stăneşti avea temelia groasă, din stejar cioplit din trunchiuri întregi, pereţii din bârne, acoperişul din şiţă de brad. Fără pivniţă, cu prispa în faţă, locuinţa se compunea din tindă şi o cameră de locuit, cu tavanul din scânduri încheiate în „scoc". În locul pardoselii de lemn, pe jos era pământ bătut şi lustruit cu lut galben.

Pe la sfârşitul secolului al XX-lea a apărut *tipul de casă mai înaltă*, cu fundaţia din zid de bolovani, cu pivniţă, două camere şi o tindă între ele, cu sală în faţă.

Familiile mai înstărite aveau *case cu foişor*, cu două camere şi pivniţă (la subsol). În perioada interbelică, locuinţele aveau fundaţia tot din bolovani, dar pereţii celor trei camere erau din cărămidă.

În prezent, stănişanii au *casele noi* deja cu două niveluri, cu temelie solidă din piatră şi beton, pereţi din cărămidă, cu verandă şi acoperişul din ţiglă sau tablă. Camerele sunt dotate cu sobe de teracotă, pardoseală din scândură sau parchet, baie, grup sanitar şi aparatură electrocasnică modernă.

În curţile gospodăriilor se află magazii şi grajduri.

Casă veche, de lemn, învelită cu şiţă, construită în anul 1914,
în Stăneşti (Pârâieşti)
*(Proprietar: familia **Vasile şi Elena Nicolae**)*

Casă construită în anul 1926, în Stăneşti (centru).
*Cu o remarcabilă arhitectură musceleană, imobilul a aparţinut învăţătorului **Ion Gh. Comandaşu***
(imagine, 2007)

Casa familiei Mihai şi Maria Ungurenuş din Stăneşti.
Construcţia a fost ridicată în anul 1937 şi renovată în 1986.
Gospodăria dispune de un splendid spaţiu verde

***Casă musceleană construită în anul 1928**, care a aparţinut familiei **Gheorghe şi Salomeia Mărtoiu.** Imobilul a fost renovat de familia **ing. Dan-Marius Andreescu**, iar în prezent noul proprietar este familia **Horia Roşu** din Bucureşti*
(Stăneşti, 2005)

Imobil construit în anul 1980, aparţinând familiei prof. Romel Stăncioiu

Imobil (cu parter şi etaj) construit în anul 1982, în Stăneşti.
*Proprietar: familia preotului **Gicu şi Florina Răducu***
(imagine din 16 martie 2007)

Portul popular muscelean din Stăneşti şi Poduri – frumuseţe şi creativitate artistică

Structura morfologică, decorativă şi cromatică a *costumului popular femeiesc*, de odinioară: *ie* din pânză de bumbac, cu „râuri" la mâneci, piept şi poale, *fotă* ţesută în războiul tradiţional, *basma* înflorată, *maramă* albă, de borangic, *ştergar* alb lung, înfăşurat pe sub bărbie (specific femeilor în vârstă), *broboadă* din lână, *vestă* îngustă, *sarică* albă şi miţoasă, *opinci, ghete* cu „borul" înalt (ghete de mireasă).

În trecut, *bărbaţii* purtau: *pălărie* cu bor lat, *căciulă* înaltă, *cioareci* din dimie albă, strâmţi pe picior, *cămaşă* albă, din pânză de cânepă sau de in, *chimir* sau *curea* din piele, *vestă* scurtă, *zeghe* din pănură ţesută în casă şi dată la piuă, *pieptar* înflorat, din piele de oaie, *cojoc* lung, iar mai târziu: *pălărie mocănească*, mică şi rotundă, cu bor îngust, *căciulă* ţuguiată, de formă sferică.

Este necesar ca *portul popular tradiţional* – marcă pregnantă a identităţii noastre spirituale – să se bucure, şi în prezent, de aceeaşi preţuire în cadrul întregii comunităţi rurale argeşene şi naţionale.

În tradiţionale costume populare, stănişani la hora satului, în anul 1930
(Instantaneu fotografic, în faţa hanului lui Dogaru Petre din Stăneşti)

Iosif şi Victoria Retevoi (1930)

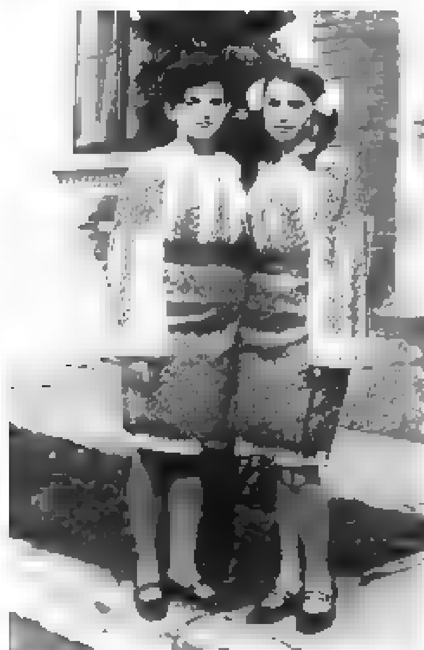
Familia Anica şi Mitică Dogaru (1973)

Două tipuri de costum popular din Stăneşti şi două generaţii: Victoria Poinăreanu şi fiica sa, Lucreţia (1965)

Elena Gh. Stăncioiu, în 1967

Surorile Eugenia şi Maria Dinu (1971)

Talentaţii dansatori populari ai Şcolii din Stăneşti, în anul 1970
(Instructor artistic: apreciatul învăţător Ion Dinu)

Port popular bărbătesc din satul Poduri
(1938)

În straie de sărbătoare,
Eugenia Mărtoiu
(Stăneşti, iulie 2004)

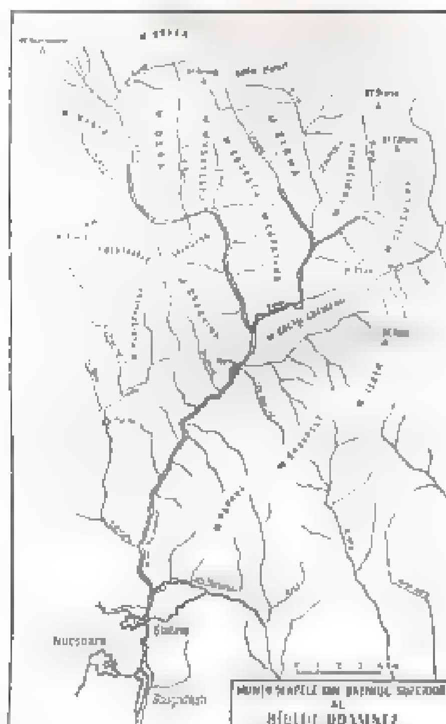
În frumosul costum muscelean,
educatoarea Maria If. Ungurenuş
(Stăneşti, mai 2005)

Ţesutul la război – îndeletnicire tradiţională, transmisă din generaţie în generaţie (Viorica If. Bălăşoiu; Stăneşti, cătunul Pârâieşti, 2005)

Vâltoarea dârstei din Stăneşti, amenajată pe apa Râului Doamnei *(1996)*

Hartă apărută în anul 1984, în schiţa monografică „Satul Stăneşti, judeţul Argeş", *ilustrând munţii şi apele din bazinul superior al Râului Doamnei*

2. Corbşori

Toponimul diminutival ***Corbşori*** este format pe baza toponimului Corbi, relevând dimensiunile mai reduse ale aşezării, raportate la localitatea menţionată. Anterior, în zonă, se utiliza şi dubletul toponimic Corbii Mici.

Satul Corbşori este atestat iniţial în actul din 28 mai 1575, emis de cancelaria domnească a lui Alexandru al II-lea Mircea (mai 1574 - 28 septembrie 1577), când, printre boierii care au judecat o pricină, se afla şi „Razanda din Corbşori".

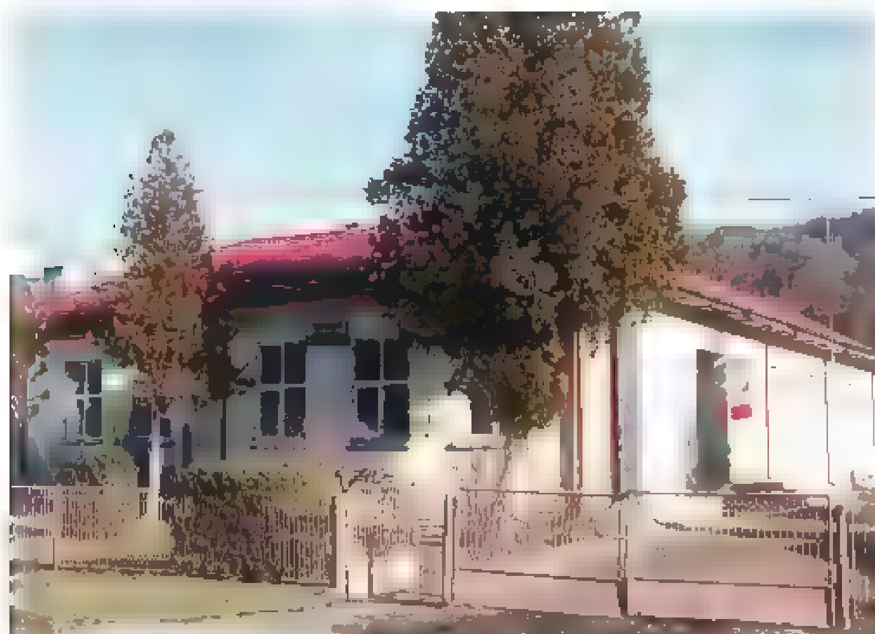
Corbşori – vedere panoramică
(2007)

Peisaj de vară. Râul Doamnei – apă montană încărcată de istorie şi legende nemuritoare

Localul vechi (1928) al Şcolii cu clasele I-IV din Corbşori având trei săli de clasă.
Clădirea a fost reabilitată în anii 2006-2007, dispunând de centrală termică pe combustibili solizi şi acoperiş cu tablă Lindab

Localul nou (1970) al Şcolii cu clasele V-VIII din Corbşori *având patru săli de clasă, laborator de fizică-chimie şi informatică, cancelarie şi arhivă. În prezent, edificiul are încălzire centrală, instalaţie electrică nouă şi tâmplărie de termopan (16 martie 2007)*

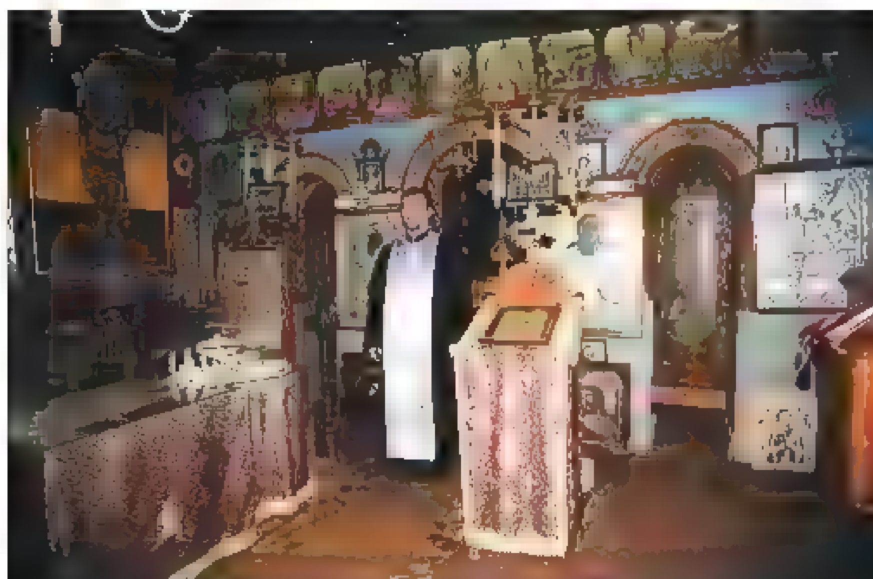

***Căminul Cultural din Corbşori**, dat în folosinţă în anul 1956 şi reabilitat în 2007*

Biserica cu hramurile „Naşterea Maicii Domnului" şi „Sfântul Ierarh Nicolae",
ridicată în Corbşori, în anul 1857, sfinţită în 1861 şi resfinţită la 8 septembrie 1987

La 9 septembrie 2007, P.S. Calinic, Episcopul Argeşului şi Muscelului, împreună cu preoţii din localitate, a oficiat slujba de resfinţire a lăcaşului de cult, împodobit cu pictura restaurată, în perioada octombrie 2006 - septembrie 2007, de pictorul bisericesc Tatiana Hedeşiu din Stroieşti-Argeş.

Preotul paroh Alexandru Ghiniţă în sfânta biserică din Corbşori
(iunie 2007)

Monumentul Eroilor corbşoreni, căzuţi în Războiul din 1916-1918 pentru Întregirea Neamului

Arhitectură populară

Casă de lemn, învelită cu şiţă, construită în anul 1936, în Corbşori
(Proprietar: familia ***Maria şi Emilian Popa****)*

Casă de lemn, construită în anul 1937 şi renovată în 1991
(Proprietari: ***Paraschiva şi Vasile Sorescu****)*

Casă veche, construită în anul 1926
*(Proprietari: **Lina şi înv. Gheorghe Moisescu**)*

***Casă construită în anul 1973**, aparţinând familiei*
*cadrelor didactice **Maria şi Ion Miu***

Construcţie din anul 1974
*(Proprietar: **familia Rodica şi Ion Ioniţă**)*

Imobil construit în anul 1992
*aparţinând familiei **Maria şi Gheorghe Lixăndrescu** din Corbşori*

***Construcţie ridicată în anul 1980**, în Corbşori, aparţinând familiei*
Carmen şi Georgel Stănciulescu

Portul popular

Păstrându-şi structura, frumuseţea şi originalitatea specifice portului întregii zone subcarpatice Argeş-Muscel, ***costumul popular femeiesc** din Corbşori* se compune din următoarele piese importante: *fotă* (ornamentată floral sau geometric, ţesută, pe fond negru, cu fir auriu, mătase sau lână), *ie* cu „altiţă" (împodobită cu arnici roşu şi negru, cu mătase şi fir alb sau galben), *bete* (ţesătură multicoloră, îngustă şi lungă), *vestă* (din catifea neagră, împodobită, pe margini, cu mărgele colorate), *basma* (batic, „cârpă"), „*tistimel*" (basma simplă, neagră sau înflorată), *broboadă* (din material de lână fină, cu ciucuri), *ştergar* alb, lung, înfăşurat pe sub bărbie, *maramă* cu o legătoare (ţesătură fină, de borangic alb sau galben, ornamentată geometric sau floral), *opinci* (din piele de porc sau de vită, tăbăcite), iar în prezent, *pantofi* de culoare neagră, cu toc scurt.

Costumul popular bărbătesc este format din: *cioareci albi*, din pănură (dimie), strânşi pe picior, *cămaşă albă*, scurtă, cu clini (cămaşa albă, împodobită cu „cruce" pe piept, este confecţionată din pânză de bumbac, ţesută în război manual, având, la gât şi la mâneci, şabace cusute cu aţă neagră, de bumbac), *bete* (ţesute din lână), *chimir* (brâu lat, din piele, frumos împodobit, având şi buzunare mici), *vestă* din pănură neagră, *pieptar alb*, din piele de oaie, artistic cusut şi ornamentat, *zeghe* (haină din dimie neagră, ţesută în război şi dată la piuă),

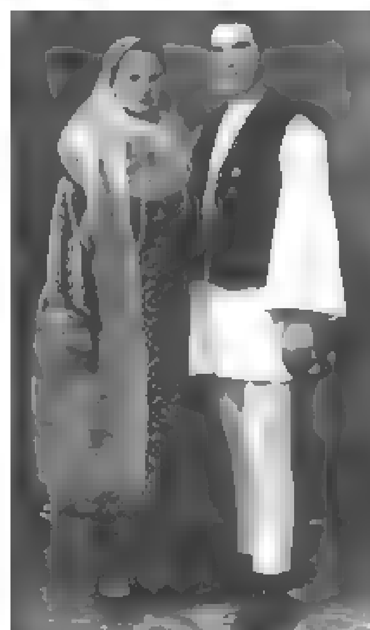
bituşcă (cojoc) albă, din piele de oaie, *pălărie ciobănească* (cu bor îngust şi calotă semirotundă), *căciulă* (ţuguiată sau rotundă), din blană de miel, *opinci* (legate cu curele de piele), iar în prezent, *pantofi negri*, din piele.

Port bărbătesc din Corbşori, în anul 1912
*(Tinerii: **Gheorghe Cârstoiu** şi **Vasile Florescu**)*

***Filofteia şi Gheorghe Nicolae**, în 1944*

Familia Maria şi Nicolae Nicolescu
(1941)

Cu maramă fină, de borangic, Elena Miu
(1972)

Frumuseţea costumului popular muscelean al tinerei generaţii

Elevii fluieraşi şi grupul vocal de fete aparţinând Şcolii din Corbşori
*(Instructor artistic: talentatul învăţător **Ion M. Maria**)*
– 1982 –

Copiii din echipa mixtă de dansuri populare a Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori
*(Instructori artistici: apreciaţii învăţători **Maria Miu** şi **Alin Stoica**)*
– 22 mai 2005 –

Menţionăm câteva rezultate obţinute de **formaţia de dansuri populare a tinerei generaţii din Corbşori**:

Locul I – la „Reuniunea ansamblurilor folclorice şi a formaţiilor de dansuri populare din judeţul Argeş" (10 aprilie 2005);

Locul I – la Festivalul de folclor pentru elevi, organizat de Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş şi Căminul Cultural din Berevoeşti (21 mai 2005);

Locul I – la Festivalul de folclor pentru elevi, secţiunea dans popular (8 aprilie 2006, Costeşti);

Diplomă de Excelenţă – la Festivalul judeţean al ansamblurilor folclorice şi al formaţiilor de dansuri populare pentru copii şi tineret „Gheorghe Popescu-Judeţ" (29 aprilie 2006, Curtea de Argeş);

Locul I şi Premiul de Excelenţă – la Festivalul Internaţional de Folclor pentru Copii şi Tineret (14 august 2006, Curtea de Argeş);

Locul I – la concursul „Euro-Hora", organizat de Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş şi Şcoala nr. 15 din Piteşti (18 noiembrie 2006);

Locul I – la concursul „Euro-Hora", organizat de Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş şi Şcoala nr. 15 din Piteşti (26 mai 2007, etapa interjudeţeană);

Locul I – la Festivalul de folclor, organizat de Inspectoratul Şcolar Judeţean Argeş (9 iunie 2007, etapa judeţeană).

Grupul de dansatori al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori, la Concursul „Euro-Hora"
(Piteşti, 18 noiembrie 2006)

I.

2.

Echipa mixtă de dansuri populare a Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori (foto 1 şi 2), la Muzeul Satului Românesc „Dimitrie Gusti" din Bucureşti, cu prilejul sărbătoririi a 70 de ani de la înfiinţarea prestigioasei instituţii naţionale

(Bucureşti, 21 mai 2006)

De asemenea, **grupul vocal folcloric al Şcolii din Corbşori**, având în repertoriu cântecele: „Codrule, cu frunza deasă!", „Drag mi-e mie să stau vara!", „Neicuţă din Argeşel!", „Primăvară, primăvară!", şi colindele: „D-ale cui aceste case?", „Scoală, scoală gazdă mare!", „Plecarea magilor", „Trei crai de la răsărit", „Domnuleţ şi Domn din cer!" etc., a obţinut numeroase premii la festivalurile şi concursurile de folclor:

Locul I – la etapa zonală a Festivalului de colinde, grupului de urători-copii cu „Pluguşorul" şi grupului de colindători (19 decembrie 2004, Curtea de Argeş);

Locul I – grupului de urători-copii cu „Pluguşorul", la spectacolul de gală din judeţul Argeş (22 decembrie 2004, Piteşti);

Locul I – la Concursul judeţean al grupurilor vocale şi instrumentale, al rapsozilor, soliştilor vocali şi instrumentişti de muzică populară „Cântecele Argeşului" (10 aprilie 2005);

Locul II – la etapa judeţeană a Festivalului de folclor pentru elevi (21 mai 2005, Berevoeşti);

Locul II – la etapa judeţeană a Festivalului de folclor (8 aprilie 2006, Costeşti).

Rezultate artistice deosebit de importante cu care elevii şi locuitorii corbşoreni se pot mândri...

Grupul vocal folcloric al Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori, la sărbătorirea a 70 de ani de la înfiinţarea Muzeului Satului Românesc „Dimitrie Gusti"
(21 mai 2006)

I.

2.
Micuţii şi inimoşii dansatori populari ai Şcolii cu clasele I-VIII din Corbşori (foto 1 şi 2), participanţi deosebit de apreciaţi la prima ediţie judeţeană, din perioada 7-9 septembrie 2007, a importantelor manifestări denumite generic „Sărbătorile Argeşului şi Muscelului"
(9 septembrie 2007, Complexul Muzeal Goleşti)

Din activitatea tradiţională a ciobanilor

Urcatul oilor corbşorenilor la munte
(mai 2004)

Ciobani corbşoreni mulgând oile la comarnic
(1959)

3. Poienărei

„Poienărei – toponim format din apelativul *poiană* şi determinativul *rele*, indicând existenţa „mai multor poieni întrerupte de dealuri, râpi şi maluri".

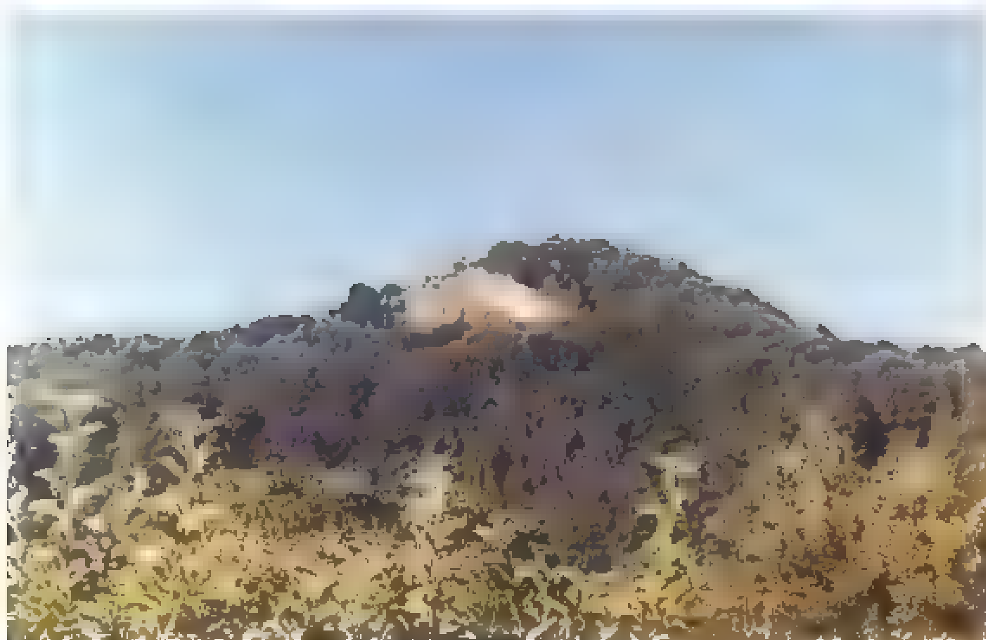
Satul Poienărei este menţionat în hrisovul voievodului Radu de la Afumaţi, din 10 noiembrie 1528, în care se precizează «hotarul Poienăreilor». La 1 iunie 1598, Mihai Viteazul întăreşte lui Manea ocină în Stăneşti. Printre martorii care apar în acest hrisov se află şi «Şerbu din Poienărei»".

(Grigore Constantinescu – „Corbi-Muscel", monografie etnoculturală, Piteşti, 2006, pp. 19 şi 21).

Menţionăm că încă din jurul anului 1900, în documentele oficiale ale Primăriei din Corbi, localitatea Poienărei apărea sub denumirea: comuna Poienărei, plaiul Nucşoara-Dâmboviţa, judeţul Muscel (Denumire înscrisă şi pe ştampila oficială aplicată pe filele din Registrul de Stare Civilă, anul 1896).

Vedere panoramică a satului Poienărei

Râpa Zmilii din Poienărei

Troița sculptată în lemn, *ridicată în amintirea Floricăi-Liliana Nanu (1922-1939), fiica generalului Victor Nanu. Amplasată la ramificația spre satul Poienărei din comuna Corbi, pe drumul județean 731 Pisconi-Nucşoara, troița are fixate plăcuțele metalice inscripționate:* Nesfârşit dor. Părinții tăi *și* Umbra mea ■ amintirea. Florica-Liliana Nanu (1922-1939)

Biserica „Cuvioasa Parascheva" din Poienărei, *construită între anii 1937 şi 1943, reprezintă o chintesență a artei meșterilor cruceri dăltuitori în lemn din Muntenia*

Păstoriţi cu demnitate, dragoste şi credinţă de preotul Ioan Gh. Constantinescu, sătenii au ridicat monumentala biserică de lemn, după planul renumitului arhitect muscelean Dimitrie Ionescu-Berechet.

„La săvârşirea acestui sfânt lăcaş", precum se consemnează în pisanie, „au contribuit, mai ales, familiile: Vică Poenăreanu şi dr. Ion Mitulescu, Maria-Avida şi generalul Victor Nanu, precum şi enoriaşii satului Poienărei, cum şi alţi buni creştini ale căror nume s-au scris spre veşnică pomenire în sfântul altar".

***Troiţa Eroilor musceleni căzuţi în lupta împotriva totalitarismului** – monument documentar-istoric, sculptat în lemn, înălţat în Poienărei, în curtea gospodăriei preotului martir Ioan Gh. Constantinescu (29 iunie 2006)*

***Localul Şcolii primare din Poienărei,** edificat în anul 1968, care are două săli de clasă dotate cu mobilier şi material didactic*

Imagini din Muzeul istorico-etnografic al satului Poienărei, cuprinzând Expoziţia „Poienărei – străbuna noastră vatră" şi Expoziţia de artă „Constantin Samoilă"

Muzeul sătesc este un arsenal de nădejde prin care un popor își apără originea, individualitatea și tot ce a moștenit de la străbuni

Nicolae Iorga

Realizare culturală importantă, muzeul a fost organizat în anul 1980, la Şcoala primară din localitate.

Din arhitectura satului Poienărei

Casa preotului Ioan Gh. Constantinescu
(imgine din 16 martie 2007)

Monument de arhitectură populară, datând din anul 1928, casa reproduce, sub raport planimetric, tipul vechi de construcţii de locuit cu sală dispusă la faţadă, între camerele laterale, prevăzută cu pălimar de lemn şi stâlpi decoraţi în motive geometrice.

Amplasată în declivitatea terenului, construcţia prezintă, sub raportul elevaţiei: parter („beci") dispus sub camera „bună", destinat depozitării fructelor şi produselor obţinute din prelucrarea acestora, relevând funcţionalitatea beciului specifică zonelor cu caracter predominant pomicol. Sub raportul materialelor de construcţie, beciul este edificat din piatră masivă de râu, iar grinzile de susţinere a tavanului sunt realizate din bârne groase de stejar.

Parterul este construit din lemn, şarpanta acoperişului (căpriori şi lănteţi) din lemn de stejar şi de brad. Şarpanta în patru ape, cu pantă accentuată a fost în trecut învelită cu şiţă, iar în prezent are tablă galvanizată.

Casa este menţionată pe Lista monumentelor istorice din judeţul Argeş, cod 03B0374, sub numele Casa Grigore Constantinescu – fiul preotului martir Ioan Gh. Constantinescu.

(Informaţii transmise de prof. Grigore Constantinescu,
fiu al satului Poienărei)

Casa înv. Gheorghe Popescu
(16 martie 2007)

Construcția monumentală – edificată în 1934 – este tipică perioadei de maximă înflorire a arhitecturii rurale din perioada interbelică, în care se regăsesc ecouri ale arhitecturii tradiționale, dar şi influențe evidente ale construcțiilor de locuit din zonele urbane sau periurbane ale areałului etnocultural Argeş-Muscel.

Sub raport planimetric, casa prezintă: beciul – dispus sub întreaga clădire cu acces din extremitatea estică a fațadei – utilizat ca loc de depozitare a produselor pomicole; peste beci, înălțându-se parterul destinat locuinței propriu-zise format din două camere laterale care încadrează o sufragerie. Sala în formă de L este delimitată spre est de o cameră de locuit şi prezintă o amplă decorație, întrucât stâlpii sunt ornamentați în motive geometrice, iar scândurile pălimarului sunt traforate într-o asemenea modalitate, încât, din succesiunea lor, rezultă o friză decorativă de un evident efect artistic. Elementul care conferă un confort cvasiurban construcției îl reprezintă baia amplasată pe latura nordică a imobilului, cu acces dintr-o cameră legată cu bucătăria şi cămara, printr-un coridor îngust, cu ieşire spre exterior.

Casa construită din cărămidă pe o fundaţie de piatră este prevăzută cu o şarpantă în patru ape, cu pantă accentuată, învelită cu ţiglă – material care, în perioada edificării construcţiei, conferea edificiului un autentic „aer" urban. Tencuiala exterioară amplifică decorativismul edificiului, prin variate forme geometrice, la ancadramentele ferestrelor şi uşilor.

Model de arhitectură din mediul rural în care se interferează elementele tradiționale de plan cu cele urbane, casa familiei învăţătorului Gheorghe Popescu este inclusă pe Lista monumentelor istorice din județul Arges, cod 03B0375.

În prezent, casa este locuită de familia Alexandru şi Virginia Marinescu (fiica înv. Gheorghe Popescu).

*Casă de lemn, învelită cu şiţă, construită în anul 1938, în care a locuit familia **Ion P. Mailat** din Poienărei. În prezent, locuinţa aparţine nepoatei familiei **Ion P. Mailat***
(imagine din 2004)

***Casă, de lemn, a înv. Constantin Drăguşanu**, construită în 1938.*
În prezent, imobilul este acoperit cu ţiglă.

Casă construită în anul 1951, de familia preotului Nicolae Andreescu, şi renovată în 1997, de fam. dr. ing. Iulian Cujbescu.

Cu o suprafaţă construită de 120 m^2, imobilul se compune din două dormitoare, hol, sufragerie, bucătărie, baie cu grup sanitar şi apă curentă, şi este dotat cu centrală termică pe combustibil solid. Frumoasa locuinţă are o livadă cu pomi fructiferi şi un spaţiu verde cu flori

Casă din lemn, cu arhitectură românească, construită în anul 1958, aparţinând familiei Dumitru şi Elena Samoilă.

Locuinţa se compune din două dormitoare, hol, bucătărie, pod şi beci. Veranda este închisă cu lemn de stejar, sculptat, elevaţia este realizată din bolovani de râu, fuglaţi, fundaţia din piatră, pereţii şi planşeul din lemn, învelitoarea din tablă

Casă din Poienărei, cu arhitectură tradiţională specifică zonei muscelene
*(proprietar: **familia preotului Ion Grigorescu**)*

Casă-parter a familiei Ion şi Maria Păunescu („Oneci"),
locuinţă construită în anul 1959

Casa familiilor Vasile, Sorinel şi Mariana Păunescu, imobil construit în anul 1960 şi extins în 1980

Clădire amplă, cu etaj, în care sunt utilizate toate avantajele arhitecturale ale prezentului. Imobilul a fost edificat în anul 2005 şi aparţine familiei economistului Radu-Ştefan Hortopan
(16 martie 2007)

Casă de vacanţă, în construcţie, aparţinând familiei managerului Virgil Baciu
Cu o suprafaţă desfăşurată de 112 m², originala locuinţă de lemn are structura din buşteni rotunzi, după stilul arhitectonic al caselor din localitatea Topliţa, judeţul Harghita. Edificiul este prevăzut, la parter, cu living, minibar şi baie, iar la etaj, cu trei dormitoare, baie, hol şi balcon.
(Poienărei, 11 iunie 2007)

Portul popular – tradiţie şi actualitate

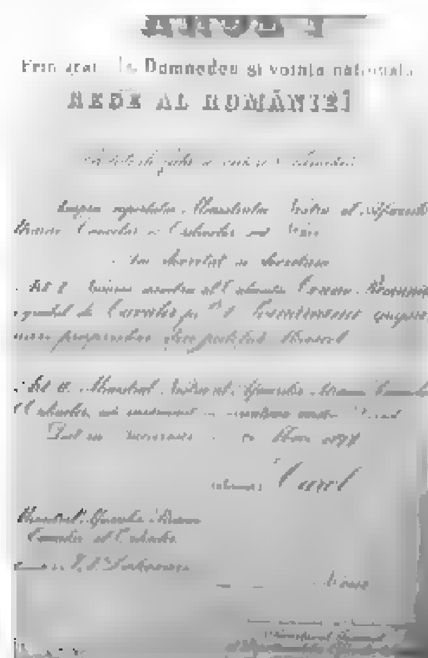
Costumul popular femeiesc cuprinde: *fota* înfăşurată strâns pe corp; **ia** în „ciupage”, cu mâneci lungi, având ornamente geometrice şi florale din fir auriu şi arnici sau mărgele; *marama* albă, strălucitoare. ***Costumul bărbătesc***: *cioareci* strâmţi, din dimie albă; *cămaşă cu poale*, strânsă la mijloc cu *chimir*. Prin structura sa, portul popular bărbătesc din Poienărei îşi are rădăcinile în străvechiul fond cultural traco-dacic, fiind o dovadă evidentă a continuităţii în spaţiul mioritic românesc.

În costume naţionale, familia preotului Grigorie I. Poinăreanu, la sfârşitul secolului al XIX-lea.
Fiu de seamă al satului Poienărei, preotul Grigorie Poinăreanu a participat la crearea Societăţii Filarmonice în anul 1833, alături de alte figuri proeminente ale epocii. Societatea Filarmonică milita pentru dezvoltarea culturii române, formarea unui teatru naţional, Unirea Principatelor şi egalitate în faţa legii.

***Diploma cu Menţiunea de Onoare** acordată în anul 1889, la Expoziţia Universală de la Paris, domnului **Grigorie Poinăreanu**, pentru prezentarea unor autentice obiecte de artă populară românească specifice zonei etnoculturale muscelene*

REGE AL ROMÂNIEI

Carol

Decretul din 29 mai 1899 al Regelui României, Carol I, prin care domnul Poinăreanu Grigorie, mare proprietar din judeţul Muscel, a fost numit membru al Ordinului „Coroana României", în gradul de Cavaler

În costum naţional, înv. Gheorghe Gh. Popescu din Poienărei
(1930)

Familia preotului Ioan Gh. Constantinescu şi soţia sa, Justina
(1946)

La nuntă, în straie de sărbătoare, Paraschiva şi Gheorghe Băcioiu din Poienărei *(fotografie de epocă)*

Poienăreanca Sorescu T. Aurelia*, în 1996*

Cu maramă fină, de borangic, Iustina Trifescu din Poienărei*, în 1950*

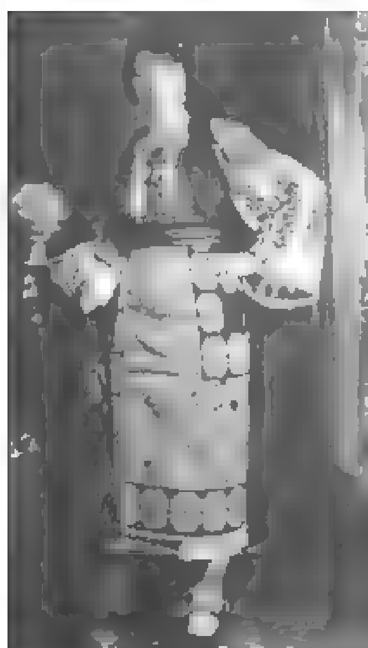
Port popular femeiesc din Poienărei*, în anul 1928: surorile* ***Maria, Iustina şi Ecaterina Uşurelu***

Maria Andreescu, soţia preotului Nicolae Andreescu
(Poienărei, 1942)

***Elena Mailat**, în 1940*

Ecaterina Zamfirescu
(1925)

Gheorghe N. Sorescu („Dode")
(1947)

Culori vii şi frumuseţe pe iile şi fotele poienărencelor
(7 august 2004, prima „Întâlnire de suflet a fiilor satului Poienărei")

Din îndeletnicirile tradiţionale ale localnicilor

Ciobani din Poienărei şi Corbi, cu oile în Muntele Păpău'
(1976)

Portul popular din zona etnoculturală a Văii Râului Doamnei – tezaur de valori perene

Aşa cum se ştie, unii lasă în urma lor un pom, alţii lasă o fântână sau o casă în care-şi pun sufletul la temelie, dar locuitorii comunei Corbi şi-au pus sufletul şi căldura inimii lor, gândurile şi aspiraţiile la temelia tuturor activităţilor edilitar-gospodăreşti, moral-religioase şi cultural-artistice.

În prezent, viaţa spirituală a localităţii evoluează cu perseverenţă pentru păstrarea şi afirmarea datinilor şi tradiţiilor autentice, pentru dezvoltarea şi îmbogăţirea tezaurului cultural specific patrimoniului naţional.

Avem datoria civică să apărăm cu sfinţenie valorile fundamentale ale satului natal care conferă particularitate acestei străvechi vetre de dăinuire românească, cu oameni harnici şi fapte remarcabile, statornicite la poalele semeţilor Munţi Făgăraş.

De aceea, ne-am străduit să adunăm, în acest sipet cu imagini de suflet, mărturii elocvente că aşezarea noastră Corbi îşi are mersul său, drept şi demn, prin ani, fiind, cu certitudine, mai împlinită azi, la începutul mileniului al III-lea şi la aderarea, de la 1 ianuarie 2007, împreună cu întreaga ţară, în marea familie europeană.

XII. PREŢUIREA VALORII ŞI A FRUMOSULUI SPIRITUAL

Opiniile unor personalităţi culturale argeşene

Mihai Golescu, director al cotidianului „Argeşul”:

Cu ani în urmă, cărturarul şi profesorul Ion I. Ilinescu îmi punea în palme manuscrisul monografiei comunei Corbi spre lectură şi eventuale corecturi de formă şi conţinut. L-am parcurs într-o zi de primăvară, sub un zarzăr înflorit, în satul meu natal, bucurându-mă de harnica lucrare a unui intelectual preocupat de recuperarea patrimoniului cultural din spaţiul unde a văzut lumina zilei.

Iată, tot într-o primăvară, mă trezesc cu neobositul profesor Ilinescu că-mi aduce un alt manuscris – de data aceasta, mai degrabă un album de suflet întocmit împreună cu fiica sa, prof. ing. Iuliana-Alina I. Şerban, – care cuprinde noi informaţii despre comuna Corbi, realizate nu atât prin intermediului cuvântului cât al imaginii. Dând curs imperativului etnologiei „de urgenţă” privind înregistrarea faptului de viaţă, a faptului etnografic, folcloric, social care dispar sub ochii noştri, ceea ce înseamnă o imensă pierdere, tată şi fiică şi-au asumat gestul responsabil de arhivare a acestuia în variile sale ipostaze. Un gest lăudabil, cu atât mai lăudabil la cei doi – ca şi la alţi monografişti, care au luat pe cont propriu această activitate – cu cât fenomenul dispare odată cu semnificaţiile sale.

Important, cred, este acum să cercetăm, să descoperim, să inventariem şi conservăm tot ce înseamnă rural, în ampla şi complexa sa tranziţie de la tradiţional către noile valori europene, de la evoluţia materială şi până la cea spirituală, lucru pe care şi l-au propus şi realizat în bună măsură autorii acestei noi monografii. De data aceasta nu mai avem de a face cu satul-idee Corbi, ci cu satul-imagine Corbii de Piatră care în urmă cu doi ani, în 2006, sărbătorea 550 de ani de atestare documentară. Inventarul, ca să nu spun sumarul, este deosebit de bogat, pornind de la imagini relevante ale monumentelor vechi care culminează cu Biserica rupestră, cel mai vechi ansamblu de pictură din Ţara Românească, de la celelalte lăcaşe de cult, troiţe, cruci, plăci comemorative, continuând cu monumente de arhitectură populară, cu piese de port popular, de cult ortodox şi de sărbători populare, folclorice şi încheind cu secvenţe evocatoare din realitatea cotidiană care vizează instrucţia, educaţia, principalele îndeletniciri tradiţionale sub asaltul modernităţii, realizările edilitar-gospodăreşti, unităţile cu profil social, economic, comercial din satele Corbi şi Jgheaburi. O premieră absolută

cu care ţin să se mândrească fiii satului o constituie vizita în această frumoasă aşezare de sub munte a unor ambasadori ai unor misiuni diplomatice din România, efectuată în zilele de 16 şi 17 mai 1992.

Parcurse sub un zarzăr înflorit, imaginile sunt tulburătoare, vorbesc de la sine despre evoluţia în timp a unui sat întemeiat la subsuoara muntelui, cu secole în urmă şi unde şi-au găsit adăpost şi ungurenii băjeniţi de dincolo, din Ardeal, ungureni care şi-au pus puternic amprenta pe modul de viaţă, pe obiceiurile locului, pe portul, cântul şi jocul popular. Cercetătorii noştri n-ar trebui să obosească studiind interesanta simbioză etnică, psihică, socială, produsă între cele două comunităţi, una care-şi întemeiase deja sălaşul într-un timp imemorial şi alta care a aflat înţelegere, adăpost şi solidaritate umană la vremuri de restrişte. Sub acest aspect, Corbii de Piatră rămân un document ce merită descifrat în continuare sub aspect sociologic, etnologic, folcloric, lingvistic, spiritual. Albumul de suflet - pe care autorii îl doresc înscris pe coordonate europene tocmai din dorinţa de atestare şi legitimare spirituală - constituie indiscutabil un excelent material gnoseologic pentru necesara operă de sinteză asupra culturii noastre populare născute la sat, acolo unde Blaga credea că s-a născut şi veşnicia. Cu instrumentele tot mai moderne ale ştiinţei etnologului, cu ipotezele tot mai îndrăzneţe ale cercetătorului, merită să tulburăm această veşnicie care constituie indiscutabil piatra de temelie pe drumurile europene pe care a pornit-o şi satul nostru în uriaşul, în eroicul lui efort de civilizare.

Dr. Octavian Mihail Sachelarie, directorul Bibliotecii Judeţene „Dinicu Golescu" Argeş:

Omagiu satului românesc

Seva spirituală, culturală, în fond identitatea neamului românesc îşi are originea în tradiţiile şi istoria milenară a satului, aşa cum au fost transmise de la moşii şi strămoşii noştri. În acest context, satul argeşean, muscelean, reprezintă un areal de excelenţă, care a impus şi impune, într-o lume tot mai globală, o matrice culturală singulară, de valoare excepţională.

O zi de primăvară timpurie avea să-mi confirme cele spuse deja, în momentul în care domnul Ion I. Ilinescu, profesor şi om de cultură cunoscut în Corbii Argeşului, mi-a pus la dispoziţie un material care prezenta într-o nouă lumină conceptul de monografie. „Albumul de suflet", aşa cum se înfăţişează, este adresat locuitorilor unei aşezări seculare (atestate documentar la 15 aprilie 1456), îmbinând original informaţiile cu imagini reprezentative despre viaţa, cultura şi spiritualitatea unei comune argeşene care poate fi considerată deţinătoarea unui adevărat patrimoniu istoric şi cultural naţional.

Cu oameni aprigi şi muncitori, munteni originali, comuna Corbi este, într-adevăr, un album naţional de arhitectură şi port popular tradiţional, de ocupaţii străvechi şi de monumente istorice şi culturale unice. Fotografiile folosite, de mare valoare, dau o imagine globală asupra devenirii acestei aşezări argeşene, în care tradiţia şi contemporaneitatea realizează un tablou lin, sugestiv, dătător de optimism şi speranţe. Întregul volum este, de fapt, un argument imbatabil al identităţii noastre, o valoare naţională proprie României, în concertul european în care şi noi am intrat la 1 ianuarie 2007.

Asemenea construcţii culturale care vor dăinui nu se pot ridica fără „arderea" spirituală, afectivă, a unor personalităţi ale locului, adevărate jaloane în creionarea valorilor satului românesc contemporan. În acest caz, avem implicate o familie, tată şi fiică, deja intraţi în elita intelectuală a comunităţii – domnul Ion I. Ilinescu şi fiica sa, inginer Iuliana-Alina Şerban. Domniile lor sunt deja autori sau co-autori ai unor lucrări legate de această vatră istorică românească. Nu în ultimul rând se cuvin numai cuvinte de laudă la adresa domnului primar Mihai Ungurenuş, bun gospodar şi om aplecat către cultură, cel care a dat un nou curs activităţii de sorginte culturală la nivelul comunei Corbi.

Ca un cititor privilegiat al albumului, nu-mi rămâne decât să mulţumesc tuturor celor care au contribuit la apariţia acestei pagini de cultură!

Prof. Anca Barbu, inspector general adjunct al Inspectoratului Şcolar Judeţean Argeş:

„Eu cred că veşnicia s-a născut la sat", afirma titularul catedrei de Filosofia Culturii de la Universitatea din Cluj, poetul Lucian Blaga. Şi în inima Muscelului, la Corbii de Piatră străjuieşte veşnicia. Istoria unui loc este nesfârşită, iar plaiurile acestea sunt enigmatice, pietrele pe care călcăm cântă legende şi amintiri despre oameni şi vremuri care au fost, pentru că bătrânii şoptesc că aici, sub malul de piatră, Dumnezeu „le-a dat drumul din palmă" primilor oameni. De aceea muntenii aceştia sunt muncitori şi dârzi în credinţa creştină, îşi apără cu străşnicie drepturile şi libertatea, organizând cuiburi de rezistenţă anticomunistă şi devenind adevăraţi haiduci ai munţilor.

Biserica rupestră de la Corbii de Piatră, atestată încă de la 1512, făcând parte dintr-un triunghi sacru, alături de Mânăstirea Nămăeşti şi Schitul Cetăţeni, demonstrează ancorarea în spiritualitate a românilor, înrudindu-se tipologic cu grupul de biserici rupestre din Capadocia. Populaţia este sporită şi de românii veniţi din Jina Sibiului din motive de prigoană religioasă şi care se strâng în jurul acestei biserici.

A scrie monografia unei localităţi este un act de „iubire de moşie", a scrie monografia comunei Corbi este şi un act de curaj, a tulbura şi a prezenta atâta

istorie şi în acelaşi timp a o face accesibilă contemporanilor. În acest sens, salutăm contribuţia profesorilor Iuliana-Alina Şerban şi Ion I. Ilinescu la realizarea albumului de suflet al comunei Corbi, lucrare necesară pentru a nu face să se uite trecutul, deoarece, aşa cum se arată în Argument: *„Viaţa comunei Corbi curge liniştită ca şi apa Râului Doamnei, iar oamenii muncesc şi înaintează în vârstă, lăsând în urma lor gospodării frumoase şi mândre, înălţate pe plaiurile mirifice ale localităţii". Monografia aceasta umple un gol şi sapă o lespede în cursul fără întoarcere al timpului, arătând urmaşilor „din ce ţară au ieşit strămoşii lor", fixând repere de istorie, cultură şi turism, instituţii de învăţământ, frumuseţea portului şi a tradiţiilor pastorale. Lucrarea devine o sursă de documentare, posedând un bogat material informativ, atât pentru cercetători, cât şi pentru cititorul de orice vârstă.*

Prof. Elena Rotaru, director general adjunct al Muzeului Judeţean Argeş:

Deşi rădăcinile mele sunt adânc împlântate în sudul judeţului Argeş – ambii părinţi provenind de-acolo – de vreo 13 ani, din 1995, am devenit tot mai interesată şi mai legată de nordul judeţului, socotindu-mă domnişancă, prin achiziţionarea aici a unei căsuţe ţărăneşti pentru vacanţe, cu acte de proprietar, în regulă şi cu dările la zi. Am început de atunci să descopăr împrejurimile, făcând aproape săptămânal drumul Piteşti-Domneşti pe toate variantele, respectiv, pe la Coşeşti, pe la Mălureni sau prin Curtea de Argeş. Am pornit-o în mici expediţii şi în sus, pe firul apei, celei frumos botezate Râul Doamnei, descoperind, rând pe rând, satele componente ale comunei Corbi: Stăneşti, Poienărei, Poduri, Jgheaburi, Corbşori, Corbi, trecând de aici în comuna nord-argeşeană Nucşoara. Privind cu atenţie în jurul meu, am ajuns la concluzia că, sigur, este una dintre cele mai frumoase zone ale judeţului, ale României, prin dărnicia naturii, prin împletirea verdelui dominant în mai tot timpul anului cu granitul stâncilor... Şi, peste toate, pentru cel venit din afară, mai ales, pluteşte un mister al locului, indus, poate, de desimea pădurilor, de stâncile măreţe, cu forme ciudate şi pline de grote, care încă pot ascunde, orice, dar şi de toponimia specifică acestei părţi de ţară, care lasă fantezia fiecăruia în materie de istorie şi istorii să zburde în voie... Încerc să fiu obiectivă, probabil, însă, că n-o să-mi iasă... Mi-e iremediabil dragă şi în acelaşi timp, necesară zona şi lucrul acesta se simte.

Între toate bogăţiile şi frumuseţile ei, cea mai importantă o constituie însă oamenii, atât cei ce-au fost de mult, de la întemeiere, cât şi cei de astăzi, cei ce fac istoria contemporană.

Pentru ei scriu aceste rânduri, într-un „cuvânt sentimental" al unui nou volum tipărit, pe care nu ştiu cu exactitate unde să-l încadrez: album, monografie, istorie? Nu ştiu nici al câtelea volum dedicat comunei Corbi este cel despre care

vorbim şi de altfel nici nu contează. Ce contează cu adevărat este faptul că din satele comunei Corbi se nasc mereu oameni cu dragoste, respect şi îndatoraţi locului unde au văzut lumina zilei şi vor să scrie cu talent şi pricepere despre ceea ce se întâmplă, permanent, aici.

De la lucrările lui C. Rădulescu-Codin dedicate istoriei, tradiţiilor şi obiceiurilor localnicilor din Corbi şi până la articolele şi lucrările cu caracter monografic, sau dezbătând un anumit aspect din istoria comunei Corbi, ale autorilor mai recenţi, ca: Ion N. Andreescu, Ion A. Urecheanu, Ion Popescu-Argeşel, Grigore Constantinescu, Spiridon Cristocea, Ion Ilinescu etc., toate contribuie la cunoaşterea frumoasei aşezări din nordul ***actualului judeţ Argeş.*** *Am subliniat această noţiune, deoarece mă gândesc că, poate, pentru cei mai de departe de Argeşul nostru, pot fi derutante titlurile unor lucrări contemporane dedicate aceleiaşi localităţi, pe unele apărând denumirea* ***Corbi-Muscel****, pe altele* ***Corbi-Argeş****.*

Fosta împărţire administrativă stabilea clar apartenenţa comunei Corbi la judeţul Muscel. Astăzi, ea face parte din judeţul Argeş şi nu cred că e bine, de dragul trecutului, să eludăm realitatea teritorial-administrativă, fapt ce poate crea confuzii, într-o vreme când deja ele sunt la ordinea zilei în multe domenii şi nici chiar cei cu multă carte nu mai au timp şi răbdare să verifice toate sursele pentru a-şi limpezi nedumeririle.

Cu apartenenţa recentă a României la Uniunea Europeană, probabil, şi judeţele existente azi se vor contopi în mari regiuni, primind numele cel mai reprezentativ. Şi acest lucru se va consemna, desigur, în noi lucrări monografice, care vor folosi ca sursă bibliografică, fără nicio îndoială, pe cele vechi, menţionate.

Una dintre ele va fi, cu siguranţă, acest „Album" al domnului Ion Ilinescu şi al doamnei Alina-Iuliana Şerban, tată şi fiică, născuţi în această zonă, amândoi profesori, tatăl, chiar în comuna Corbi, fiica, inginer, profesor la Colegiul Tehnic „Dimitrie Dima" din Piteşti. Ambii s-au implicat nu numai în predarea materiilor, pentru care au înaltă calificare, elevilor pe care i-au avut de-a lungul anilor, ci şi în impulsionarea vieţii culturale în comuna Corbi, domnul Ilinescu fiind şi director coordonator al căminelor culturale din satele Corbi, Corbşori sau Stăneşti, în diferite etape din viaţa acestor instituţii.

Albumul Corbi-Argeş *trebuie studiat cu atenţie pentru că, aşa cum spun autorii, este "o lucrare de suflet, izvorâtă din iubirea permanentă pentru oameni şi locul natal". Şi apropo de oameni, nu poţi să nu observi şi să nu remarci implicarea primarului Mihai Ungurenuş „în tot ce mişcă" în comuna pe care o „păstoreşte", în mod special, interesul şi sprijinul financiar pe care le acordă activităţii culturale din Corbi. Şi această atitudine vine tot din iubirea profundă faţă de locul încărcat de atâta istorie, unde trăieşte, munceşte, şi nu oricum, ci dorind să lase urme de bine peste timp.*

Şi ele, urmele celor din Corbii de azi, vor rămâne, deoarece corbenii au drag de tot ce este al lor, şi, se ştie, cele mai bune şi mai trainice lucruri pe lumea asta sunt cele izvorâte din dragoste...

† **Calinic**, Episcop al Argeşului şi Muscelului:

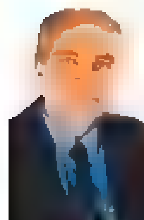
Atunci când gândurile noastre se îndreaptă spre cărturăria cea adevărată, lăudată de Sfânta Scriptură, o mare bucurie ne cuprinde sufletul. Iar atunci când fiii unei aşezări patriarhale, cum este ţinutul Corbi de la poalele Carpaţilor musceleni, profesorii Ion Ilinescu şi Iuliana-Alina Şerban s-au ostenit pentru a scoate la lumină o carte de referinţă, bucuria creşte în semnificaţia ei spirituală.

Cititorii vor avea prilejul de a-şi îmbogăţi cunoştinţele cu date noi, inedite, dăltuite în slovă, cu aleasă măiestrie.

Cred că această carte poate fi model, ca şi alte lucrări similare în domeniu.

Împărtăşesc bucuria unei asemenea apariţii editoriale şi-i felicit pe autorii harnici, care au izbutit să ne bucure cu osteneala lor de iubitori ai spaţiului mioritic, unde au văzut lumina zilei, în această frumuseţe a lumii văzute.

AUTORII – REPERE BIOBIBLIOGRAFICE

ION I. ILINESCU

S-a născut la 2 decembrie 1939, în comuna Corbi, judeţul Argeş.

A urmat cursurile Şcolii cu clasele I-VII în satul natal. A absolvit Liceul teoretic din oraşul Curtea de Argeş (promoţia 1956), Institutul Pedagogic de Limba şi Literatura Rusă „Maxim Gorki" din Bucureşti (1960) şi Facultatea de Limba şi Literatura Română a Universităţii din Bucureşti (1970).

A funcţionat ca profesor la Şcoala cu clasele I-VII din Poienari-Argeş (în primul an de învăţământ, 1960-1961), fiind apoi profesor la Liceul teoretic din comuna argeşeană Domneşti (1961-1964) şi profesor titular la Şcoala cu clasele I-VIII şi IX-X din satul Corbi (1964-2002).

Între anii 1968 şi 1982 a îndeplinit funcţia de director al Căminului Cultural din satul Corbi şi director coordonator al căminelor culturale din satele Corbi, Corbşori şi Stâneşti, iar în perioada 1984-1989 a fost director al Şcolii cu clasele I-X din Corbi şi director coordonator şcolar comunal.

În anul 1980 a obţinut gradul didactic I.

Pentru întreaga activitate instructiv-educativă, cultural-artistică şi de cercetare etnografică şi folclorică, i s-au acordat: titlul „Profesor evidenţiat" (1985), „Gradaţia de Merit în Învăţământ" (anii 1998-2002) şi „Cetăţean de Onoare al satului Corbi" (2006).

Cărţi publicate: *Corbi – mândru plai ciobănesc* (1973), *Mărturii de suflet din Corbi-Argeş* (1997), *Corbi-Argeş, tradiţie şi contemporaneitate* (2004), *Corbi-Argeş, străbună vatră românească* (2005).

De-a lungul timpului, a publicat, în reviste şi cotidiene, numeroase articole, studii şi comunicări de pedagogie, de istorie şi etnografie privind comuna Corbi.

IULIANA-ALINA I. ŞERBAN (născută ILINESCU)

S-a născut la 31 iulie 1970, în comuna Domneşti, judeţul Argeş.

Cursurile Şcolii cu clasele I-VIII le-a urmat în Corbi.

A absolvit Liceul „Zinca Golescu" din Piteşti (promoţia 1988) şi Facultatea de Inginerie (Secţia T.C.M.) a Universităţii din Piteşti (1994).

De la 1 septembrie 1988 până la 1 septembrie 1989 a funcţionat ca profesoară la Şcoala cu clasele I-X din Corbi, iar din anul 1994 şi în prezent este încadrată ca inginer profesor la Colegiul Tehnic „Dimitrie Dima" din Piteşti.

În anul 2003 a obţinut gradul didactic II.

Activitatea publicistică: ***redactor*** al volumului monografic din 2004: *Corbi-Argeş, tradiţie şi contemporaneitate*; ***consilier editorial şi coordonator*** privind conţinutul ilustrativ al lucrării, din 2005: *Corbi-Argeş, străbună vatră românească*.

Pe parcursul anilor 2007 şi 2008 a scris mai multe articole în revista *Pietrele Doamnei* (pagini realizate sub egida Fundaţiei *Petre Ionescu-Muscel* din Domneşti-Argeş, în colaborare cu publicaţia literară *Dor de dor*). Exemplificăm: *Cartea de vizită a unui sat de munte: Corbii de la poalele sufletului nostru* (iunie 2007), *Resfinţirea bisericilor din comuna Corbi – eveniment de suflet în viaţa comunităţii locale* (ianuarie şi aprilie 2008). De asemenea, a publicat material cu conţinut moral-religios în revista Episcopiei Argeşului şi Muscelului, *Păstorul Ortodox*, nr. 1/2008.

Dovedeşte permanent preocupare şi responsabilitate pentru pregătirea şi perfecţionarea profesională şi pedagogică, concomitent cu pasiunea pentru cercetarea etnografică şi folclorică a localităţii Corbi de care a rămas, indestructibil, ataşată.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

ARINIŞ P. Ioan, *„Condica Bisericii Parohiale «Alexandria» din comuna Corbi, judeţul Muscel"*, ms., 1929.

BADIU Nicolae, *„Curtea de Argeş"*, album XXI, Piteşti, 2005.

BOLOVAN I. Ion, *„Însemnări despre comuna Corbi (1944-1988)"*, ms., 1988.

CALINIC Argeşeanul, CONSTANTINESCU Grigore, *„Cruci de piatră"*, Editura „Europroduct", Piteşti, 1999.

CÂRSTOIU Constantin, *„Drumul Piţulesei"*, Piteşti, 2003.

CIUCULESCU Traian, *„Fluierul la români"*, Piteşti, 2001.

CONSTANTINESCU Grigore, *„Argeş. Dicţionar etnocultural"*, Piteşti, 2006.

CONSTANTINESCU Grigore, *„Corbi-Muscel". Monografie etnoculturală*, Piteşti, 2006.

CRISTOCEA I. Spiridon, *„Argeş. Dicţionar de istorici"*, Piteşti, 2003.

DUMITRESCU Carmen Laura, *„Biserica rupestră Corbii de Piatră, cel mai vechi ansamblu de pictură – cunoscut astăzi – din Ţara Românească"*, în *„Studii şi cercetări de istoria artei"*, seria Arta plastică, tomul 22, Editura Academiei Române, 1975.

FLORESCU Florea Bobu, *„Portul popular din Muscel"*, Bucureşti, 1957.

GOLESCU Mihai, GOLESCU Mariana, *„Comuna Valea Danului, judeţul Argeş"*. File de cronică, Piteşti, Argeş Press, 2007.

HERA Nicolae, UNGUREANU Gheorghe, *„Satul Stăneşti, judeţul Argeş"*, Bucureşti, 1984.

ILINESCU I. Ion, *„Corbi – mândru plai ciobănesc"*, Bucureşti, 1973.

ILINESCU I. Ion, *„Mărturii de suflet din Corbi-Argeş"*, Piteşti, 1997.

ILINESCU I. Ion, *„Corbi-Argeş, tradiţie şi contemporaneitate"*, Piteşti, 2004.

ILINESCU I. Ion, MIU Maria, UNGURENUŞ Maria, BACIU Virgil *„Corbi-Argeş, străbună vatră românească"*, Piteşti, 2005.

IORGA Nicolae, *„Istoria bisericii române"*, I, Vălenii de Munte, 1909.

MIU Ion, MIU Maria, *„Monografia satului Corbşori, comuna Corbi, judeţul Argeş"*, Editura Alean, 2007.

„OLTENIA de lângă Cer", Editura Mitropolia Olteniei, 2006.

PALLY Filofteia, *„Monografie etnoculturală a comunelor Corbi şi Nucşoara, judeţul Argeş"*, ms., Piteşti, 1991.

RĂDULESCU-Codin C., *„Muscelul nostru. I. Comuna Corbi şi locuitorii săi"*, Câmpulung Muscel, 1922.

RUJAN Adriana, ALEXANDRESCU Costin, *„Colinde şi obiceiuri de iarnă din Argeş-Muscel"*, Piteşti, 1998.

TIŢA Lucreţia, TIŢA N. Gheorghe, *„Galeşul de Argeş, o altfel de monografie a satului românesc de munte"*, ASA Media, Bucureşti, 2005.

CUPRINS

TELEFOANE UTILE

Prefectura Județului Argeș	0248/217800
Consiliul Județean Argeș	0248/210056
Primăria Comunei Corbi tel./fax:	0248/580005
Mânăstirea Corbii de Piatră	0248/580035; 0745059405
Școala coordonatoare din Corbi	0248/580010
Cabinetul medical	0248/580116
Farmacia comunei Corbi	0248/580490
Cabinetul veterinar	0248/580074
Agenția CEC	0248/580027
Ghișeul poștal din Corbi	0248/580030
Postul de Poliție al Comunei Corbi	0248/580344
Magazinul Cooperației de Consum Corbi	0248/580004
Agenția Loto din Corbi	0248/580411
Telecentrul din Jgheaburi (Corbi)	0348/540081
Punctul de informare turistică	0248/269190

Apariţia volumului CORBI-ARGEŞ. Album de suflet *a fost posibilă cu sprijinul financiar al Consiliului Local şi Primăriei Comunei Corbi (primar: Mihai Ungurenuş, renumit gospodar şi excelent întreprinzător, personalitate deosebit de receptivă la actul de cultură), al dr. ing. chimist Stelian I. Bănăţeanu, director general în Ministerul Economiei şi Finanţelor, al generalului de brigadă în Ministerul Apărării Naţionale, Gheorghe Savu, cu toţii fii împătimiţi de iubire pentru vatra natală Corbi, ataşaţi spiritual culturii tradiţionale şi contemporane a satului românesc, cărora le datorăm mulţumiri.*

Se cuvin profunde mulţumiri Înalt Preasfinţitului Teofan, Mitropolit al Moldovei şi Bucovinei, personalitate remarcabilă a spiritualităţii ortodoxe româneşti.

De asemenea, mulţumim locuitorilor celor şase sate componente ale comunei Corbi, oameni cu dragoste de viaţă, de muncă şi de frumos, care ne-au furnizat fotografii de epocă, foarte utile în strădania noastră de a scana o clipă din istoria unei străvechi şi mirifice aşezări româneşti binecuvântate de Dumnezeu.

Tiparul executat la *Graficprint Industries*
Tel: 0752 754 147
e-mail: silviustancu@graficprint.eu